

بیشک لہ پیامہ کافی نوور

شکرانہ بربری

بہری ژیان و ئامانجی بہ دیھاتنی بوونہ و ہرانہ

بردیوزمان

سہ عیدی نووری

داینارہ

فاروق رہ سوول یہ جیا

کردوویہ بہ کردی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

شکرانہ پزیری

به شیک له په یامه کانی نور

شکرانه بربری

به ری ژیان و نامانجی به دیهاتنی بوونه وهرانه

به دیعوزره مان

سه عیدی نووری

دایناره

فاروق په سوول په حیا

کردویه به کوردی

تېيىنى بەك:

ئەم كىتېبەي بەردەستى خوينەرى
بەرىز، لە چەند نامىلكە وردە باسىكى
"پەيامەكانى نور" پىكھاتوۋە، كە
سەرجهمىيان لە ناۋەرۆك و ئامانچ و
سوۋدەكانى شوكرانە بژىرى و، زىانەكانى
ناشكورى و ھەلپە و ئىسراف دەدوین.
مامۇستا نوورسى بۇ خۆى لەو پەيامانە
ھەلى بژاردوون و، بەم شىۋەيە بلاۋى
كردوونەتەۋە. (ۋەرگىپ)

بهشی دووهمی مه کتووبی بیست و نۆهههه:

په یامی ره مه زمان

له کۆتایی بهشی په که مه دا پوخته یه که سه بارهت به شه عائیره
نیسلامی په کانه وه نووسرا. له بهر نه وه، له مه بهشی دووه مه دا چه نه
حیکمه تیک باس ده کرین که تایه تن به رۆژووی مانگی ره مه زانی
پروژه وه، که دره خشانترین و مه زترین شه عائیره کانه.
(ئه مه باسه بریتی په له "نۆ" سه رنج و مه سه له ی ورد و ناسک که
"نۆ" دانه لهو حیکمه ته زۆرانه ی رۆژووی مانگی ره مه زانی په پروژ
ده رده خات)

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ

وَالْفُرْقَانِ﴾ (البقرة: ۱۸۵)

◆ سه رنجی په که مه

رۆژووی مانگی ره مه زمان په کیکه له پینچ پایه کانی نیسلام و، به په کیک
له گرنگترین په رسته شه کانی تاینی نیسلام داده نریت.
زۆر به ی ئەو حیکمه تانه ی که به روبروومی رۆژووی مانگی ره مه زانن، پرو
ده که نه: ده رسته تی په روه رد گاریتی خوای گه و ره و، زیانی خوایی و
کۆمه لایه تی مروف و، په روه رده کردن و پاکژ کردنه وه ی ده روون و،
شو کرانه ی به خشه خواییه کان.

لیږده، له نیوان ټو حکمه ته زوران هی که له رږژوودا هه ن و، په روه دگار ټیځی خوی گه وره یان ټیندا دهرده که ویت، تنها په ک حکمه ت باس ده که ین. ټوهش بریتی په له وهی که:

خوی گه وره ی بالاده ست سه رزه ویی کردووه به سفره و خوانیکی پر له نیعمه تی له ژماره به دهر، به جوړیکی وه هایش ناماده ی کردووه که مرؤف پی نازانیت و بری به لایدا ناچیت. خوی گه وره ده یه ویت به م شیوه یه که مالی په روه دگار ټی و میهره بانبی خوی دهر بریت. که چی ټو حه قیقه ته جوانه ی که شیوه ی سفره و خوانه که زمانی حالیه تی، مرؤف له ژیر په رده ی بی ټاگایی و هؤکاره کاندای نیبیت و له وانه یه له بیرشی بچیته وه.

به لام له په زمانی پیروژدا ټیمانداران یه کسه ر وه ک سوپایه کی ریکوپنکیان لی دیت و کالای به ندایه تی ده پوژن و، پیش به ربانگ هه موو ناماده ی ټه نجامدانی ټو فه رمانه ی خوی گه وره ی خاوه ن توانای ټه زه لی ده بن، که خولکیان ده کات بو سه ر ټو سفره و خوانه پر له که ره مه ی خوی و پیان ده فه رموی: "فه رمون!"

ټیتر ټیماندارانیش، به م حاله یان، له به رامبه ر ټم به زه یی و میهره بان یه گه وره و گشتی په ی خوی گه وره وه، به ندایه تی فراوانی گه وره و ریکوپنک دهرده برن.

جا ټایا ټو که سانه ی که له م په رسته شه بلند و پړولینانه به رزه دا به شداریان نه کردووه، شایانی ټوه ن ناوی مرؤفیان لی بنریت؟

◆ سه رنجی دووه م

چه ندین حکمه تی زور له رږژووی په زمانی پیروژدا هه ن، که مرؤف ټارسته ی شوکرانه بژیری نیعمه ته کانی خاوه نده ده که ن. ټه مهش به م ټوو نه یه ی خواره وه روون ده که ینه وه:

بئی گومان ئەو خۆراکە‌ی که خزمه‌تکارێک له خوار‌دنگه‌ی پادشاه‌وه ده‌یه‌ینیت، نرخ‌ی خۆ‌ی هه‌یه (وه‌ک له وت‌ه‌ی یه‌که‌مدا باس کر‌اوه). که‌واته به که‌م پروانین و بئی نرخ زانینی ئەو خۆراک‌ه به‌نرخانه نیشانه‌ی گیلێ‌یه و، نه‌ناسینی به‌خشنده‌ی راسته‌قینه‌شیان له بئی عه‌قلی‌یه‌وه‌یه، له کاتی‌کدا که خزمه‌تکاره که پاداشت بدریته‌وه و خه‌لات بکریت!

هه‌ر به‌م جۆره، ئەو نیعمه‌ته له‌ژماره‌به‌ده‌رانه‌ی که خوای گه‌وره له‌سه‌ر زه‌ویدا بل‌اوی کرد‌وه نه‌ته‌وه، بێگومان دا‌وای نرخه‌کانی‌مان لێ ده‌کات، که ئەویش بریتی‌یه له شوکرانه‌بژێری ئەو نیعمه‌تانه. هۆکاره‌ پرواله‌تی‌یه‌کان له راستیدا بارکیشی ئەو نیعمه‌تانه‌ن، هه‌روه‌ها خاوه‌نه‌ پرواله‌تی‌یه‌کانیشیان وه‌ک خزمه‌تکار وان بۆ پیشک‌ه‌ش کردنی ئەو نیعمه‌تانه‌ی خواوه‌ند. جا ئیمه وه‌ک به‌های پیویست به‌و خزمه‌تکارانه‌ ده‌ده‌ین، منه‌تبار و چا‌وله‌به‌ریشیان ده‌بین، به‌لکو زیاتر له ئەندازه‌ی خۆیان ریز و سوپاسگوزاری له‌ پروایاندا ده‌نوین.

به‌لام خۆ به‌خشنده‌ی راسته‌قینه‌ی ئەو نیعمه‌تانه، که به‌و جۆره به‌خشیونی و بل‌اوی کرد‌وه نه‌ته‌وه، گه‌لێ شایان‌تره که ئە‌وپه‌ری سوپاسگوزاری و ستایشی بکه‌ین و، له راده‌به‌ده‌ر ره‌زامه‌ند و منه‌تباری بین، که هه‌ر خۆ‌ی - به‌ زیاده‌وه - شایسته‌ی هه‌موو ئە‌مانه‌یه.

جا پیشک‌ه‌ش کردنی سوپاس بۆ ئەو خواوه‌نده و، ده‌ربرینی ره‌زامه‌ندی له ئاستی ئەو نیعمه‌ته‌دا، به‌وه ده‌بێ که بزانی‌ن راسته‌وخۆ له لایه‌ن خواوه‌ند خۆ‌یه‌وه هات‌وون و، نرخیان بزانی‌ن و، هه‌ست به‌وه بکه‌ین که پیویستمان پێیانه.

که‌واته‌ رۆژ‌ووی مانگی ره‌مه‌زانی پ‌ی‌رۆز کلیلی شوکرانه‌بژێری راسته‌قینه و خا‌وین‌ه و، شوکر و سوپاسینکی گه‌وره و گشتی‌یه بۆ خواوه‌ند. چونکه زۆربه‌ی خه‌لک له کاته‌کانی تردا تا‌وا به‌ ناچار‌ی نرخ‌ی زۆربه‌ی نیعمه‌ته‌کان نازانن، له‌به‌ر ئە‌وه‌ی به‌ ئازار و سوتنی برسی‌تی گرفتار نابن. بۆ

نمونه: ئهوانه‌ی که زۆر تیرن، به تایه‌تی ده‌وله‌مه‌ندان، راده و پله‌ی ئه‌و نيعمه‌ته نازان که له خواردنی له‌ته ناینکی وشکدا هه‌یه، به‌لام باوه‌ر‌داری رۆژووانه‌تی له‌ده‌می به‌ربانگدا هه‌ست ده‌کات که ئه‌و له‌ته نانه وشکه نيعمه‌تیکی به‌نرخ‌ی خوايه و، به‌هه‌ستی "چه‌شن" شایه‌تی له‌سه‌ر ئه‌مه‌ده‌دات. که‌واته ئه‌وانه‌ی له‌ره‌مه‌زاندا به‌رۆژوو ده‌بن، هه‌ر له‌پادشاهه تا ده‌گاته بینه‌واترین هه‌زار، به‌بۆنه‌ی هه‌ست کردنیان به‌نرخ و بايه‌خی ئه‌و نيعمه‌ته گه‌وره‌انه، شوکرانه‌یه‌کی مه‌عنه‌ویی مه‌زنیان ده‌ستگیر ده‌بیت و، پيشکه‌شی خواوه‌ندی خۆپانی ده‌که‌ن.

خۆراگرته‌ی مرۆف به‌رۆژگاری مانگی ره‌مه‌زان له‌خواردنی ئه‌و خۆراکانه، و‌اله‌و مرۆفه‌ ده‌کات که به‌نيعمه‌تیان بزانیست و له‌جینگای شیاوی خۆپاندا دایاننیت. چونکه ئه‌و مرۆفه له‌گه‌ڵ خۆپیدا ده‌دویت و به‌خۆی ده‌لیت:

(ئهم نيعمه‌تانه‌ مولکی من نین و من خواوه‌نیان نیم، چونکه له‌خواردنیاندا سه‌ربه‌ست نیم. که‌واته‌ مولکی که‌سینکی ترن، که هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه نيعمه‌تی ئه‌و بوون و هه‌ر ئه‌ویش پینی به‌خشیوم، و‌انیستاش چاوه‌روانی فه‌رمانی ئه‌و ده‌که‌م بۆ خواردنیان!)

به‌م جۆره، شوکرانه‌بژیری به‌کی مه‌عنه‌ویی ئه‌و نيعمه‌تانه پيشکه‌شی خواي خۆی ده‌کات.

ئیت به‌م چه‌شنه، رۆژوو له‌هه‌موو لایه‌که‌وه ده‌بیت به‌کللی ده‌رگای شوکرانه‌بژیری، که ئه‌رکی راسته‌قینه‌ی سه‌رشانی مرۆفه.

◆ سه‌رنجی سه‌هه‌م

یه‌کێک له‌و حیکمه‌ته‌ زۆرانه‌ی رۆژوو که‌ پروو له‌ژبانی کۆمه‌لایه‌تی مرۆف ده‌کات ئه‌وه‌یه‌ که: ئهم خه‌لکه‌ له‌باری گه‌زه‌رانه‌وه جیاجیا دروست کراون..

له‌بەر ئەوه، خۆای گه‌وره داوا له ده‌وله‌مەندان ده‌کات که ده‌ستی یارمه‌تی بۆ برا‌هه‌زاره‌کانیان درێژ بکەن. گومان له‌وه‌شدا نی‌یه که ده‌وله‌مەندان به‌ ته‌واوی هه‌ست به‌و حالتی هه‌ژاری‌یه‌ی هه‌ژاران ناکەن، که مایه‌ی بزواندنی به‌زه‌یی مرۆفه‌و، ناتوانن په‌ی به‌ راده‌ی برسیته‌یی هه‌ژاران به‌ن وه‌ک ئەوه‌ی هه‌ژاران خۆیان هه‌ستی پی‌ ده‌کەن، مه‌ گه‌ر به‌هۆی ئەو برسیته‌یی‌یه‌ی که له‌ رۆژوودا ئەوانیش تامی ده‌چیژن و به‌خۆیان‌وه ده‌بیین!

جا ته‌ گه‌ر رۆژوو نه‌بوا‌یه، زۆر کەس له‌و ده‌وله‌مەندانه‌ی که شوینی تاره‌زووه‌کانیان ده‌کەون، نه‌یانده‌توانی ئەندازه‌ی ئازاری ئەو برسیته‌ی و نه‌بوونی‌یه‌ی هه‌ژاران و راده‌ی پتویسته‌ییان بۆ به‌زه‌یی و میهره‌بانی، تیبگەن.

له‌بەر ئەوه، به‌زه‌یی هاتنه‌وه‌ی مرۆف به‌ هاو‌ره‌گه‌زی خۆیدا (که خواوه‌ند ئەم به‌زه‌یی‌یه‌ی له‌ ناخی مرۆفدا جیگه‌ر کردوه) ده‌ییت به‌یه‌ کێک له‌و بنچینه‌یه‌ی که هانده‌ری سوپاسگوزاری راسته‌قینه‌ن. چونکه هه‌موو که‌سیک (هه‌ر که‌سیک ییت) هه‌رده‌م ده‌توانییت له‌ خۆی هه‌ژارتر بدۆزیته‌وه، که له‌ لایه‌ن خۆای گه‌وره‌وه‌ لێ‌رساوه‌ بۆ به‌زه‌یی پندا هاتنه‌وه‌ و ده‌ستگرویی کردنی..

جا ته‌ گه‌ر "ده‌روون" بۆ چه‌شتنی تال‌اوی برسیته‌ی ناچار نه‌کرا‌یه، کەس چاکه‌ی له‌ گه‌ل که‌سی تر دا نه‌ده‌کرد، که ئەمه‌ش به‌زه‌یی به‌یه‌ کدا هاتنه‌وه‌ی نیوان مرۆف داخوایه‌تی. خۆ ته‌ گه‌ر ئەم کاره‌شی ئەنجام بدایه، نه‌یده‌توانی به‌ جوړیککی کامل و شایسته‌ ئەنجامی بدات، چونکه له‌ د‌ل و ده‌روونی خۆیدا به‌ هه‌ستیکی راسته‌قینه هه‌ست به‌و به‌زه‌یییه ناکات.

◆ سه‌رنجی چواره‌م

سه‌باره‌ت به‌ په‌روه‌رده‌ کردنی ده‌روون (نه‌فس)ی مرۆفیش، چه‌ند هیکمه‌تی‌ک له‌ رۆژوودا هه‌یه.

په كيك له وانه نه وپه كه سروشتي "نفس" ي مرؤف به جزړيكي وايه
 حه ز ده كات له همموو خزه بستنه وپه كه دهر باز بيټ و، هميشه خوی به
 سر به ستي بيټه وه. به راده په كه كه داواي په روه رد گاريټي په كي وه همي بؤ
 خوی ده كات، تاكو به ټاره زووي خوی بچوولټه وه..

"نفس" هر گيز نايه وپټ بير بکاته وه له وپي كه به نيعمه ته له ژماره
 به دهره كاني خواي گه وره گه شه ده كات و په روه رده ده كرټ. به تايه ت
 نه گهر له دنيا دا خوا وني سه روه ت و ده سه لات بيټ و، "بيټ ناگايي" ش پشتي
 گرتيټ. له بهر نه وه، وه كه ټاره ل - بين پرس - ته پ ده داته سر نيعمه ته كاني
 خوا و، ده كه وپټه هه للوو شينيان.

به لام له رؤژووي مانگي په مه زاني په رؤژدا "نفس" ي همموو كه سيك،
 هر له زه ننگين ترين ده و له مه نده وه تا نه دارا ترين هه ژار، ده كه وپټه ناسيني
 خوی و، تيده گات كه خوا وني هيچ شتيك ني په و، مؤلت نه دراوه به
 ټاره زووي خوی په فتار بکات، به لكو مولكي كه خوا وني هپه و، به نده په كي
 فر مانبه رداره و، به بين پوخست و فر ماني خوا وني كه ي ناتوانيټ ده ست له
 بچوو كترين كار وه ريدات، ته نانه ت ده ست بؤ قوميك ټاويش رابكي شيت
 به م جزره، له خؤبايي بوون و په روه رد گاريټي په وه همي په كه ي "نفس"
 ده شكيت و، كالاي به ندايه تبي بؤ خواي گه وره ده پؤ شيت و، ټه ر كي
 سه ره كيي سه رشاني خوی، كه شوكرانه بژيړي په، راده په رپټيټ.

◆ سه رنجي پټجه م

سه به رت به رپك كردني په فتاره كاني ده رووني ياخي و هانده ري
 خراپكاري (النفس الأماره بالسوء) و، نه ر مگردن و هانداني بؤ وازه ينان له
 هه لسو كه و ته چه و اشه كاني، رؤژووي په مه زان حيكمه تي زؤري تيدايه.
 ليړه دا ته نها په كه دانهيان باس ده كه مين:

"دەروون"ی مروؤف - بە هۆی بئى ئاگايەوه - خۆی لەبىر دەچیتەوه و، ئەو کۆلەوارى يە بئى سنوور و.. هەژارى يە لەرادە بەدەر و، کەمتەرخەمى يە زۆرەى لە ماھىيەتيدان، نە دەيانينيت، نە حەزىش دە کات بيانينيت!

لەبەر ئەوه، لە لاوازی خۆی و، بەرەو نەمان چوونى و، ئەندازەى ئەو کارەساتانەى لە مەلاسدان بۆى، بىر ناکاتەوه. ئەوهشى لە ياد دەچیت کە جەستەى لە گوشت و ئيسکينكى ئەوتۆ پینکھاتووہ کە بە خیرایى دەپرتو کئى و دادەرزیت.. بۆیە هەلسو کەوت و پرەفتارە کانى بە جۆرىکە وەك پيى و اييت لە پۆلا دارپزراوه و مردن و فەوتانى بەسەردا نايەت! دەبينيت هەلمەت بۆ دنيا دەبات و، بە کۆلتى پرژدى و تەماعکارى يەوه خۆى دەھاويته باوہ شيەوه و، پەيوەندى يە کى بەتینى لە گەلدا دەبەستيت و بە توندى چنگى لە هەموو شتیکى بەلەزەت و سوودبەخش گير دە کات!

"دەروون" لەم رپيەوه ئەو بەدیهينەرەى لەبىر دەچیتەوه کە بەوپەرى ميهره بانى پئى دەگەيەنيت و پەروەردەى دە کات. ئنجا لەمەوه بەرەو هەلدیرى بەدپرەفتارى دەخزى و، دوارپۆزى ئەم دنيا و پاشەپۆزى ئەو دنياشى لە ياد دەچیت.

بەلام پۆزووى مانگى رهمهزان و الە بئى ئاگاترين و سەرسەخترين کەسى ياخى دە کات کە هەست بە لاوازی و کۆلەوارى و هەژارى خۆيان بکەن. چونکە هەر کام لەوانە، بەهۆى برسىتى يەوه دە کەويتە بىر کردنەوه لە خۆى و گەدەى بەتالى و، تپدە گات گەدەى پئويستى بە چى يە!

ئيت خۆى بە باشى دەناسيت و ئەندازەى لاوازی و رادەى پئويستى بۆ سۆز و ميهره بانى خواى گەورە، بىر دە کەويتەوه و.. لە ناخى دلەوه - بە مەرچئى بئى ئاگايى چاوى دلئى لە کار نەخستيت - هەست بە تاسە و ئارەزوومەندى يە کى ئەوتۆ دە کات کە بە هەژارى و لارەملئى لە دەرگانەى

لیبوردن و میهره بانیی خوای گهوره بدات و، دهست له فیرعو نایه تی نهفس هه لبرگرت.

بهمهش ئاماده ی ئه وه ده بیئت که به دهستی سوپاسگوزاری مه عنهوی له ده رگانه ی به زهیی و میهره بانیی خوا بدات.

◆ سه رنجی شه شه م

له نیوان ئه وه حیکمه ته زۆرانه ی که له پۆزوی مانگی ره مه زانی پیرۆزدا هه ن، سه باره ت به وه ی که قورئانی پیرۆزی تیدا هاتووه ته خواره وه و، ره مه زان گرنگترین کاتی نازل بوو نه تی، ته نها یه ک حیکمه ت باس ده که یه ن:

له بهر ئه وه ی قورئانی پیرۆز له مانگی ره مه زاندا نازل بووه، ده بی واز له داخواری یه نزمه کانی "ده روون" به یئریت و، کرداره بی که لک و نابه جیکانی پشتگوئی بخرین، تاکو خۆمان بۆ پیشواری لیکردنی ئه وه فرمایشته ئاسمانی یه - که قورئانی پیرۆزه - ئاماده بکه یه ن..

ئهمهش به وه ده بیئت که نازل بوونی قورئان له مانگه دا بجهینه وه یادمان و، به واز هینان له خواردن و خواردنه وه چه ند حاله تیکی رۆحانی و مه لائیکه ت ئاسا بۆ خۆمان بره خسینین و، قورئانی پیرۆز به جۆری بخوینین که وا ههست بکه یه ن هه ر ئیستا به گه رمو گوپی و پاراوی ئایه ته کان نازل بووبن..

هه ر به م ههست و نهسته و به وه پری ملکه چی یه وه گوئی بۆ شل بکه یه ن تاکو پله یه کی ئیمانیی بالا و حاله تیکی رۆحانی و بهر زمان دهستگیر بیئت، به جۆریک ئه وه خوینره و ا بزانیئت که راسته وخۆ له زاری پیغه مبه ره وه ﷺ به لکو له چه زره تی جیبریله وه - دروودی له سه ر بیئت - به لکو له خوای گه وه ی ئه زه لی یه وه، ده بییستیت.. پاشان له پیناوی روونکردنه وه ی یه کیک له حیکمه ته کانی نازل بوونی ئه م قورئانه دا، ئه رکی فییر کردن و خویندنه وه و را گه یاندنی به که سانی تر، ئه نجام بده یه ن.

بهائی، له مانگی رهمهزانی پیروزدا جیهانی ئیسلام وه کو مزگهوتیکی لئی دیت.. بهلام چ مزگهوت؟

مزگهوتیک که ههموو گۆشه و سووچیکی به ملیۆنه‌های له‌به‌ر که‌رانی قورئان پر بووه و، هه‌و فەرمايشته ئاسمانی‌یه به گویی زه‌وی نشیناندا ده‌ده‌ن و، به شیوه‌یه کی جوان و پروونیش ناوه‌روکی ئایه‌تی: ﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ﴾ له پیش چاودا ده‌رده‌خه‌ن. به‌مه‌ش ده‌یچه‌سپینن که له راستیدا مانگی رهمهزان مانگی قورئانه..

تاك تاكانی که‌سانی تری هه‌و کۆمه‌له مه‌زنه‌ش هه‌ندیکیان به‌وپه‌ری سام و شکۆ و ملکه‌چی‌یه‌وه گویی له‌مان راده‌گرن و، هه‌ندیکی تریشیان بۆ خۆیانی ده‌خوینن!

جا ئیتر چی له‌وه ناشیرینتر و شووره‌یی تره بۆ که‌سیک که خۆی له‌م مزگه‌وته پیروزه به سام و شکۆیه داده‌پریت و، به پئی فەرمانی نه‌فسی یاخی و به‌ده‌رفتاری - له‌م مانگه‌دا - به شوین خواردن و خواردنه‌وه‌دا له هه‌لپه و لسکه‌دایه؟ ده‌بی هه‌و که‌سه تا چ راده‌یه‌ک مایه‌ی بیژلیهاتنه‌وه‌ی معنه‌ویی کۆمه‌لی هه‌و مزگه‌وته گه‌وره‌یه بیټ؟!

حالی هه‌موو هه‌و که‌سانه‌ی که له مانگی رهمه‌زاندا به پیچه‌وانه‌ی رۆژوو گرانه‌وه ره‌فتار ده‌نوینن، به‌و چه‌شنه‌یه.. هه‌وانه - به هه‌مان پله - مایه‌ی ر‌سوا‌یی و بیژلیکردنه‌وه‌ی معنه‌وین له لایه‌ن سه‌رانسه‌ری جیهانی ئیسلامی‌یه‌وه!

◆ سه‌رنجی حه‌وتهم

مرفوف بۆ هه‌و هاتووته دنیا تا‌کو خه‌ریکی کشتوکاڵ و بازرگانی‌یه‌ک بیټ که له‌ودنیا‌دا دروینسه‌ی به‌روبوومه‌کانی بکات و قازانجه‌کانی وه‌ر‌بگریت.

مانگي پرمه زاني پيرو زيش سه باره ت به ده سته كه و ته كاني مرو ف له م
 پرووه وه، چه ندين حيكه م تي زوري تي دايه، لي ره دا تنها يه كيكيان
 باس ده كه ين:

"پاداشتي كرده وه كان له پرمه زاندا يه ك بؤ هه زار زياد ده كر ين."

تاشكرا يه كه هه ر پي تي كي قورثاني پيرو ز (ده) پاداشتي هه يه كه به (ده)
 چا كه بؤ مرو ف ده ژمي ريت و، (ده) به رو بو مې به هه شت ده ست
 خو ينه ره كه ي ده خات، هه روه ك له فه رمو وده ي پيغه مبه ردا ﷺ هاتو وه.

به لام له پرمه زاندا له بر يي هه و (ده) دانه به رو بو مې (هه زار) به رو بو مې
 دو اړو ژ ده گريت و به خو ينه راني قورثانيان ده به خشي ت و، هه ر پي تي كي چه ند
 تايه تي كي تايه تي وي هه ك: "آية الكرسي" ده رگا له به رده م هه زاران پاداش ت و
 چا كه دا ده كاته وه، بؤ هه وي له و دنيا له شي وه ي به رو بو مې پيشكش به
 خو ينه ره كه ي بكر ين. هه م پاداش ته له رو ژاني جو معه ي پرمه زاندا له
 زياد بو ندا ده ين و، له شه وي "قه در" يشدا ده گنه سي هه زار.

به لن، هه ر پي تي ك له پي ته كاني قورثاني پيرو ز مايه ي ده سته كه و تني سي
 هه زار به رو بو مې هه ميشه ييه، بؤ هه وي بي يت به دره ختي كي نووراني وي هه ك
 دره ختي تو وباي به هه شت، به جو ريك كه باوه رداران هه مانگه پيرو زه به
 هه ل بز انن و، هه و به رو بو مې نه پراوه و هه ميشه ييانه يان - كه ژماره يان به
 مليونه هايه - ده سته گير بي يت. فه رمو و بؤ خوت سه رنج له م بازر گاني يه
 به سو وده بده و، بير له وانه بكه ره وه كه ريزي شايسته ي هه م پي ته پيرو زانه
 نا گرن و، بزانه چ زه ره ر و زيان يكي گه و رهيان لن كه و تو وه ۱۹!

به م جو ره ده ر كه و ت كه مانگي پرمه زاني پيرو ز زياتر وه ك پيشانگايه كي
 دلر فين وايه بؤ بازر گاني قيامه ت.. يا خود بازا رپنكه له و په ري جمو جو و ل و
 قاز انجدا يه بؤ هه و بازر گاني يه.. زه وي يه كي به پي تي به را وه بؤ به ره مه يني اني

خهرمانی قیامت.. بارانی نیسانه و گه شه بهو کشتو کاله ده سینیت و فهری تیده خات.. جه ژنیکی پر له شادی و پیروژه بو پیشاندانی بهرنامه کانی به ندایه تیی مروّف له بهردهم مهزنیی پهروهردگاری و عیززه تی خوایه تیی خوای گوره دا..

له بهر همموو ئەمانه، مروّف ئه رکی پۆزوو گرتنی خراوته ئەستۆ، بو ئەوهی لهو کاتانه دا توخنی پیدایستی به ئاژه تی په کانی دهروونی نه که ویت، ئەو دهروونهی که له ئه رکه کانی سهرشانی خۆی بی ئاگیه. وهك بلیی مروّف بهم پۆزوو گرتهی بوو بیت به ئاوینه بهك بو رهنگدانه وهی سیفه تی "صمه دییه ت" ی خواوه ند. ئەوه تا پشتی له پیدایستی به ئاژه تی په کان هه لکر دووه و، له ناو دۆخیکی مه لایکه ت ئاسادایه. یاخود بووه به که سیکی قیامه تخواز و پۆخیکی بهرجه سته ی ئاشکرا. ئەمهش به هۆی وازه نیانیکی کاتی له پیوستی به دنیا په کانی و به شداری کردنی له بازرگانی په کی قیامه تیدا.

به ئی، رهمزانی پیروژ لهم دنیا فانی و تهمه نه کورت و ژیا نه که محایه نه دا، بو پۆزووانه تی ده بیت به مایه ی ده ستخستن و دایینکردنی تهمه نیکی بهردهوام و ژیا نیکی هه میشه یی.

کهواته، په ک مانگی رهمزان، ده توانیت بهروبوومی تهمه نیکی هه شتا سالی به مروّفی پۆزووانه تی به خشییت. خۆ ئەوهی که قورئانی پیروژه بهاره ی "شهو ی قه در" وهه رایگه یاندووه و فهرموو په تی: "ئهم شهوه له ههزار مانگ به فهر و خیرتره" .. به هیترین به لگه ی ئهم رازه یه!

وهك چۆن پادشا له سهرانسهری ماوه ی فهرمان په وایه تیی خۆیدا، یان هه موو سالیکی ئەو سهردهمه، چ به ناوی چوونه سهر ته خته وه، یان به ههر بۆنه و یادیکی تر، چه ند پۆژیک وهك بۆنه و جهژن بو دانیشتووانی ولاته که ی

دەستىنىشان دە كات و، لەو پۇرۇزانهدا پادشا بە پىيى ياسا عادهتى بە كانى لە گەل
پەغىتە دەلسۇزە كانىدا پەفتار ناكات، بەلكو بە خەلات و بەراتى تايىتە
بە ھەر مەندىيان دە كات و، راستەوخۆ لە كۆشك و بارە گای خۇيدا
مىوانداریيان بۇ دە سازىنىت و، سايەى كەرەم و بەخششيان لە سەر
پادە گرىت و، بە چاوى پۇزە ھەزەرىيان دە پوانىت ..

خواوەندى بە دە سەلاتى ھەمىشە يىش بە ھەمان جۇر لە گەل بەندە كانىدا
مامەتە دە كات، ئەو خوايەى كە خواوەنى بەخشش و مەزنى بە و، پادشاى
ئەزەل و ئە بەدە و، سولتانى شكۆمەندى ھەژدە ھەزار جىھانە ..

ئەو ھەتا ئەو خواوەندە گەرەپ بە فرمانە پەر لە دانستە بەرزە كانى و قورئانە
پۇرۇزە كەى خۇى - كە پەروى لە ھەزاران جىھانە - لەم مانگە پۇرۇزەدا نازل
كردووە. ئەمەش ئەو دە گەپەنىت كە جىيى خۇيەتى و خواستىكى "دانست" ى
خواوەندە كە مانگى پەمەزان وەك جەژن و بۇنەپە كى شادمان و تايىتە
خوایی و، پىشانگاپە كى دلپەنى پەروەردگار و، كۆرپەكى پۇحانپى بە سام و
شكۆ دانراوە.

جالە بەر ئەو ھەى مانگى پەمەزان لە دەمەنى ئەو بۇنە و جەژنە پەر لە شادى و
خۇشىيانەدا خۇى دە نويىنىت و، بۇ ئەو ھەى خەلكى - تا پادەپەك - لە
سەرقاتى بە نزم و ئازەلى بە كان دوور بن و بە سەرياندا بەرز بىنەو، لە بەر
ھەموو ئەمانە، پىويستە فەرمانى پۇرۇو گرتنى تىدا دە بەركرىت ..

كاملبوونى ئەو پۇرۇو ھەش بەو دەپىت كە ھەموو ھەستە كانى مەرۇف
(چەشنى: چا، گوئى، دل، بىر و ئەندىشە) وەكو "گەدە" ھەرىە كەيان لە
پۇرۇوى تايىتە خۇياندا بن. واتە ئەو ھەستانە لە شتى حەرام و لاو ھەى
پارپۇزىن و، ھەرىە كەيان بەرەو بەنداپەتە تايىتە خۇيان ئاراستە بەكرىن.

بۇ نمونە:

مرؤف "زمان"ی بۇ رۇزوو گرتن له درؤ و غميهت و قسهی نابه جني
 رابهينيت و، به خویندنی قورئان و، یادی خوا و، تهسيحات و، سلاواتدان
 له سهر پیغمهبر ﷺ و، ههموو جؤره کانی تری زیکر، زمانی پاراو بکات..
 "چاو"ی له شتی حهرام پپاريزيت و، به چاوی په ند وهر گرتن بؤ ههموو
 شتيك پروانیت ..

"گوئی" له وتهی ناشیرین رانه گريت و، قورئانی پیروز و "حق"ی پی
 بیستیت ..

هر بهم جؤره، گشت ههسته کانی تریشی له سهر جؤره رۇزوو گرتنیکی
 تاییه تی رابگریت.

ئاشکرایه ئهو "گهده"یهی که وهك کار گهیه کی مهزن وایه، گهر به
 رۇزوو گرتن له کار بخريت، ئهواله کارخستنی کار گه بچوو که کانی تر زور
 ئاسان ده بیئت |

◆ سهرنجی ههشتم

یه کیک لهو حکمهته زؤرانهی رۇزوی مانگی رهمهزانی پیروز، که
 په یوه ندیان به ژبانی خوئی مرؤفه وه هیه، به کورتی بهم جؤرهی خواره وهیه:
 گرنگترین و کاریگه رترینی جؤره کانی چاره سهر له "پاريز" دایه، چ
 پاريزی ماددی چ مهعنهوی.

ئهو تا پاريز له زانستی پزیشکیدا چه سپاوه، چونکه ههر کات نهفسی
 مرؤف له خواردن و خواردنه ودا ئهوپه یری سهر بهستی پی بدريت، ئهواله
 ژبانی که سیددا دوو چاری گهلی ژبانی ماددی ده بیئت ..

به ربه ره لایی بؤ ژبانی مهعنه ویش ههر به ههمان جؤره، چونکه ئه گهر
 "دهروون" بی بیر کردنه وه له حه لال و حهرام ههر چی به کی بیته ری ههلی
 بلوو شیت، ئهوا ژبانی مهعنهوی تیکده چیت و ژاراوی ده بیئت، ههتا وای لی

دېت "دەرۋون"ى ئەو مەرۋقە گوپرايەلى "دل" و "رۇح" نايىت و مليان بۇ كەچ ناكات، ئىتر بۇ خۇي جەلەوى خۇي بەدەستەو دە گرىت و، بەوپەرى سەر كەشى لە ژياندا رەفتار دە كات و، مەرۇف بەرەو ئارەزوو بەدە كانى خۇي رادەپىنچىت، بىئ ئەوئە دەستەلاتى خودى مەرۋقە كەي بەسەرەو ھىيىت.

بەلام لە رەمەزانى پىرۇزدا "دەرۋون" بەھۇي رۇزوو ھەسەر جۇرە پارىزىك رادىت و، لە پىناوى پاكبۈنەو ھە گەشە كرىدىدا بە لىپرانەو تىدە كۇشىت و، فىرى گوپرايەلىي فەرمانە كان دەيىت. ئىتر تووشى ئەو نەخۇشى يانە نايىت كە لە پىرۈونى گەدە و، خۇراك بەسەر خۇراكدا پەيدا دەبن و، تواناي فەرمانبەردارى و ملكەچى بۇ فەرمانە كانى شەرع بەدەست دەھىيىت..

ئىنجالەبەر ئەوئە كە بە بۇنەي رۇزوو ھە خۇي لە خواردىنى ھەلال پاراستوو، ئەوالە ھەرامىش خۇي دەپارىزىت و، لىدەپرىت تاكو ژيانى مەعنەوىي خۇي نەشىۋىيىت و رۈونىيە كەي نەشلەقنىت و لىلى نە كات. پاشان زۇربەي كەسانى گىرۇي مەرۇف گەلىن جار گىفتارى برسىتى دەبن. كەواتە پىۋىستيان بە خۇراھىنان ھەيە بە برسىتىيەك كە مەرۇف لەسەر ئارامگىرتن رابەيىت.

جا رۇزووى رەمەزان بىرىتەيە لە راھاتن و خۇراگىرتن لەسەر برسىتىيەك پازدە سەعات دەخايەنىت، ياخود بىست و چوار سەعات بۇ ئەوانەي كە فرىاي پارشىۋ نە كەوتون.

كەواتە رۇزوو چارەسەرىكى كارىگەرە بۇ سەراسىمەيى و بىئ ئۇقرەيى مەرۇف، كە ھۇي پىز كرىنى بەلا و گىفتارىيە كانى مەرۇفن. "گەدە"ش ھەك كارگەيەك وايە كە چەندىن كرىكارى كارگوزارى ھەيە و، لە مەرۇفىشدا گەلىن ئامىر ھەن كە لە گەل گەدەدا پەيوەندىيان ھەيە.

جا نه گهر "دروون" به شيوه په کی کاتي و بؤ ماوهی مانگیك په کی سهرقالتی په کانی خوی نه خات و وازیان لسی نه هیئت، نهوا هموو نهو کارگوزار و کریکارانه به ئیشی خو په وه سهرقال ده کات و، په رستشه تابه تی په کانی خو یانیا ن له بیر ده باته وه و، ده یانخاته ژیر فهران و ده سته لاتی خو په وه. ئیتر به م پی په سهر لهو ئامیر و هه ستانه ده شویئیت و، به گرم و هورپی جه رو پیچه کانی نهو کارگه یه و چهره دوو که له کی، حهوانه وه و ئاسو و ده بیان له لاهلده گریت و، سهرنجی هه موویان بؤ لای خوی راده کی شیت و، فهران به ری په به رزه کانیان - به جوړیکی کاتی - له بیر ده باته وه.

هر له بهر نه م نه بجمهش بووه که زور کس له نهولیا و پیاوچا کان خو یان له سهر خوار دن و خوار دنه وهی کم راده هیئا، تا کو به پله کانی "کاملی" دا سهر بکهون و به رز بینه وه.

به لام به هانتی مانگی رهمهزان، نهو کریکارانه هه ست ده کهن که تنها له پی ناوی نهو کارگه یه دا دروست نه کراون. به لکو نهو ئامیر و هه ستانه ی مرؤف، چند چیژ و له زه تیکی به رزی رؤحانی و مه لاییکه ت ئاسایان له م مانگه دا ده ست ده که ویت و، له بری نهو رابوار دنه پی تام و زمانه، روو لهو چیژ و له زه ته رؤحانی په به رزانه ده کهن.

هر له بهر نه وه شه که ده بنیت ئیمانداران له مانگی رهمه زانی پیرو زدا چه ندین جوړی نوور و به ره که ت و دلخو شیی معنه وه یان - هر که سه و به پنی پله ی خوی - ده سترگه ده بیت و، هر له م مانگه پیرو زه دا "دل" و "عقل" و "راز" و لایه نه ناسک و نیانه کانی تری هاوچه شنیا ن، چه ندین پله به رز ده بینه وه و، پیت و به ره که تیا ن ده ست ده که ویت ..

جا هر چه نده "گده" له شین و گریاندا بیت و هه نسک بدات، نه مان به بنگه ردی و میهره بان یه وه پی پنده کهن!

(من منم و، توش تويت)!
جا هر چنده شه شکه نجه و نازاری جور او جورى ددها، شه هر وازى له
خويستى خوى نهينا..

پاشان خواوند به برستى نازارى دا (واته به برستى هيشته وه) ئنجا لىتى
پرسى يه وه:

(من كيم و تو كيت)؟

دهروونيش وتى:

(تو پهروه رديگارى ميه ره بانى منى و، منيش بهنده ي زه بوونى توم)!

اللهم صلّ على سيدنا محمد صلاة تكون لك رضاء، ولحقه أداء، بعدد
ثواب حروف القرآن في شهر رمضان، وعلى آله وصحبه وسلم.

﴿سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ﴾ و ﴿سَلَامٌ عَلَيَّ الْمُرْسَلِينَ﴾
وَأَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (الصفات: ۱۸۰-۱۸۲).

آمين.

داواى لىبور دن:

ئهم پهيامم گه لى به په له و تنهها له ماوه ي چل ده قيقه دا
داناو ده! جا له بهر شه وه من و نووسه رى په شنووسه كه
هر دوو كمان نه خوش و ماندوو بووين، شه او دوور نى به هه ندئ
قسوور و ناتهو او ي له په يامه كه دا بىست. له بهر شه وه، داواى
لىبور دن له برايمان ده كه ين و، راست كردنه وه ي هر شتيكيشيان
به گونجاو زانى تكايه با راستى بكنه وه. (دانهر)

پەيامی دەستپۆه گرتن (الإقتصاد)

(ئەم پەيامە، گرۆی مرۆف بۆ دەستپۆه گرتن و قەناعەت ھان دەدات و،
لە ئەنجام و زیانە کانی ئیسراف و ھەلەخەرجیش بیداریان دەکاتوھ)

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا﴾ (الأعراف: ۳۱)

(ئەم نایەتە پیرۆزە دەرسێکی گەلێ گرنگ دەتێتوھ و، بە
پەوانی و دانایی و لە شتوای نەمر و فەرماندا ڕێنمایی ئادەمیزاد بۆ
لای دەستپۆه گرتن دەکات و، نەھی بەکی راستەوخۆشی سەبارەت
بە ئیسرافوھ تێدایە. ئەم مەسەلە یەش ھەوت سەرئنجی وردی لەخۆ
گرتوھ).

□ سەرئنجی یەکەم:

بەدیھینەری میھرەبان بەرامبەر بەو بەخشش و نێعمەتە زۆرانە ی کە بە
گرۆی مرۆفی بەخشین، داوای شوکر و سوپاسگوزاری بان لێ دەکات.
کە چی "ھەلەخەرجی" ی مرۆف پێچەوانە ی شوکرانە بژیری خواوھەندە و،

جوړه گالته کردنيکی به دهه بنجامی زيانبه خشه بهرام بهر به نيعمه ته کانی. به لام "دهسپيوه گرتن" ههروهك پړزنانه لهو نيعمه تانه، به هه مان جوړ ته بنجامه کانیشی بۆ مرؤف به پیت و سوو د به خشن.

به لئی، "دهسپيوه گرتن" ههروهك شو کړيکی معنه وی، به هه مان کاتدا پړزنانشه لهو میهره بانى بهی خواى گه و ره که له دوو توپى نيعمه ت و به خشه کانیدان. ههروهها هؤیه کی بیگومانى به ره که ته و، چه شنى پاريز مایه ی له شساعی به و، پښی گه یشته به عیززه ت و سه ره رزی به بؤنه ی خو دوور گرتن له رسواى و زه لیلی سواى معنه وی و، هؤ کارىکی به هیزه بؤ هه ست پښکردنى لهو تام و چيزانه ی که له ناوه ندى نيعمه ته کاندان و، هؤیه کی گه لى توندو توژ و پته و یسه بؤ چه شتنى له زه تی حه شار دراوى نیوان لهو چه شنه نيعمه تانه ی که به رواله ت بى تام و بى له زه ت ديارن!

جا له بهر لهو هى "ئیسراف" پښچه وانه ی لهو دانسته ناو براوانه به، لهوا ناکامی گه لى زيانبه خشى لى ده بیته وه.

□ سه رنجی دوو ههم:

به دیهینه رى دانا جهسته ی مرؤفی له شپوه ی کو شکیکی ته واو کامل و به چه شنى شارىکی به کجار پښکوپښک به دى هیناوه. ئنجا "هه ستى چه شن" ی ناو ده مى لهو وهك دهر گاو ان و پاسه وان داناوه و، لولو له و ده ماره کانى له شى لهو یشى به وینه ی ته لى ته له فؤن و ته لگراف دروست کردوه (چونکه هه وال به په کدانى نیوان "هیزى چه شن" ی ناو زمان و "گه ده" - که له مه لبه ندى قه واره ی مرؤف دایه - له پښى لهو انوه له بنجام ده دریت)..

لهو هه ر شتىك ده چپته ناو ده مه وه به کسه ر هه سته وه رى "چه شن" به گه ده ی راده گه به نیت و، پښى لهو شتانه ش ده گرتت که زيانسان تیدایه و، جهسته ی مرؤف پیوستى پښان نى به. ئیتر پښى بهو شتانه نادات پړونه ناو

گهده و له شهوه و، ده ریانده کات و، پێیان ده لیت: "چوونه ژووره وه قهده غیه!" ته نانهت هینده ی پین ناچیت به پال پیه نان و بیژ لیکر دهنوه تف له پرووی هه موو ئهو شتانه ده کات که سوودیان بۆ لهش تیدا نییه، چ جای ئهوانه ی که تال و زیان به خشن!

جا مادهم "ههستی چه شتن" ی ناو دهم ئه رکی پاسهوانیتی له تهستۆدایه و، له پرووی بهرپوه بردنی جهسته شهوه "گهده" به فهرمانهروا و سهرگهوره ی لهش داده نریت، ئهوا ئهو دیاری یه ی که پێشکهش به فهرمانهروای کۆشکیک ده کریت، گهر نرخه که ی سهده پله بیت، تهنها پینجیان رهوایه بهو پاسهوانه بدریت، تا کو له خۆی بایی نه بیت و، کاری تهستۆی له یاد نه چیت و، ده رگا نه خاته سه رپشت بۆ ههر گیره شیونیک که قورشیک ی زیاتر بهرتیلی بداتی!

ئیتسا له سه ر بناغه ی ئهم نهینتی یه، وا گریمان ده که ی که دوو پاروومان له بهر ده ستدایه ..

پاروویه کیان له مادهیه کی به پیزی سوود به خشه بۆ لهش - وهك هیلکه و په نیر - و نرخ ی یهك قورشه .. به لام پارووه که ی تریان شیرینی یه که له جۆرنیکی نایاب که بایی ده قورشه ..

له راستیدا ئهم دوو پارووه پیش ئه وه ی پرۆنه ناو ده مه وه یه کسانن و جیاوازی یان نییه. ههروه ها له دوا ی ئه وهش که پرۆشته ناو دهم و له پتی قورگه وه بۆ ناو گهده دابه زین، له پرووی گه شه پیدان و خۆراک به خشینیان به جهسته، ههردوو کیان یه کسانن. ته نانهت پارووه په نیره که ی که نرخ ی یهك قورشه له چاو پارووه که ی تر دا گه لتی باشتر خۆراک به لهش ده به خشینت و گه شه ی پین ده دات.

کهواته جیاوازی ئهو دوانه ته نها له مه ودای چاودیری و پازی کردنی "هیزی چه شتن" ی ناو زماندایه، که نیو خوله کیش ناخایه نیت!

دهبا ئيتر لهم نمونتهيهوه پهی به پراډه‌ی زياني "ئيسراف" بريت و، مه‌ودای
 ټهو بڼی نرخي‌هش ليکبدريته‌وه که له پيناوای به‌دهسټهينانی له‌زه‌تنيکی نيو
 ده‌قيقه‌ييدا ده قورش له بريی يه‌ک قورش خه‌رج بکريت!
 گهر بهم بڼی‌يه نو هينده‌ی ټهو ديارۍ يانه‌ی که ده‌بڼی به‌فه‌رمانږه‌وای
 کوشکه که بيه‌خشرين، به پاسه‌واني ده‌رگا که بدرين، بڼی هيچ گوماننيک
 دوو چاري له‌خوبايی بوون و چاو برسيتيی ده‌کات و، له‌نه‌نجامدا هاني
 ده‌دات که بلت:

"ته‌نھا هه‌ر خوم فه‌رمانږه‌وام!"

ئيت هه‌ر که‌سيک به‌خششينيکی زورت‌ر و له‌زه‌تنيکی زياتري بداتڼی، به‌ره‌و
 ناوه‌وه به‌رپيی ده‌کات! به‌م په‌فتاره‌ی ئيره‌شي پيسای ټهوئی تیکده‌دات و،
 ناگرينيکی به‌کلپه و بلتسه‌ی تيدا هه‌لده‌گير سينت و، خاوه‌نه‌که‌ی ناچار
 ده‌بيت که هاوار بکات و بلت:

"خيرآ فريام بکه‌ون.. به‌زوويی. مگه‌يه‌ننه‌ لای پزيشک، تا‌کو بلتسه‌ی
 سه‌ختی ټم تايه‌م يو بکوژينته‌وه".

که‌واته "دهسټپوه گرتن" و "قه‌ناعه‌ت" به‌ته‌واوه‌تی له‌گه‌ل دانستی خواي
 گه‌وره‌دا ته‌با و گونجاون، چونکه به‌وينه‌ی پاسه‌وانيک ده‌رواننه "هي‌زی
 چه‌شمن" و، به‌و روانينه‌مامه‌له‌ی له‌گه‌ل ده‌که‌ن و، لهم رپيه‌شه‌وه ټهو
 ده‌رگاوانه له‌سنووری خوی پراډه‌گرن و، به‌نه‌ندازه‌ی ټه‌رکی ټه‌ستوی خوی
 پاداشتی خه‌لات ده‌که‌ن..

به‌لام "ئيسراف" له‌به‌ر ټه‌وه‌ی به‌پنجه‌وانه‌ی ټهو دانسته‌وه په‌فتار
 ده‌نوينت، ټه‌وا مروفي هه‌له‌خه‌رج هه‌ر به‌زوويی زلله‌ی به‌نازاري ټهو
 هه‌له‌يه‌ی ده‌چيوت، چونکه له‌نه‌نجامي ئيسرافي ټهو که‌سه‌وه خورا که
 جوړاو جوړه‌کان له‌ناو گه‌ده‌دا به‌چه‌شنيکی نازاربه‌خش تیکه‌ل به‌يه‌کتری

دهبن و، ئەم ئازارەش ئیشتیهای راستەقینەى خواردن لادەبەن، ئەو کاتەش بە ئیشتیهایە کى درۆینەى دەستکرد خۆراکە جۆراو جۆرە کان دەخوات. ئەمەش دەبیته هۆى ئەوەى که بە قورسى و سەختى ئەو خواردەمەنى یانەى بۆ هەرس بکریت!

□ سەرنجى سى هەم:

نەختىك پىش ئىستا لە سەرنجى دوو هەمدا وتمان:

"هیزی چه شتن ئەركى پاسەوانىتى دراوەتى".

ئەمە گەلى راستە سەبارەت بەو بى ئاگایانەى که هیشتا لە پرووى "گیان" مە پلەیان بەرز نەبوو تەو و، بە پلیکانەى شوکرانەدا سەرنە کەوتون و، بەرەو پىش نەپۆشتون.

بەلى، نابى پەنا بۆ "ئیسراف" بەرىت و لە پىناوى لەزەت بەخشین بە "هیزی چه شتن" ی ناو زماندا دە هیندەى نرخی پىویست، بۆ خواردن خەرج بکریت.

بەلام "هیزی چه شتن" بەلای شوکرانە بژیرانى راستەقینە و ئەهلى دل و حەقیقەت و کەسانى خاوەن بینایى پروونەو، بە وینەى چاودىر و پشکنەرىکى چىشتخانە کانى میهرەبانى خواى گەورە وایە (وەك لە بەراوردە کەى وتەى شەشەمدا پروون کراو تەو). چونکە سەبارەت بەوان، ئەو کارەى که "هیزی چه شتن" ئەنجامى دەدات و لە رپى تەرازوو وەرد و هەستیارە کانیهو - که بە ژمارەى خواردەمەنى یە کائن - نرخی و بەهای نىعمەتە کانى خواوەند هەلە سەنگىنىت و، ئاشناى سەرجەم جۆرە جیا جیا کانى دەبیت، تەنها لە پىناوى ئەو دەایە "گەدە" و "لەش" بە چه شنىك لەو نىعمەتانه ئاگادار بکرینەو که شوکرانەى کى مەعنەوى بگەپەنىت و پىشکەشى خواوەندى بەخشندەى بکەن.

نهر کی ته ستوی "هیژی چه شن" ته نها به چاودیری ماددی له شه وه به ند
نی به، به لکو حو کمی تهو کاره ی له سر شانی تهودایه گه لئ له هی گه ده
به رزتره و، پله و پایه شی بلند و بالآتره، چونکه چاودیری و سر په رشتی
"دل و گیان و ژیری" شی له ته ستودایه.

جگه له ممش تهو "هیژی چه شن" ه، به مهر جی ئیسراف نه کردن و، به
نیازی ئاشنایی و ناسینی جوړه کانی نیعمه تی خوی گه وره و، بو مه به ستی
"ته بنجامدانی نهر کی شوکرانه بژیړی"، ده تو انیت له به ده سته پنیانی تام و
له زه ته کانیدا به رده وام بیټ، به مهر جی تهو نیعمه تانه حال لال و په و ابن و،
هویه ک نه بن بو سوال و زه لیلی و رسوایی..

واته ده تو انین بو نرخ شناسی نیعمه ته کان و بو مه به ستی "شوکرانه بژیړی"
زمان و هیژی چه شتیمان بخینه کار.

وا تم پرو و داوه تان بو ده گپرمه وه که ناماژه بو تهو راستی په ده کات و، به
په کیک له که رامه ته کانی شیخی گه یلانی - قُدَس سِرُه - داده نریت:
پیره ژنیکي هه ست ناسکی دلنهر می میهره بان کورپکی تاقانه ی هه بوو،
له سر ده ستی شیخی گه یلانی - قُدَس سِرُه - خهریکی په روره ده و
پینگه پشتمن بوو..

رؤژنیکیان پیره ژنه که رپوشت بو سهر دانی کوره که ی. بینیی خهریکی
خواردنی له ته نانیکي په شه وه بووی و شکه. هیندهش سر گهر می ته بنجامدانی
وه رزشی رپوچی په که به جارئ جهسته ی لاواز بووه!

تم دپه نه، شه فقه تی دایکی میهره بانی بزواند و، گه لئ به زه یی به حالیدا
هاته وه. له بهر تهو، رپوشت بو لای شیخی گه یلانی، تا کو سکالای حالی
کوره که ی له لا بکات. که گه پشته تهوئ، بینیی شیخ خهریکی خواردنی
مړشکینکی برزاوه!

□ سەرئنجی چوارەم:

مرؤفی دەستپۆه گر دوو چاری هەژاری و دەستکورتیی گوزەران نابیت،
 وهك له فرمودەى پیرۆزى: "لا يعول من اقتصد" هوه^(۱) دەر دە کەوێت..
 بەئێ، بەلگەى گومان پەرى زۆر و زەبەندە هەن لە سەر ئەوهى کە
 دەستپۆه گرتن هۆ کارىکى ییگومانى نازلبوونى بەرە کەتە و، بناغەیه کى پتەوه
 بۆ ژيان و گوزەرانى باشتر. لە سەر ئەمەش نمونەیه کتان بۆ دەهینمەوه کە لە
 خۆمدا یینیومە و، هەموو ئەو کەسانەش شایەتن لە سەرى کە لەم
 خزمەتگوزارى یەدا هاو کاریان کردووم و، بە ئیخلاص و ییگەردى هاو پریم
 بوون:

هەمیشە بەهۆى دەستپۆه گرتنەوه، چ من و چ هاو پرێکانم دە قات
 بەرە کەتیمان دەست دە کەوت. تەنانەت چەند کەسیک لەو سەرۆک هۆزانەى
 کە نۆ سال پێش ئیستا^(۲) لە گەل مندا بۆ شارى "بوردوور" رەهەندە کرابوون،
 گەلێ هەولیان دا و جەختیان لێ کردم کە زە کاتە کانیاى لێ وەر بگرم،
 تا کۆ لەبەر کەمى پارە کەم گرفتارى "نەبوونى" نەبم و، زە لیلیم بە سەردا
 نەیت.

منیش بەو سەرۆک هۆزە دەولەمەندانەم وت:

"هەر چەند پارە کانم کە من، بەلام من دارای قەناعەت و دەستپۆه گرتنم و،
 لە ئیوه گەلێ دەولەمەندترم!"

بەم جۆرە، داخوازی یە دوو پاتبووه کانیاىم گێرایە دواوه.

شایانى باسە کە هەندێک لەو کەسانەى ویستیان زە کاتیان لێ وەر بگرم،
 لەبەر ئەوهى پابەندى "دەستپۆه گرتن" نەبوون، پاش دوو سال "قەرزارى"

(۱) "ما عال من اقتصد". رواه أحمد عن ابن مسعود. پروانه: (کشف الخفاء ۱۸۹/۲، ۱۵۸/۱).

(۲) واتە: سالی ۱۹۲۶ز. (وەرگێز)

به خمی پنی گرتن! به لّام نهو پاره که مەهی من - سوپاس بۆ خوا - به هۆی
 به ره که تی ده ستیوه گرتنه وه، تا کو جهوت سالی دواي نهوش به شی کردم و،
 ناوی پروم دانه تکایه خوار و، ناچاری نهوهی نه کردم پیوستی و نه بوونیم
 لای خه لکی بدر کینم و، ده ستووری ژیانیشمی لئی نه شیواندم، که بریتی به له
 "پیوست نه بوونم به خه لکی".

به لئی، هەر که سیك ده ست پیوه نه گرت گه لئی نزیکه به ره وه هه لدیری
 زه لیلی بکه و پته خواره وه و، وه خته پییشی بۆ سوال و رسوایی مەعنه وی
 بخلیسکیت!

نهو سامانهی که لهم سه رده مەهی خۆماندا له زیاده روی و ئیسرافدا
 خه رج ده کریت، سه روه و سامانیکی گه لئی زۆر و زیاده و، هه ندی جار
 شه رف و که رامه تیشی له پیناودا ده دریت به به رتیل! ته نانه ت کاتی وا هیه
 موقه دده ساتی ئایینی زه وت ده کریت و له به رامه ریه وه چه ند پارچه دراوینکی
 به دی شووم ده به خشریت. واته نهو که سه، له سه ر حسابی سه دان لیره ی
 دراوی مەعنه وی، ته نها چه ند قورشینکی ماددی وه رده گرت!

به لّام مرؤف گه ر ته نها بایه خی به پنداویستی به ناچاری به کانی ژبانی
 بدایه و، نه م پنداویستی یانه شی که م بکردنایه ته وه و، گشت خه م و بیرنکی به
 چپری و خهستی له و گۆشه به دا جه م بیوونایه، نه وا رۆزی به کی وه های
 ده ستگیر ده بوو که - بئ نه وه ی له حسابیشیدا بووینت - ژبانی بۆ مسؤ گه ر
 بکات، به پینی ناوه رۆکی ئایه تی پیرۆزی: ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرِّزَاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينِ﴾
 (الذاریات: ۵۸). هه ره وه را اشکاوی نه م ئایه ته پیرۆزه ش که ده فەر موئ: ﴿وَمَا
 مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا﴾ (هود: ۶) په مان و به لئینکی بی گومانی
 له سه ر نهو رۆزی له نه ستۆ گرتنه، را گه یاندووه.

به لئی، رۆزی دوو به شه:

بەشى يەكەم: پۇزىسى راستەقىنەيە، كە ژىيانى مرۇقى لەسەر بەندە و، بە حوكمى ئەم ئايەتە، پەرورەدگار خستوو يەتتە ژىر چاودىرى و پەيمان و بەلئىنى خۇى. بارودۇخ ھەر چۇنىك بىت و بى ئەو ھش كە مرۇف ناچار بىت ئايىن و شەرەف و عىززەتى لە پىناودا بدۇرئىت، دەتوانىت ئەم بەشەى دەست بکەوئىت، بە مەرچى وىست و ئىختىيارى ھەلە و سەرەرۇى مرۇفە كە لەو پۇزى يەدا خۇى ھەلنەقورتىت.

بەشى دوو ھەم: پۇزىسى مەجازى يە. ھەر كەسىك بە شىو يە كى ھەلە و خراب ئەم بەشە بە كار بەئىت، ناتوانىت دەست لەو پىندا وىستى يانە ھەلگىرئىت كە سەبارەت بەو ناچارە كى نىن، بەلام لە ئەنجامى گرفتار بوونى بە لاساىى كىردنى خەلگى يەو، بۇ ئەو وە كو پىوئىستى ناچارى يان لىنى ھاتوو.

جالە بەر ئەو ھى ئەم جۇرە پۇزى يە بەلئىنە كەى پەرورەدگار - بۇ خستە ئەستۇى پۇزى - نايگىرئەو، ئەو الەم سەردەمەدا بە نرخیكى گەلنى گران دەستگىر دەبىت، چونكە دەبى ئەو كەسە بە زەللىلى رازى بىت و لە پىشدا عىززەتى خۇى لە پىناودا بەخت بکات. بەلكو ھەندى جار دەيگە يەئىتە رادەى كەوتنە خوارو ھە لە ھەلئىرى سواتى مەعنەوى و دابەزىن بۇ ئاستى ماچكردنى قاچى كەسانىكى نزمى بى نرخی. تەنانەت جارى وا ھەيە تاكو موقەدەساتى ئايىنى خۇشى - كە نوورى ژىيانى ھەمىشە يەتتى - بەخت نەكات، ئەو سەرەت و سامانە بى بەرە كەت و شوومەى دەستگىر نايىت.

پاشان ئەو ئازارەش كە لە پروى ھەست و سۇزى مرۇقىتى يەو كەسانى خاوەن وىژدان دەيچىژن، كاتى بى نەوا و ھەژاران دەبىنن بەدەم ئازارەو دەتلىنەو، لەم سەردەمەدا كە ھەژارى و نەبوونى بالى بەسەر خەلگىدا كىشاو، ئەم ئازارە بى ھىچ گومانىك، ئاوتەى ئەو چىژ و لەزەتە يان دەبىت كە

به پاره و سامانی ناره‌وا پهدای ده‌کهن، بگره له‌زه‌ته که‌یان پتر لئی تالّ ده‌بیت،
ته‌گهر خاوه‌نی ویزدانی زیندوو بن.

له‌م پرۆژگار و سه‌رده‌مه سه‌یره‌دا، ته‌نها له سنووری ناچاریدا دروسته
ده‌ست بۆ سامانه گومان لیکراوه‌کان بیریت، چونکه به‌پنی قاعیده‌ی:
"الضرورةُ تُقَدَّرُ بقدرها" ده‌کریت هه‌تا سنووری "زه‌رووره‌ت" - نه‌ک زیاتر -
به ناچاری له مائی حه‌رام هه‌لبگیریت و، مرۆفی "ناچار" بۆی نی‌یه هه‌تا تیر
ده‌بیت له گۆشتی مرداره‌وه‌بوو بخوات، به‌لکو ته‌نها هینده‌ی بۆ دروسته‌ لئی
بخوات که له مردن بیاریزیت. هه‌روه‌ها نابین له به‌رده‌م سه‌د که‌سی برسیدا به
هه‌لپه‌وه په‌لاماری خواردن بدات!

لی‌ره‌دا پرووداوینکی راسته‌قینه ده‌گیرمه‌وه که به‌لگه‌ی ته‌وه‌یه
"ده‌ستپه‌وه‌گرتن" هۆی عیززه‌ت و مایه‌ی که‌ماله:

"حاته‌می ته‌ی" که به سه‌خاوه‌ت و به‌خشنده‌یی به‌ناوبانگه، پرۆژیکیان
میوانداری‌یه‌کی گه‌وره ساز ده‌کات و، گه‌لئی دیاری به‌نرخیش به
میوانه‌کانی ده‌به‌خشیت و، پاشان به‌ره‌و ده‌شت و ده‌ر ده‌روات. هه‌تا له‌و
بیابانه‌دا ده‌بینیت پیاوینکی پیری هه‌ژار کۆلئیکی قورسی دار و گژو‌گیا و
دړک و دالی له کۆل ناوه و هه‌ندی شوینی جه‌سته‌شی خوینی لئی ده‌تکیت..
حاته‌م پینی وت:

- مامه‌ پیره‌! ته‌مپرۆ حاته‌می ته‌ی میوانداری‌یه‌کی شکۆداری سازداوه و،
دیاری به‌نرخیش ده‌به‌خشیته‌وه. زوو برۆ فریای بکه‌وه، به‌شکو چه‌ندین
ته‌وه‌نده‌ی کۆله قورسه‌که‌ت سه‌روه‌ت و سامانت ده‌ست بکه‌وینت!
مامه‌ پیره‌ی ژیر و ده‌ستپه‌وه‌گر پینی وت:

- من به عیززه‌تی دلّ و ده‌روون و، په‌نج و ئاره‌قی ناوچاوانی خۆم
ده‌ژیم و، کۆل هه‌لده‌گرم و، رازی نام ژیرباری منه‌تی حاته‌می ته‌ی بکه‌وم!

جا رږڙيک له حاتهميان پرسى:

- کيټ دپوه له خوټ مەرد و بهرږيزتر بيټ؟

وتى:

- ټهو مەرده پيره دهسټپوه گرهى که رږڙيک له يباباندا تووشى بووم. به راستى له من گهلى مەرد و بهرږيزتر بوو^(۱)!

□ سهرنجى پينجهم:

په کيک له خواسته کانى که مالى به خشندهيى و کهرهمى خواوهند ټهويه که له زه ټى نيعمه ته کانى خوځى به هه ژار ترين کهس ده چيژيټ، کتومت وهک ټهويه که به دهوله مەند ترين کهسى ده چيژيټ. ټهوه تا هه ژار پش به وينه ي پادشا تامين ده کات!

به ټى، ټهو له زه ته ي که به هوځى برسټي و دهسټپوه گرتنه وه که سيکي هه ژار له خوار دنى له ته نانپکي وشکي سووتاو ده پچيژيټ، زور له و تام و له زه ته زياتره که پادشا يا خود مرؤفى دهوله مەند له خوار دنى شيريني په کي ناياب وهري ده گريټ کاتى به بيژارى و ئيشټيها لى نه بوونى ټه بنجامى "ئيسراف" هوه ده پخوات!

به راستى گهلى جيټى سهر سوور پمانه که هه ندى له هه ټه خه رجان که سانى "دهسټپوه گر" به "نزمى" تاوانبار ده که ن! نه خير، هه رگيز وانى په، به لکو دهسټپوه گرتن عيززهت و کهرهمى راسته قينه و تهواو ټى په و، نزمى و زه ليليش له ناوهرؤک و دووتويى ټهو سه خاوه ته رپواله ټى په دان که هه ټه خه رجان ده پنوئين.

سالى دانانى ټهم په يامه، له ژووره کهى خوټ له شارى "ئيسپارته" دا، به سه رهاتيك رپوى دا، پشتى ټهم راستى په ده گريټ:

(۱) ټهم به سه رهاته له گولستانى شينخى سه عدى دا هاتووه. بروانه: (کليات سعدي، به اهتمام محمد على فروغى، ص ۱۰۵ انتشارات امير کبير. تهران ۱۳۶۹ ه. ش. وه رگير)

یه کنی له قوتایی یه کانم گهلنی پرووی لینام که دهستوری ژیانم^(۱) بژئو بشکینم و، جهختی لئی کردم دیاری یه که ی وهر بگرم که بری دوو هۆقه و نیو ههنگوین بوو^(۲).

ههرچهند ههولم دا بژی پروون بکه مهوه که ده بیی دهست لهو یاسایه ی ژیانم ههله گرم، بی سوود بوو، قه ناعه تی نه کرد. منیش به ناچاری و، بهو نیازه ی سنی که سی تیدا به شدار بکه م که لهو ژووره له گه لمدا بوون، تا کو بژ ماوه ی چل رۆژی شهعبان و په مهزان به دهستپوه گرتنه وه لئی بخۆن و، خاوه نه به خشه ره که شی پاداشتی دهست بکه ویت و، ئەمانیش لهو ماوه یه دا بی شیرینی نه میننه وه، وه سیتم بژ کردن وهری بگرن. ئنجا من بۆخۆیشم یه ک هۆقه ههنگوینم هه بوو..

جا ههرچهند ئەو سنی هاوڕێبیم له سهر "ئیسیتقامهت" بوون و، به راستی ریزی دهستپوه گرتیان دهزانی، به لām - به ههر حال - له ئەنجامی ریزنان له یه کتری و چاودیری ههست و نهستی یه کتر و "ئیشار"ی نیوانیان و چهند رهوشتیکی تری باش، ئەو راستی یه ناو براوه یان له یاد چوووه وه و، له ماوه ی تنها سنی شهودا هه موو ههنگوینه که یان تهواو کردا به زه زه ده خه نه وه پیم وتن:

من نیازم و ابوو سی رۆژ، یان زیاتر، ئیوه تامی ههنگوین بچیزن. به لām وا له تنها سنی رۆژدا تهواوتان کرد.. نۆشی گیانتان بیتا که چی ههنگوینه که ی خۆم به دهستپوه گرتنه وه به شی ههردوو مانگی شهعبان و په مهزانی کردم و، جگه له وهش - سوپاس بۆ خوا - بوو به مایه ی

(۱) مه بهست لهو دهستوره ی ژبانی ئه وه یه که: به خۆپایی هیچ دیاری و شتیکی له کس وهر نه گرتوه. (وه رگێز)

(۲) هه ره که لهو هۆقانه یه کسانه به ۳۸۰ گرام. (وه رگێز)

ده‌سټکه‌وتنی پاداشتیکی زور بوم، چونکه هه‌ریه‌ک له‌و برایانه له‌ ده‌می به‌ربانگدا که‌و چکیکم ده‌دانی^(۱).

جاله‌وانه‌یه که‌سانیک که‌ئو حاله‌ی منیان بینبیت به‌ "نزمی" له‌ قه‌له‌میان دابیت و، حاله‌تی سنی شه‌وه‌که‌ی ئه‌و برایانه‌ش به‌ "عیززه‌ت" و "که‌ره‌م" دابیت!

به‌لام ئیمه له‌ پرووی حه‌قیقه‌ته‌وه بینیمان که له‌ ژیر په‌رده‌ی ئه‌و نزمی‌یه پرواله‌تی‌یه‌دا عیززه‌تیکي به‌رز و به‌ره‌که‌تیکي فراوان و پاداشتیکی زور هه‌شار دراوان.. هه‌روه‌ک له‌ ژیر په‌رده‌ی ئه‌و که‌ره‌م و ئیسرافه‌شدا - ئه‌گه‌ر وازی لئی نه‌هئیرابیت - سوآل‌کردن و چاوتیپ‌پین و ته‌ماع بۆ شتی ناو ده‌ستی خه‌لکی و، حاله‌ته‌کانی تری هاوچه‌شنیان، که‌گه‌لئی له‌و "نزمی"‌یه نزم‌زن، شارراونه‌ته‌وه!

□ سه‌رنجی شه‌شهم:

مه‌ودا و جیاوازی‌یه‌کی گه‌وره و فراوان له‌ نیوان "ده‌سټپوه‌گرتن" و "نزمی" دا‌هه‌یه. چونکه:

هه‌روه‌ک "ته‌وازوع" که‌ په‌فتارینکی باش و شیرینه، گه‌لئی جیا‌یه له‌ "زه‌لیلی" که‌ په‌فتارینکی هه‌له و خراپه، هه‌رچه‌نده‌ش به‌ شیوه له‌ یه‌ک ده‌چن.. هه‌روه‌ها وه‌ک "ویقار" که‌ په‌وشتیکی په‌سه‌ند و چاکه، له‌ واتا و کاکله‌یدا جیاوازه له‌ "ته‌که‌ببور" که‌ په‌وشت و خوویه‌کی گه‌لئی بئی که‌لکه، هه‌رچه‌ند له‌ پرواله‌تیشدا وه‌کو یه‌ک ده‌رده‌که‌ون..

هه‌روه‌ک ئه‌مانه به‌و جوړه‌ن، "ده‌سټپوه‌گرتن"‌یش که‌ یه‌کیکه له‌ خولقی و خووه به‌رزه‌کانی پیغه‌مه‌به‌ر ﷺ، به‌لکو یه‌کیکه له‌ ته‌وه‌ره‌کانی هه‌لسوورپانی ری‌سای دانستی زال و فره‌مان‌په‌وای خوای گه‌وره له‌ گه‌ردووندا، به‌ هه‌مان

(۱) مه‌به‌ست که‌و چکه‌جای گه‌وره‌به (هی کووب). (دانهر)

جوړه و، هر گیز په یوه نندی به "نزمی" یوه نږه که ټاوتیه به که له سووکی و زه لیلی و چاو چنژوکی و هله په کاری. ته نانه ت هر هیچ په یوه نندی به کیان له نیواندا نی به.

وا تم پرو دا وه تان بؤ ده گیز په موه که پشتی ټو راستی به ده گریټ:
 "عه بدوللا" ی کوری حه زه تی عومری کوری خه تتاب - خویان لئی
 رازی بیټ - که کوره گوره ی فارووقی ټه عزمی جینشینی پیغه مبه ره ﷺ و،
 په کیکه له حهوت "عه بدوللا" ناوه کان و، زانابه کی به ناوبانگ و مه زنی
 نیوان هاوه ټه به ریزه کانه، رپوژنیکیان له ناو بازاردا و بؤ مبه سستی پاریز گاری
 له "ده سټپوه گرتن" و "قه ناعت" و "تستیقاهت" که ته وهری که سابهت و
 بازارگانین، له مامه ټی شتیکدا که قورشیکي نه ده هیټا، که و ته مشتومرنیکی
 سه خته وه.

له م کاته دا هاوه ټیکي تر ټه می لئی بینی، وا گومانی بر د که ټه م په فتاره
 "نزمی" بیټ و، به هله په کی گوره ی "عه بدوللا" ی ژمارد. چونکه کوری
 میری موسلمانان و خه لیفه ی سرزه وی چؤن ده بیټ په فتاری به و جوړه ی لئی
 بووه شیته وه؟

پاشان دوور و نزیك شوین "عه بدوللا" کهوت که به ره و ماله وه
 ده گه راپه وه، تاكو شتیک له هله سو کهوت و په فتاره کانی تیټیگات. سرنجی
 دا له بهر در گاله گه ټ هژارنیکدا ماوه یه ک پراوه ستا و به نهر مونیانی و سؤز و
 خؤ شه ویستی په وه له گه ټیدا دوا. پاشان له دهر گای دووهم هاته دهره وه و به
 هه مان شیوه له گه ټ هژارنیکي تر دا که و ته گفتو گؤا

ټه م کاره، سرنجی تاسه ی ټو هاوه ټی بزواند تاكو بزانیټ "عه بدوللا"
 چیی له گه ټ ټوانه دا کردوه. له بهر ټه وه، به په له خؤی گه یانده هه ژاره کان و
 لئی پرسین:

- ټایا پیټ نالین "عه بدوللا" که پراوه ستا چیی له گه ټ کردن؟

ههريه كه يان وتيان:

- پارچه يهك زېړی پئی به خشيم!

هاوه له بهر يزه كه له سه رسو وړماندا وتی: "سبحان الله.. ثم كاره چهنده سهيره! له و لاوه له سه ريهك قورش له بازاردا ده كه ويته مشتمر هوه و، كه چي له ماشه وه له مائی خويدا و به رهامه نديي خوی و بي ته وهی كه س پئی بزاييت، سهدان ته وه نده بهم هه ژارانده به خشيت!"

پاشان روست بولای "عه بدوللا" ي كور ي هه زه رته عومهر و ليی پرسى:
- ته ي ئيمام! ثم گير و گرتهم بوشى بكه ره وه: تو له بازاردا به و جوړه ره فطارت كرد و، له مائيشه وه ئاوا و ئاوا؟!
وه لامى دايه وه و وتی:

- ته وه ي له بازاردا پرووى دا ته نجامى ده ستيوه گرتن و ژيرى بوو، بويه له ويډا واره فطارم كرد تاكو پاريز گارى له ته مانته و راستگويى بكم كه بناغه و گياني مامه له و كړين و فروشتن و بازارگانين، ثم كاره هه رگيز به نرمى و ره زيلى دانانريت. ئنجا ته و ره فطارش كه له ماله وه بينيت له سه رچاوه ي دلته رمى و پله ي بهرز و كامليي روجه وه هه لقولاوه. كه واته نه ته و نرمى به و، نه ته ميس ئيسرافه!

ئيمامى ته عزه ميس - ته بوو هه نيفه ي نوعمان - خواى لئى رازى بيت، ئامازه ي بؤ ثم نه ينى به كرده وه كاتن فهرموويه تى: "لا اسراف في الخير، كما لا خير في الاسراف!" و اته: هه روه كه كرده وه ي "خير" و چا كه كارى هه تا زياتر بيت كارى كي باشه و به ئيسراف دانانريت، به هه مان جوړ "ئيسراف" يش هه رگيز به كارى كي باش دانانريت و هيچ خيرى كي تيدا نى به.

□ سه رنجى جهوتم:

"ئيسراف" هه لپه كارى به ره هم ده هينيت و، "هه لپه" ش سئى ته نجامى لئى

ده بيته وه:

یه که میان: قه ناعت نه کردنه.

جاله بهر شهوی نه بوونی قه ناعت، مرؤقی هه لپه کار فییری "سکالا" ده کات له بریی "شوکرانه"، شهوا شهوقی مرؤف له کار و کؤشش دوور ده خاته وه و، ده بهاویته باوه شی ته مه لئی یه وه و، هانی ده دات که واز له مال و سامانی هه رزان و ده سته کوتی جه لال بهینیت^(۱) و، بؤ شه مال و سامانه ناره وایانه بگه رپت که نرک و ماندوو بوونی تیدا شک نابات. بهم جوړه و له م پیناوه دا عیززهت و ریزی خوی ده دؤرینیت.

ته نجامی دووه می هه لپه کردن: نانو میدی و زهره مهندی یه!

چونکه به هه لپه کردن نامانجی مرؤفه هه لپه کاره که له کیس ده چیت و، ره زای لای خه لکی قورس ده بیت و، له یارمته و هاو کاری که سانی تریش بئ بهش ده بیت. هه تا وای لئی دیت که ناوه روکی شه م و ته به ناو بانگهی تیدا بهر جه سته بیت که ده لیت: "الخریص خائب خاسر!"

کاریگه ری و ته نجامی "هه لپه" و "قه ناعت" به پئی ده ستوورینکی گشتی و هه مه لایه نگر و بهر ده وام، له جیهانی زینده وه راندا ده ست به کاره.

بؤ نمونه:

○ "رووه که کان" که محتاج و ناچاری رۆزین و به دوایشیدا ناگه رپن، به هزی شه قه ناعت ته سروشتی یه ی که هه یانه، رۆزی یه کانیاں دین بؤ لایان! به لام "گیانداره نازه له کان" که به هه لپه وه به دواى رۆزی یه که یاندا ده گه رپن، زور به زه حمت و که می ده ستگیریاں ده بیت!

(۱) چونکه به هزی دووری له "ده ستپوه گرتن" هه گروى به کار بهر ان (المستهلکون) زور ده بن و بهر هم هینر انیش کهم ده بنه وه و، هه مووان چاو ده پر نه ده رگای حکومت! شه کاتمش یه که به یه کی که ناله کانی: پیشه سازی و بازار گانی و کشتو کال، که ته وه رهی زیانی کۆمه لایه تین، که می و نوشتی ده هین و، کۆمه لیش له ته نجامدا نزم ده یته وه و هه رس ده هینیت و، سهری له نه بوونی و هه ژاری یه وه ده ده چیت! (دانهر)

ئەم دوو دیار دەیش ڕادە‌ی زیانی گە‌ورە‌ی "هە‌لپە" و، مە‌ودای سوودی مە‌زنی "قە‌ناعەت" مان بۆ دەر دە‌خەن..

○ هەر وە‌ها مە‌ناله لاواز و ساواکان، بە گشتی و بێ ئە‌وە‌ی خۆیان هیچ حە‌سایێکیان بۆ ڕۆزی کردییت و بزە‌نن لە کوێ‌هە‌ دیت، لە ئە‌نجامی ئە‌و قە‌ناعەتە‌ی کە زمانی حە‌لیان دە‌ری دە‌بریت، خۆراکیکی پوخت و نیانی - وە‌ک شیر - لە دە‌میاندا ڕۆ دە‌کریت. کە چی نازە‌تە گە‌ورە‌کان بە هە‌لپە و چا‌وچنۆکی یە‌و هە‌لمەت بۆ ڕۆزی یە‌ کەم و چە‌پە‌تە کە‌یان دە‌بە‌ن!

هە‌موو ئە‌مانە، ئە‌و دە‌عوایە‌مان دە‌چە‌سپین..

○ هەر وە‌ها حە‌لی ماسی یە‌ دە‌بە‌نگ و قە‌تە‌وە‌کان، کە دارای قە‌ناعەتێکی ئە‌وتۆن ڕۆزی یە‌کانیان بە دە‌ست بگە‌یە‌نیت و، دە‌ستە‌وسانی نازە‌تە‌ زیرە کە‌کانی وە‌ک ڕیوی و مە‌مورنیش لە بە‌دە‌ستە‌ینانی تە‌واوە‌تی ڕۆزی یە‌کە‌یان و مانە‌وە‌یان بە لاوازی، هەر چە‌ندە‌ش گە‌لی هە‌لپە و هە‌ناسە‌پێکی بە دوا‌دا دە‌کە‌ن..

هە‌موو ئە‌مانە، ڕادە‌ی ئە‌و مە‌ندووپی و سە‌ختی یە‌ ئاشکرا دە‌کە‌ن کە "هە‌لپە‌ کاری" بە‌رە‌می دە‌هێنیت و، مە‌ودای ئە‌و حە‌وانە‌و و خۆ‌شگۆزە‌رانی یە‌ش دەر دە‌خەن کە ئە‌نجامی "قە‌ناعەت‌کاری" ن..

○ هەر وە‌ها کە جوولە کە‌کان بە‌هۆی هە‌لپە‌ کاری و مە‌مە‌تە‌ کردنیان بە "سو" و، بە کارە‌ینانی سە‌خته و فرتوفیل، هە‌میشە ئە‌و ڕۆزی یە‌ کە‌می مایە‌ی بۆ‌یویان بێت لە ڕینگا نامە‌شرووعە‌ کە‌نە‌و و هاو‌دە‌م لە گە‌ل زە‌لیلی و سوو کیدا بە‌دە‌ست دە‌هینن. بە‌لام ئە‌و گۆ‌ندە‌شینانە‌ی کە خاوە‌نی قە‌ناعە‌تن، هە‌میشە ڕۆزی مایە‌ی بۆ‌یویان و ژیا‌نی سە‌ر بە‌رزی و مە‌ردانە‌یان بە ئاسانی دە‌ست دە‌کە‌ویت.

ئە‌مە‌ش وە‌ک نمونە‌کانی تر پە‌شتی ئە‌م دە‌عوایە‌مان دە‌گرت!

○ هر وها ده‌بینین ئهو هه‌له‌په‌یه‌ی که زانایان^(۱) و ئه‌دیبان^(۲) له‌ پێی زیره‌کی و بلیمه‌تی‌یه‌وه‌ به‌ کاری ده‌هینن، گرفتاری هه‌ژاری‌یان ده‌کات و ته‌نها گوزه‌رانی مایه‌ی بژیویان بۆ فه‌راهه‌م ده‌هینیت، که‌چی له‌و لاشه‌وه‌ ده‌وله‌مه‌ندیی زۆربه‌ی که‌سانی ده‌به‌نگ و ده‌سته‌وسان ده‌بینین که‌ به‌هۆی حاله‌تی سروشتیی قه‌ناعه‌ت به‌خشیانه‌وه‌ ده‌ستیان که‌وتوو!

هه‌موو ئه‌م نموونه‌ی باسمان کردن، به‌ ته‌واوی و بێ گومانی ده‌یچه‌سه‌پینن که‌:

رۆژی "هه‌لال" به‌ ئه‌ندازه‌ی هه‌ژاری و پاده‌ی ده‌سته‌وسانی به‌ مرۆف ده‌به‌خشرین، نه‌ک به‌پێی توانا و ئیختیار! ته‌نانه‌ت هاتنی رۆژی هه‌میشه‌ ییچه‌وانه‌ی توانا و ئیختیاره‌، نابینیت منالان هه‌تا ویست و توانا و ئیختیاریان زیاد بکات، رۆژی‌یه‌کانیان که‌م ده‌بنه‌وه‌ و به‌ زه‌حمه‌ت ده‌ستیان ده‌که‌ویت؟! به‌ئێ، "قه‌ناعه‌ت" که‌نجینه‌یه‌که‌ بۆ خۆشگوزه‌رانی و، مایه‌ی حه‌وانه‌وه‌ی ژیانه‌. به‌لام "هه‌له‌په‌کردن" کانگای نزمی و زه‌ره‌ره‌مه‌ندی‌یه‌، وه‌ک له‌م فه‌رموو ده‌ پیرۆزه‌دا ده‌رده‌که‌ویت: "القنَاعَةُ كَنْزٌ لَا يَفْنَى"^(۳).

(۱) ئه‌وشیروانی پادشای دادپه‌روه‌ری ئێران له‌ بوزه‌رجه‌مه‌هری زانای پرسی: بۆچی زانایان له‌ ده‌رگای میره‌کاندا ده‌بینین، به‌لام میران له‌ ده‌رگای زانایاندا نابینین، له‌ کاتێکدا که‌ زانست له‌ ئه‌میری به‌رزتره‌؟!

وه‌لامی دایه‌وه‌: ئه‌وه‌ نیشانه‌ی زانایی زانایان و نه‌زانایی میره‌کانه‌! واته‌: میران نرخ‌ی زانست نازانن، بۆیه‌ نا‌رۆنه‌ ده‌رگای زانایان بۆ ده‌سه‌خستنی زانست، به‌لام زانایان به‌های ده‌زانن بۆیه‌ له‌ ده‌رگای میره‌کاندا داوای نرخه‌که‌ی ده‌کن!

دیاره‌ ئه‌م وه‌لامه‌ ورده‌ ته‌ئویلیکی ژیرانه‌یه‌ بۆ پاساودانی هه‌له‌په‌ی زانایان که‌ هی زیره‌کیانه‌ و، له‌ ته‌نجامی‌شدا ده‌یانگه‌یه‌نیته‌ زه‌لیلی و هه‌ژاری. (خه‌سه‌وه‌).

(۲) ئه‌و دیاره‌یه‌ی که‌ پشتی ئه‌م فه‌رمانه‌ ده‌گرت، ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئه‌دیبان له‌ فه‌ره‌نسادا به‌روانامه‌ی "سوالکهری"‌یان ده‌دریتن، چونکه‌ به‌ باشی تیایدا شاره‌زان (سلیمان روشدی).

(۳) حدیث: "القنَاعَةُ مال لا یفند وکنز لا یفنی" رواه الطبرانی فی الأوسط والعسکری عن جابر. والمشهور: "القنَاعَةُ کنز لا یفنی". (وه‌رگێڕ)

ته‌نجامی سنی‌هم: هه‌لپه‌کردن ئی‌خلاس ده‌فه‌وتینیت و کاری دواړوژ ده‌شپوینیت.

چونکه‌ته‌گه‌ر ئیماندارى خاوه‌ن ته‌قوا گرفتارى "هه‌لپه‌کارى" بییت، ته‌وا له‌ده‌روونه‌وه‌حه‌ز ده‌کات خه‌لکى پرووى تیبکه‌ن. خو‌دیاره‌هه‌ر که‌سینک ته‌م‌ناره‌زووه‌ی تیدا سه‌ر هه‌لبدات و چاوه‌پروانى بییت، هه‌ر‌گیز به‌پله‌ی ئی‌خلاسى ته‌واوته‌ی ناگات و ناتوانیت به‌ده‌ستی به‌ینیت. ته‌م‌ته‌نجامه‌گه‌لسی گرنگه‌و شایانى تیبینی و سه‌رنجدانه.

پوخته‌ی ته‌مانه‌ی پتیشوو:

"ئیسراف" هه‌میشه‌بى‌قه‌ناعه‌تى (واته‌ته‌ماع) به‌ره‌م‌ده‌هینیت، ته‌ماعیش چوست و چالاکیى شه‌وقى کارکردن کز ده‌کات و، مرؤف‌ده‌هاوینته‌تامیزی ته‌مه‌لى و که‌مته‌رخه‌مى‌یه‌وه‌و، ده‌ر‌گای سکالا و په‌ژاره‌ی له‌ژباندا لى‌ده‌خاته‌سه‌ر‌پشت، تا‌ده‌یگه‌په‌نینه‌ته‌و‌را‌ده‌یه‌ی که‌هه‌میشه‌له‌ژیر‌نازارى سکالا و بیزاریدا^(١) بنالینیت. هه‌روه‌ک ئی‌خلاسه‌که‌شى تیکده‌دات و، ده‌ر‌گایه‌کى بؤ‌ریاکارى لى‌ده‌خاته‌سه‌ر‌پشت و، له‌م‌رئ‌یه‌وه‌عیززه‌ته‌که‌ی ده‌شکینیت و، رپى‌سوال و سووکایه‌تى و رسواىی پشان‌ده‌دات.

به‌لام "ده‌ستپوه‌گرتن" هه‌میشه‌به‌رى‌قه‌ناعه‌ت ده‌گرت و، قه‌ناعه‌تیش عیززه‌ت به‌ره‌م‌ده‌هینیت، به‌پى‌فه‌رمایشى: "عز من قنع ذل من طمع". هه‌روه‌ک له‌رپى‌کار و کۆششه‌وه‌شه‌وقى مرؤفیش تیز ده‌کاته‌وه‌و، به‌ره‌و هه‌ول و تیکۆشان له‌کار و کۆششدا ده‌یداته‌به‌ر. چونکه‌مرؤف‌ته‌گه‌ریه‌ک پوژوژ‌کارى کرد و ئیواره‌که‌ی کرپى‌خۆی وه‌ر‌گرت، پوژوژ‌دوو‌هه‌میش

(١) به‌لنى، ته‌گه‌ر که‌سینکى هه‌له‌خه‌رج بدينیت، بى‌هیچ‌گومانیک سکالای زور و زه‌به‌نده‌ی لى‌ده‌بیستیت، ده‌بییت هه‌ر‌چه‌نده‌ش ده‌وله‌مه‌ند بییت، زمانى هه‌ر سکالا ده‌رده‌پرتیت. به‌لام‌گه‌ر هه‌ژارپکى قه‌ناعه‌تکار بدينیت، جگه‌له‌شوکر و سوپاسگوزارى خواى‌گه‌وره‌هیچى‌ترى لى‌نابیسیت. (دانه‌ر)

ههولتی کار کردن ده داتهوه. به لام مرقفی ههله خه رجی ئیسرافکار، له بهر نه بوونی قه ناعهت، پۆزی دوو ههم ئه وههوله نادات، خو ئه گهر ههولیش بدات ئهوا بئ هیچ شهوق و جهزیک دهیدات.

بهم جۆره، دهر کهوت که ئه وه قه ناعهتهی ئاکامی "دهستپوه گرتن"ه، دهر گای شوکرانه بژیری له مرقف ده خاته سه پرشت و هی سکالایشی لئ داده خات و، له سه رانه ری ژیانیدا ده یخاته شوکرانه ی بهرده و امه وه. ئنجا به هزی قه ناعه تیشه وه ئاور له وه ناداته وه که خه لکی بۆی پروانن و پله و پایه ی بۆ دابنن، چونکه ههست ده کات پنیوستی پیمان نی یه و دهوله مهنده بهرامبه ریان. به وهش دهر گای "ئیکلاس"ی لئ ده کرته وه و هی "پیاکاری" شی لئ داده خریت.

به چاوی خوّم ئه و زیانه گه ورانه م به فراوانی و بهرجهسته یی بیننی که دهره نجامی ئیسراف و گوئ نه دانن به "دهستپوه گرتن" ..
واله خواره ودا بۆتان باس ده کهم:

نۆ سال پیش ئیستا هاتم بۆ شاریکی به پیت و به ره کهت و، وه رزیش زستان بوو، نه متوانی سه رچاوه ی سهروهت و لایه نه کانی به روبوومی ئه و شاره بینم.
موفتی شار - خوالیی خوش بیته - پنی وتم:

"خه لکی شاره که مان ده ستکورت و هه ژارن". چهنه جار ئیکیش قسه که ی دوویات کرده وه. ئه م هه واله گه لئ کاری تیکردم و سۆزی بزواندم، تا کو نزیکه ی شهش سال خه م و ئازارم بۆ ده چه شتن و، دوعای میهره بانیم بۆ ده کردن.

که پاش هه شت سال له وه رزی هاویندا سه رم له و شاره دایه وه و سه یری باخ و بیستانه کانیم کرد، قسه که ی موفتی خوالیخۆشبووم هاته وه یاد. به سه رسوورمانه وه وتم:

سبحان الله! خو داهاات و به‌روبوومی باخ و بیستانه‌کانی ئەم شاره‌زۆر له پێداویستی‌یه‌کانی هه‌موو خه‌لکی شار زیاترن، ده‌بوو دانیشتووانی ئییره‌گه‌لێ ده‌وله‌مه‌ند بوونایه‌! ماوه‌یه‌ك له‌م سه‌رسوو پرمانه‌دا بووم.

پاشان له‌ پێی "راستی" یه‌كه‌وه (كه‌ پ‌روالته‌ نه‌یتوانی. بمخه‌له‌ تینیت و ئەو راستی‌یه‌م لێ بشاریته‌وه، چونكه‌ حه‌قیقه‌ تیکه‌ هه‌میشه‌ بۆ دۆزینه‌وه‌ی راستی‌یه‌كان ده‌یکه‌م به‌ رابه‌ر و پ‌ینمای خۆم) تیگه‌یشتم كه‌:

له‌ ئەنجامی ئیسراف و ده‌ست پینوه‌ نه‌گرتنه‌وه‌ به‌ره‌ كه‌ت له‌م شاره‌ هه‌لگیراوه‌! بۆیه‌ موفتی - خوالی خۆش بی‌ت - وتی: "خه‌لکی شاره‌كه‌مان ده‌ستكورت و هه‌ژارن". سه‌رباری ئەم هه‌موو سه‌رچاوه‌ زۆره‌ی سه‌روه‌ت و گه‌نجینه‌ی داهااتیش كه‌ له‌ شاره‌كه‌یاندا هه‌یه‌.

به‌تێ، به‌ تاقیكر دهنه‌وه‌ و لێكدانه‌وه‌ی چه‌ن‌دین رووداوی له‌ ژماره‌به‌ده‌ر چه‌سپاوه‌ كه‌ زه‌كات ده‌ر كردن و بایه‌خ‌دان به‌ هۆكاره‌كانی ده‌سپینه‌گرتن، هۆی پیت و به‌ره‌ كه‌ت و زیاد بوونی رۆزین. به‌لام ئیسراف و زه‌كات نه‌دان، به‌ره‌ كه‌ت هه‌لده‌گرن.

"ئین سینا" كه‌ ئەفلاتوونی فه‌یله‌سووفه‌ موسلمانه‌كان و، رابه‌ری پزیشكان و، مامۆستای فه‌یله‌سووفه‌كانه‌، له‌ گۆشه‌نیگای پزیشکی‌یه‌وه‌ ته‌فسیری ئایه‌تی پیرۆزی: ﴿وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا﴾ ی به‌م دێره‌ شیعرا‌نه‌ی خواره‌وه‌ كردوه‌ كه‌ ده‌لێت:

وَحُسْنُ الْقَوْلِ فِي قِصْرِ الْكَلَامِ	جَمَعْتُ الطَّبَّ فِي بَيْتَيْنِ جَمْعًا
تَجَنَّبْتُ، وَالشِّفَاءُ فِي الْإِنْهَضَامِ	فَقَلَّلْتُ إِنْ أَكَلْتُ، وَبَعْدَ أَكْلِ
مِنْ ادِّخَالِ الطَّعَامِ عَلَى الطَّعَامِ	وَلَيْسَ عَلَى النَّفْسِ أَشَدُّ حَالًا

واته‌: زانستی پزیشكیم له‌ دوو دێری شیعردا كۆكردووته‌وه‌، دياره‌ جوانترین وته‌یش ئەو گوفتاره‌یه‌ كه‌ به‌ كورتی و پوختی و اتا به‌ ده‌سته‌وه‌ بدات:

که خۆراکت خوارد کهم بخۆ. پاشان خۆت له زیاده خۆری پپاریزه.
چونکه شيفا له وه دایه خۆراک ههرس بکریت..
هیچ شتیک بۆ گه ده له وه سهخت و قورستر نی یه که خواردنی به سههر
خواردندا بۆ ره وانه بکریت^(۱).

﴿سبحانک لا علم لنا إلا ما علمتنا إنک أنت العلیم الحکیم﴾.

* * *

تییفی:

واتهم ته و افوق (یهك كهوتن) ه سهر سوور هینهر و
عیززهت به خشهتان بۆ باس ده کهم:
پینج شهش کهسی جیا جیا - که سیانیان به ته و او ی
نووسین نازانن - په یامی "ده ستپوه گرتن" یان
نووسی یه وه و، سه رنجمان دا: (هه موو په بجا و یهك)
ئه لفه کانی ههر یهك له و نو سخانه ی که دو عایان تیدا
نه نوو سرا بوو، هه روه ها هه موو (په بجا و سنی) ئه لفیکی
ئه و نو سخانه ش که دو عایان تیدا نوو سرا بوو، وه کو یهك
دهر چوو بوون. ههر چه ندهش جیگای ئه و نوو سه ره وانه
یهك جیگا نه بووه و، جۆری ده ستخه تیشیان وه کو یهك
نه بوون و، ههر گیز به ریشیان له و ئه لفانه نه کرد بووه!

(۱) واته: زیانه خشرین کار بۆ لهش له وه به که مۆله تی چوار پینج سهعاتی به ژمه کانی
خواردن پین نهدریت و، به خواردنی یهك له دوای یهك گه ده پر بکریت. (دانهر)

جا په ککهوتن و وه کویه ک ده‌ر چوونی ژماره‌ی ئه و
 پیتی ئه‌لفانه له گه‌ل میژووی دانانی "په‌یامی ئیقتیصاد" و
 پاکنووس کردن و له‌بهر نووسینه‌وه‌یدا، که به میژووی
 رومی په‌نجا و یه‌ک (١٣٥١) ه و، به هی کوزچیش په‌نجا و
 سنی (١٣٥٣) به، بنی هیچ گومانیک ناکریت بخزیته
 ئه‌ستزی رنیکه‌وته‌وه. به‌لکو ئه‌م ته‌وافوقه‌ ئاماژه‌به‌که بز
 ئه‌وه‌ی که به‌ره‌که‌تی "ده‌ستپوه‌گرتن" تا پله‌ی
 که‌رامت به‌رز بو‌وه‌ته‌وه. به‌راستی شایانی خو‌یه‌تی که
 ئه‌م ساله‌ ناوی: "سالی ده‌ستپوه‌گرتن" ی لئ بنریت!
 به‌لئ، هر له‌راستیدا رۆژگار به‌کرده‌وه‌ ئه‌م
 به‌ره‌که‌تی ده‌ستپوه‌گرتنه‌ی چه‌سپاند، کاتیک‌گرۆی
 مروّف، دوا‌ی دوو سال، جه‌نگی جیهانی دوو‌هه‌می به
 خو‌یه‌وه‌ بینئ. ئه‌و جه‌نگه‌ی که برسیتی و ویرانی و
 هم‌وو جزره‌ قیزه‌ونه‌کانی ئیسرافی له‌گشت لایه‌کی
 جیهاندا بلاو کرده‌وه و، مروّفایه‌تی ناچار کرد که له
 ده‌وری "ده‌ستپوه‌گرتن" کۆ بنه‌وه و ده‌ست له‌ داوینئ
 به‌رنه‌ده‌ن.

بهشی دووهمی مه کتووبی بیست و دووهم:

هه‌له‌په کار نائومی‌د و زه‌ره‌رمه‌نده

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ﴾ (الذاریات: ۵۸)

﴿وَكَايْنٍ مِنْ دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ

الْعَلِيمُ﴾ (العنکبوت: ۶۰)

ئه‌ی برای باوه‌پ‌دار!

له‌مانه‌وه که باس‌مان کردن، بۆت ده‌ر که‌هوت که "دوژ‌منایه‌تی" و "پ‌قه‌به‌رایه‌تی" چ زیانیکی گه‌وره به‌ج‌تی ده‌هیلن. ئیستاش ئه‌وه بزانه که هه‌له‌په کردن بۆ ژیا‌نی دنیا (الحرص) ده‌ردیکه وه‌ک دوژ‌منایه‌تی وایه، به‌ل‌کو ئه‌و زیانه‌ی که به‌هۆی هه‌له‌په کردنه‌وه له ژیا‌نی ئیسلامی ده‌که‌و‌یت گه‌لس‌ی له زیانی دوژ‌منایه‌تی زیاتره.

به‌ل‌ئ‌ی، هه‌له‌په کردن خۆی له خۆیدا هۆی نائومی‌دی و پ‌ه‌ج‌الی‌یه و، نه‌خۆشی‌یه‌کی سامناکه و، تاب‌ل‌ئ‌ی سه‌رشۆری و زه‌له‌یلی له دوو‌تو‌یدا‌یه. هه‌ر هه‌له‌په کردنه که بایه‌خی مرۆف داده‌گری‌ت و، له‌و شته‌ش نائومی‌د و بی‌به‌شی ده‌کات که هه‌له‌په‌که‌ی بۆ به‌کار ده‌هین‌یت!

باش‌ترین شایه‌ت له‌سه‌ر ئه‌م ده‌ره‌نجامه‌ی که "هه‌له‌په‌کردن" به‌ره‌می ده‌هین‌یت و مرۆفی پ‌سوه‌گه‌رۆده‌ده‌کات، ئه‌و زه‌له‌یلی و ده‌ست‌کورتی و

پرسوایەیی جوولە کە کانه کە بە درێژایی میژوو بەسەر یاندا هات، چونکە ئەوان لە هەموو نەتمووە کانی تر زیاتر هەولتی بێ و چانیان بۆ کۆکردنەوە و دەستخستنی کەرەسەیی بێ نرخیی دنیای فانی دەدا.

هەلپە کردن بۆ ژبانی دنیا، هەر لە گەورەترین بازنی جیهانی بوونەوهرانەو تادە گاتە بچوو کترین دانە و تاك لەناو ئەواندا، شوینەواری خرابیی خۆی دەردەخات. بەلام بە پێچەوانەیی ئەمەو، ئەو هەولەیی کە هاو دەم لە گەڵ "تەووە ککول" دا بۆ رۆزیی حەلال دەدریت، دەبیتە مایەیی دنیایی و حەوانەو، و لە هەموو جینگایە کیشدا شوینەواری بەسوودی خۆی بەجی دەهیلێت.

بۆ ئغوونە:

"رۆووەک و درەخت" کە وەک هەر زیندەوهرێکی تر پێویستیان بە رۆزیی تاییەتی خۆیان هەبە، هەر چەند لە جینگای خۆیاندا پراوەستان و بە دوای رۆزیدا ناگەرین، کەچی - لەبەر ئەوێ قەناعەت و تەووە ککولیان هەبە - رۆزییەکانیان بۆ دیت، بێ ئەوێ بە دوایدا بگەرین و هەلپەیی بۆ بکەن! تەنانەت لە زیندەوهرە گیاندارەکان زیاتر پەرە دەسین و بەرۆبووم پێشکەش دەکەن..

بەلام "زیندەوهرانی تر" بە هەول و ماندوو بوونیکی زۆر نەبیت رۆزیان دەستگیر نایت، ئەویش بە ئەندازەییەکی کەم و ناتەواو! هۆی ئەمەش دەگەریتەو بۆ ئەوێ کە ئەو زیندەوهرانە بە هەلپەو هەولتی بۆ دەدەن.

بەلکو هەر لە خودی جیهانی زیندەوهراندا دەبینین کە بە لیشار رۆزی بەسەر بێچوووەکانیاندا دەباریت و، لە گەنجینی بەزەیی خواوهندەو رۆزیی یە کجار پاک و بینگەردی خۆیان بۆ رەوانە دەکریت. چونکە ئەو ساوا و بێچوووانە بە زمانی حالی لاوازی و کۆلەواری و دەستەوسانیان

تهوه ککولیان له سهر خوای خۆیان دهرده بېرن، که چی زېنده وهره درنده کان که به هه لپه وه هیرش ده بانه سهر نیچیره کانیان، به ماندوو بوونیکى زۆر و ههولدا نیکى گهوره نه بئى "رۆزى" یان دهستگير ناینت!

ئهم دوو حالته، به جوانى بۆمان روون ده که نه وه که "هه لپه کردن" ده بئیت به هۆى بئى بهش بوون، به لام "تهوه ککول" و "قه ناعه تکرده" ده بانه هۆى دهستگه وتنى به خشش و ميه ره بانى.

هه مان شت له جيهانى "ئاده ميزاد" يشدا ده بينين. تهوه تا جووله که کان که له هه موو کس زياتر له هه لپه دان بۆ ژيان (ئيتز ههر جوړه ژيان نیک) و، فه زلى ژيانى دنيا به سهر هى قيامه تدا ده دن، به لکو تا رادهى شهيدا بوونيش دنيايان خووش ده وئیت و، له م بواره دا پئش هه موو نه ته وه يه کى تر که وتوو نه ته وه .. ئهم جووله کانه، ههر له دئير زه مانه وه له سهر ده ستي نه ته وه کانى تر دا چه ندين کوشتاريان لئى کراوه و، چه ندان جاريش زه ليلى و رسوايان دهر خوارد دراوه. هه موو ته مانه يان به سه ردا هاتوو له به رامبه ر ته وه ی که سه روه ت و سامانیکى چه په ل و حه راميان له رپئى سوو (الربا) وه ده ستگير بئیت و به هه ولئیکى سه رو مړى زۆر په يداى بکه ن. که به م جوړه ش کۆيان ده کرده وه، به شينکى که م نه بئیت هيجيان لئى کار نه ده کرد. وه ک بئى کار و کاسى و پيشه يان ته نها ههر کۆ کرد نه وه بئیت!

ئهم حالته ته ته وه مان بۆ روون ده کاته وه که هه لپه کردن کانگا و سه رچاوه ی زه ليلى و زه ره مهندى و بئى نرخی به.

چه ندين رووداوى له ژماره به دهر هه ن، هه موويان دهر يده خه ن که مرؤفى هه لپه کار هه ميشه له زيانه وه نزیکه، به راده يه ک که وته ی: "الحرىصُ خائبٌ خاسرٌ"^(۱) بووه به په ند و وه ک حه قيقه تیک سه ير ده کرئت.

(۱) واته: مرؤفى هه لپه کار و به تهماح، ناومئيد و زه ره مهنده. (وه رگبئ)

جا مادهم ئەمه حەقیقەت و ئەنجامی هه‌لپه‌کردنه و، تۆش ئەگەر به پراستی
 حەزت له دەستخستنی مائی دنیایه و دەتەوێت به لێشاو دەستت بکەوێت،
 ئەوا بزانه که به هه‌لپه‌کردن دەستگیر نابێت، بەلکو له پڕیگای تەوه‌ککوله‌وه
 هه‌ولتی بۆ بده با دەستت بکەوێت.

دەتوانین تەشبیهی هه‌لپه‌کاران و قانیعان بهم نمونەیه بکەین:

جاریک دوو کەس دەپۆنه میوانی یه‌کی گه‌وره که دەستەلاتداریکی مەزن
 سازی کردبوو.. یه‌کیک له‌و دووانه پڕ به‌ دل ئاواته‌خوازی ئەوه‌بوو که جینی
 بێتەوه. له‌ دلی خۆیدا دەپوت: خۆزگا هەر چۆن دەبوو خواوه‌نی دیوه‌خان
 جینی ده‌کردمەوه و له‌ سه‌رمای ده‌ره‌وه‌هه‌ پزگاری ده‌کردم، من هەر ئەوه‌نده‌م
 به‌سه. خۆ ئەگەر له‌ خوارووی خه‌لکه‌که‌شه‌وه‌ جینگایه‌ کم‌ بداتنی، ئەوا
 مەردایه‌تیم له‌ گه‌لدا ده‌کات.

به‌لام ئەوی تریان، به‌ پێچه‌وانه‌وه‌، چه‌ند په‌فتاریکی وای نواند که ئەوه
 بگه‌یه‌نیت مافی به‌سه‌ر خاوه‌ن ماله‌وه‌ هه‌بیت و، پینی واییت ده‌بی ئەوان به
 ناچاری خزمەتی بکەن و پیزی لێ بگرن! بهم‌ جو‌ره‌، له‌ خۆی بایی بوو و، له
 دل‌وه‌ ده‌پوت: "ده‌بی خواوه‌نی دیوه‌خان به‌پزترین و باشترین جینگام بۆ دابین
 بکات". پاشان به‌ هه‌لپه‌ و تهماعه‌وه‌ پۆشته‌ ناو دیوه‌خان و چاوی بۆ شوینی
 باش و لای سه‌رووی مه‌جلیس ده‌گیرا! خواوه‌نی دیوه‌خانیش که ئەم په‌فتاره‌ی
 لێ بینی، خوارترین جینی له‌ مه‌جلیسه‌ که‌دا پیشان دا که تیایدا دابنیشیت! جا
 له‌و کاته‌دا که ده‌بوو سوپاسی پێشکەش بکەدایه‌، که‌چی به‌ پێچه‌وانه‌وه‌،
 په‌خنه‌ی له‌ خواوه‌نی دیوه‌خان گرت و، په‌زای خۆی له‌ به‌رچاوی
 دانیشتوواندا قورس کرد.

به‌لام میوانی یه‌که‌میان، به‌ خۆنه‌ویستی یه‌وه‌ پۆشته‌ ژووره‌وه‌ و، به‌ دوا‌ی
 جینگایه‌کی نزیکه‌دا ده‌گه‌را. خواوه‌نی دیوه‌خانیش به‌ خێره‌اتنی کرد و پیزی

لئی گرت. که تم تهوازوعه شی لئی بینی، دلی پئی کرایه وه و پئی خوش بوو. له بهر ته وه، نزیکی خسته وه له خوی و جیگایه کی بهرزی پئی به خشی. تم مرؤفش هه تا نزیکت ده بو وه، سوپاسی زیاتری له پرووی خاوه نی دیوه خاندا ده ناند.

دنیاش بهم چه شنیه، دیوه خانی میوانداریی خوی میهره بانه.. سهر پرووی زه وی سفره و خوانی پر له میهره بانیی تهو خاوه نده یه.. پله کانی نیعمهت و پرؤزی به کانی سهر تهو سفره یهش، وه کو جیگا جیاجیا کانی ناو مه جلیس و ته بنجومه نی نمونه که وان.

کاریگه ری و ته بنجومی ناهه مواری "هه لپه کردن" هه موو که سیك ده توانیت ههستی پئی بکات، ته نانهت لهو کاروبارانه شدا که زور ورد و بچوو کن.
بؤ نمونه:

هه موو که سیك ده توانیت له دلی خؤیدا ههست به بیزاری لهو سوالکهره بکات که به هه لپه و تماعه وه یه خهی ده گریت و به گیری ده هینیت، هه تا وای لئی دیت هیچی ناداتی و دهست به پرویه وه ده نیت.. ههر هه مان کس به زهیی بهو سوالکهره دا دیته وه که به قه ناعهت و بیدهنگی یه وه سوال ده کات، تم به زه یهش هانی ده دات که خیری بداتی و دهست به پرویه وه نه نیت!
نمونه یه کی تر:

ههر شهویك خهوت لئی بزپیت و چه زیشت له خهو بیت، گهر بیر له خهوتن نه که پته وه، تهوا هیدی هیدی خهوت لئی ده که ویت.. که چی گهر له سهر نوسن سوور بیت و، بیته خولیا ی سهرت و بلنیت: ده پئی که ی خهوم لئی بکه ویت؟ تهوا خهوه کهت به جارئ لئی ده زپیت!
نمونه یه کی تر:

کاتیك که چاوه پروانی که سیك ده بیت و خهریکه نارامت نامینیت و، زور سووریت له سهر چاوپیکه و تنی، ورده ورده خهفت سهرت تیده کات و،

له بهر خو ته وه ده ئییت: "بۆچی نه هات؟ بۆچی دوا که وت؟!" هه تاله ئه نجامی
 ئهم سوور بوونه ت له سهر بینین و چاوپینکه وتنی، ئارامت له لا هه لده گیریت و
 ئهو جینگایه جیده هیلیت. خو ههر که تو ئهو شونینه ت به جیهیشت، ئهو که سه
 دیت و ده گاته ئهو ئی! به لام پاش ئه وه ی که مه به ست له هاتنه که ی نه ما و له
 کیس چوو!

ئهو نهینی و حیکمه ته ی که له م چه شنه روودا وانه دا هه یه، ئه وه یه که:
 ههروهک "نان" له ئه نجامی چه ند کردارینکی یهک له دوا ی یه که وه په یدا
 ده بییت، که له کیلنگه و، سهر خه رمان و، ئاش و، ته نووردا به جی ده هیئرین،
 شتانی تریش به هه مان جۆرن.. واته ده بی به پله پله و یهک له دوا ی یهک و
 به پنی حیکمه تی له سه رخۆبی یینه کایه وه. به لام مرۆفی هه له په کار به بۆ نه ی
 هه له په کردنه وه چاودیری ئهو پله پله بوون و یهک له دوا ی یهک هاتانه ناکات،
 که چه ند هه نگاویکی معنه وین و له رینکخستنی شتانه هه ن. ئیتر یان ئه وه یه
 باز ده دات و پاشان ده که ویت! یان ئه وه یه پله یهک له وه پله زۆرانه به جی
 ده هیلیت و ناگاته ئامانج و مه به سه ته که ی!

ده سا ئه ی ئهو برایانه ی که هینه بۆ ژیا نی دنیا به په رۆشن که سه ریا ن لئ
 تیکچوو و له هه له په کردنیاندا بۆ دنیا رینگایان لئ ون بووه!
 بۆچی ئیوه له بهر هه له په کردن بۆ ژیا نی دنیا ئاوا به زه لیلی و سه رشۆری
 پازی ده بن، له کاتیکدا که ئهم هه موو گیرو گرفت و زیانانه شی له
 دوو تویدا یه؟

بۆچی بهر چه شنه روو له هه موو مال و سامان و سهروه تیک ده که ن، بی
 ئه وه ی گو ئی بده ن به وه ی که ئایا حه لاله یان حه رام؟
 بۆچی له و پیناوه دا چه ند کاروبارینکی گه وره و به نرخی ئه وتۆ به خت
 ده که ن که ژیا نی دوا رۆژتان داخو ازیانه و له سه ری بنده؟ ته نانه ت واتان لئ

هاتووہ کہ لہ پیناوی ئەم ھەلپەیدە یە کێک لہ پایە گەورە کانی ئیسلام (کە زە کاتە) واز لێ دەھێنن.

لە کاتیگدا کە زە کات دەرد کردن دەر گایە کی گەورە ی وایە دەبیتە مایە ی پیت و بەرە کەت و دەولەمەندی بۆ ھەموو کەسیگ و، گێر و گرت و موسیبە تیشی لێ دوور دەخاتەوہ؟

ئەوانە ی کە زە کاتی مالتیان دەر نا کەن، بە بێ ھیچ گومانیک، بە ئەندازە ی ئەو زە کاتە ی کە دە کەوتتە ئەستۆیان، سامان لە دەست دەدەن و لە شتی پرۆپووج و بێ سووددا لە ناوی دە بەن. یان بە لا و موسیبە تیشکی وایان دیتە پری کە بە زۆر ئەو ئەندازە میان لە دەست دەرد دەھێنیت و لە ناوی دە بات!

سالی پینجەمی جەنگی یە کەمی جیھانی، لە خەونیکی ئەندیشە یی سەیر و خاوەن حەقیقە تدا، ئەم پر سيارەم لێ کرا:

(ئایا چ نەینێ یە ک لەم ھەژاری یە دا ھە یە کە نەتەو ی ئیسلام گرتاری بوو و، بۆچی زەرەر و زیانی ئاوا رووی کردوو تە مال و سامانیان؟.. نەینیی ئەو ئەشکەنجە و تازارەش چی یە کە جەستە یان لە ژیریدا دە نالینیت؟) ھەر لەو خەونە دا وە لامی ئەم پر سيارەم بەم جۆرە دا یەوہ:

(خوای گەورە لەو مال و سامانە ی پنی بە خشیوین، لە ھەندیکیاندا یە ک لە دە و، لە ھەندیکێ تریشیاندا یە ک لە چلی بە فەرز لە سەر داناوین کە لەو مالە دەری بکەین و، بیدەین بەو کە سانە ی کە خوای گەورە خۆی بۆی دە ستیشان کردووین، تا کۆ لە لایە کەوہ خیری ئەو دو عایانە مان دە ستگیر بیت کە لە زاری ھەژارانەوہ دەردە چن و، لە لایە کی تریشەوہ لە رقی و کینە و حە سوودی دەروونیان پز گارمان بیت..

بە لام ئیمە لە تاو ھەلپە کردمان بۆ کۆ کردنەوہ ی مال و سامانی دنیا، دە ستمان نووقاند و زە کاتمان دەر نە کرد..

خوای گهورهش ئه و زه کاتهی به رپژهی (سی له چل) و (ههشت له ده) لئی وهر گرتینهوه..

ههروهها خوای گهوره داوای لئی کردین که له پیناوی ئه ودا تنها پهک مانگ له سالیئکدا برسیتی بچیژین و بهرژووو بین، که ئه ممش نزیکه ی هفتا حیکمته و سوودی بۆ ئیمه تئدایه..

بهلام ئیمه له بهر ئه وهی دهروونی خوومان زۆر بهلاوه ئازیز بوو، بهزه ییمان پئدا هاتهوه و، نه مانویست ئه و برسیتی په کاتی په ی پنی بچیژین.

خوای گهورهش له سزای ئه مه دا پینج سالی ره بهقی پهک له داوی پهک به سزای جوژه برسیتی و رپژووویهک گیرۆدهی کردین که نزیکه ی هفتا موسیبهتی بۆ ئیمه تئدا بوو..

ههروهها خوای گهوره داوای لئی کردین جوژه فه رمان و تهعلیماتیکی نوورانی و، بهرز و، پهروه دگاری یانه له ماوهی پهک سهعاتی ئه و بیست و چوار سهعاتی شه و رپژودا به جیتی بهینین..

که چی ئیمه له به جیهینانی ئه و زیکر و دوعا و نوپژانه دا ته مبهلیمان نواندو، ئه و سهعاته شمان له گه ل سهعاته کانی تر دا له دهست چوو.

خوای گهورهش له کهفارهتی ئه و خراپکاری و که مته رخمی یانه ماندا ناچاری به جیهینانی جوژه په رستش و نوپژیکی تایبهتی کردین، که بریتی بوو له به جیهینانی تهعلیمات و، مهشق و، هیرش و، بگه ره و بهردهی جهنگ له ماوهی پینج سالی ره بهقی پهک له داوی په کدا!

بهلئی، له و خهونه دا وام و ت..

پاشان که پئدار بوومهوه، سه رنجم دا و گه یستمه حهقیقه تیکی گرنگ که له و خهونه دا هه بوو. که ئه مه ی خواره وهیه:

دوو "وشه" هه‌ن سه‌رچاوه‌ی هه‌موو نزمایه‌تی و دو‌اکه‌وتنه‌ ره‌وشتی‌یه‌کانی مرۆفایه‌تین. هه‌ر ئه‌م دو‌انه‌شن که ده‌بنه سه‌رچاوه‌ی بارودۆخه ئالۆز و شله‌ژاوه‌کانی ژبانی کۆمه‌لایه‌تی مرۆف.

له‌وته‌ی بیست و پینجه‌می کتیبی و ته‌کان (واته په‌یامی موعجیزاتی قورئانی) دا له‌باسی ئه‌و به‌راورده‌ی که له‌نیوان شارستانی‌یی نوئی و فرمانه‌کانی قورئانی پیرۆزدا ساز کراوه، ئه‌و دوو وشه‌یه‌مان چه‌سپاندوو و روو‌غان کردوو نه‌ته‌وه. دوو وشه‌که‌ش ئه‌مانه‌ن:

وشه‌ی یه‌که‌م ئه‌وه‌یه که ده‌لێت:

"من خۆم تیر یم چش له‌خه‌لکی، با له‌برساندا بمرن!"

وشه‌ی دوو هه‌میشه‌ ئه‌وه‌یه که ده‌لێت:

"تۆ بیکه‌ و، من ده‌بخۆم!"

دوو شتی تریش هه‌ن، به‌رده‌وامی و مانه‌وه به‌م دوو وشه‌یه‌ ده‌به‌خشن که بریتین له:

بلا‌وبوونه‌وه‌ی "سو" (الربا) و.. نه‌دانی "زه‌کات".

تا‌قانه‌ چاره‌سه‌ر و ده‌رمانی شی‌فا به‌خشی ئه‌م دوو نه‌خۆشی‌یه‌ له‌وه‌دایه‌ که "زه‌کات" به‌ شی‌وه‌یه‌کی گشتی له‌ کۆمه‌لدا فه‌رز بکری‌ت و، "سو" یش به‌ ته‌واوی لا‌بری‌ت و حه‌رام بکری‌ت..

چونکه‌ گرنگی زه‌کات ته‌نها بۆ چه‌ند که‌س و کۆمه‌لێکی دیاری کراو نی‌یه، به‌لکو زه‌کات پایه‌یه‌کی گرنگه‌ له‌ بنیاتنانی به‌خته‌وه‌ری و شادمانی تیکرای مرۆفایه‌تیدا. به‌لکو ستوونێکی ره‌سه‌نی ئه‌وتۆیه‌ که ژبانی راسته‌قینه‌ی مرۆفایه‌تی پێ راگیر ده‌کری‌ت..

ئه‌وه‌تا له‌ناو کۆمه‌لگای مرۆفایه‌تیدا دوو چین هه‌ن که پێیان ده‌وتری‌ت: (چینی عه‌وام و چینی خه‌واص). زه‌کاتیش به‌زه‌یی و چاکه‌کاری چینی

خه واصل بۆ عه وام و، پیز و ئیحتیرامی چینی عه وامیش بۆ خه واصل دهسته بهر ده کات..

دهنا کورته کی زولم و ستمکاری و خو سه پاندنی خه واصله کان به سه ر عه وامه کانداهه باریت و، ئه و رق و کینه هیش که له ده روونی عه وامه کانداهه به برامبه ر ده ولته مه ندان، ده ته قینه وه و ده رده په رپیت. ئیتر ئه م دوو چینه هه ر به و جو ره له مملانه ی و زورانیکی به رده وام و رقه به رایه تی به کی دژواردا ده مینه وه، تا ورده وای لئ دیت به رهنگاری به کتری بینه وه و به رامبه ر به کتر رابوو هه ستن و له سه ر "ده سمایه" و "کار" ده ست بده نه به خه ی به کتر، وهک ئه وه ی له روو سیادا رووی دا!

ده سا ئه ی سه خا وه ئه مندانه و چاکه خه وازانه و خا وه نه ویزدانان!

ئه گه ر ئه و خه ی ر و چاکه و ده ستگر و بیانه ی ده یانه خه شن، نیه تی زه کاتیانه لئ نه هینه ن، ئه واه سنی زیاتانه لئ ده که ویت، به لکو ئه وه ش که به خه شیواتانه بئ ده سته که وتی هه یچ خه ی ر و قازانه ج و سوو دیک له ده سته تانه ده رده چیت. چونکه ئه گه ر ئه و چاکه به ی ده به خه شن، به ناوی خوا و له پیناوی خوا دا نه بیت، ئه واه - بئ هه یچ گو مانیک - منه ت و پیا وه تی به سه ر ئه وانه دا ده نویننه که پینانه ده به خه شن، هه رچه نده ش به ئاشکرا ئه م منه ته ده رنه پرن. به م کاره ش ئه واه هزاره ده که نه دیلی منه ت و ده به سته وه. پاشانه له نزا و دو عای پاک و بیه گه ر دیانه بئ به ش ده بن.

ئه مه سه ره رپای ئه وه ی که خوتانه به "خا وه نه مال" ده زانه و ئینه کاری نیعمه ت ده که نه. که چی له راستیدا ئیوه له ئاستی دابه شکر دنی مالی خوا به سه ر به نده کانی دا له "جینه شینه" زیاتر هه یچی تر نین.

به لاهم ئه گه ر چاکه و به خه شه کانه تانه له پیناوی خوا و به ناوی زه کاته وه بیت، ئه واه پادا شتیکی گه لئ گه و ره تانه ده سته گه ر ده بیت. به م کاره شتانه

شوگری ئەو نەعمەتەنە دەردەبەرن کە خوای گەورە پێی بەخشییون و، دوعا و نزای گیرای ئەو هەزارانەشتان دەست دەکەوێت. چونکە مادەم بەو جوۆرە بەخشییوتانە، ئەویش ناچارای ترس و پەیا ناییت و، کەرەمەتی خۆی دەپارێزیت و، ئنجا نزاکانیشی بێگەرەرد و خاوین دەردەچن، هەر لەبەر ئەوەش گیرا دەبن.

بەلێ، ئەو لە کوئی و.. ئەمە لە کوئی؟

ئەو لە کوئی کە بە ئەندازەیی زە کات - بەلکو زیاتریش - لە ماڵ و سامان سەرف بکەیت، بەلام زیانیکێ زۆری وەک پەیا و ناوبانگی تێدا بێت و، خەلکیش زەلیل و مەتەبار بکات..

ئەمەش لە کوئی کە ئەو زە کات و چاکە و بەخششانە لە پێناوی خوادا ببەخشێن و، خاوەنە کەیی بە دەرفەتی بەجیهێنانی یە کێک لە فەرزە کانی خوای بزانییت و، پاداشتی خوای گەورەیی دەست بکەوێت و، ئیخلاص و دوعا ی گیرایشی دەستگیر بێت.

بەلێ، جیاوازی یە کێ گەلێ زۆریان لە نێواندا یە!

﴿سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾.

اللهم صلّ على سيدنا محمد الذي قال: "المؤمن للمؤمن كالبنيان المرصوص يشد بعضه بعضاً"^(۲) وقال: "القناعة كنز لا يفنى"^(۳) وعلى آله وصحبه أجمعين. آمين.. والحمد لله رب العالمين.

***

(۲) رواه البخاري ومسلم والترمذي عن أبي موسى الأشعري. (وهو ركع)

(۳) رواه الطبراني في الأوسط عن جابر بلفظ: "القناعة مال لا ينفد وكنز لا يفنى". (وهو ركع)

مهقامی دووهه می تیشکی پازدهههم
بهلگهی جهوتم و ههشتم:

"ئهجهل"ی ههموو زیندهوهریک دهستنیشان کراوه و "رۆزی"ش بریاری لهسهه دراوه

"ئهجهل" و "رۆزی"یهکان به پوالتت وا دهردهکهون که دوو شتی
تهماوین و دهستنیشان نه کراون، کهچی له ژیر پهردهی ئهو باره تهماوییهدا
ههر دوو کیان له دهفتهری قهزا و قهدهری ئهزهل و له لاپهپهه شتانی تهقدیر
کراوی ژیاندا تۆمار و دهستنیشان کراون.

کهواته "ئهجهل"ی چهعمی ههریهک له زیندهوههوان دیاری و دهستنیشان
کراوه، تهنانهت بۆ یهک دانه سهعاتیش پێش ناخریت و دوا ناکهویت..
"رۆزی"ی ههموو گیانله بهریکیش دهستنیشان و تاییهت کراوه و، له
تۆماری قهزا و قهدهردا نوو سراوه.

گهلی بهلگهی له سنوور بهدهر لهسهه ئهم بریاره ههیه. یه کیک لهوانه
ئهمه ی خوارهویه:

مردنی درهختیکی گهوره و به میرات هیشتنهوهی ئهرکی سههشانی له
تۆوه بچوو که کانیدا - که وهک جۆره "گیان"یک وان سهبارهت بهو - تهنها
بهپنی یاسایه کی دانایانهی که سیکی زانا و پاریزگار نه بیت ههر گیز نه بنجام
نادریت..

ههروهه ها ئه شو شیره پوخت و خاوینه‌ی که وه که رۆزی بهک له مه‌مکی دایکانه‌وه بۆ منال و بیچوان و، له نیوان خوین و سیخوری زینده‌وه‌ردا - بئ تیکه‌لبون - هه‌لده‌قولیت و، هاتنی به پوختی و خاوینی و، خوڤ بوونه‌وه‌ی به‌ره‌وه‌می ئه‌و ساوا و بیچوانه، زۆر به توندی گریمانی "رینکه‌وت" پووچه‌ل ده‌کاته‌وه و، هاتنه‌دی به‌و شیوه‌ بیگومانه‌ روونی ده‌کاته‌وه که ئه‌و کاره ئه‌نجامی ده‌ستوورینکی به‌شەفه‌قه‌ته که له لایه‌ن رۆزیده‌ریکی زانا و میهره‌بانه‌وه دانراوه.

ئیت بۆ خۆت زینده‌وه‌ران و گیانله‌به‌رانی تر بۆ سه‌ر ئه‌م دوو نمونه‌یه‌ قیاس بکه و، به‌م پێوه‌ره‌ لینکیان بده‌ره‌وه.

که‌واته‌ له‌ راستیدا هه‌ریه‌ک له "ئه‌جه‌ل" و "رۆزی" ده‌ستیشان کراون و، له‌ تۆماری شتانی ته‌قدیر کراودا نووسراون. به‌لام به‌ پ‌واله‌ت و ا‌ده‌رده‌ که‌وینت که له‌ پشت په‌رده‌ی غه‌یبه‌وه‌ شاررا‌بنه‌وه‌ و خۆیان به‌ تاله‌ ده‌زووه‌ نادیاره‌ کانی په‌نه‌انیدا هه‌لو‌اسیبت و، و‌ا‌ پ‌یشان ده‌ده‌ن که ده‌ستیشان نه‌ کرابن، وه‌ک ب‌لێی به‌سه‌را‌بن به‌ "رینکه‌وت" هه‌وه‌..

هه‌موو ئه‌مانه، له‌به‌ر حیکمه‌تیکی تا ب‌لێی ورد و له‌ هه‌مان کاتیشدا تا ب‌لێی گ‌رنگه، که ئه‌مه‌ی خواره‌وه‌یه:

ئه‌گه‌ر به‌ ئاشکرا و به‌ چه‌شنی ئاوا‌بوونی خۆر کاتی "ئه‌جه‌ل" دیار بو‌ایه، ئه‌وا مرۆف نیوه‌ی په‌که‌می ته‌مه‌نی به‌ بئ ئا‌گایه‌کی ته‌وا‌وته‌ی به‌سه‌ر ده‌به‌رد و، ئه‌م به‌شه‌ی ژبانی به‌ زایه‌ ده‌دا و، پشتی له‌ ئاخیره‌ت هه‌لده‌ کرد. نیوه‌که‌ی تریشی به‌ ترس و بیم ده‌به‌رده‌ سه‌ر و، وه‌کو ئه‌و که‌سه‌ی لێ ده‌هات که هه‌موو رۆژێک هه‌نگاوینکی نوێ به‌ره‌وه‌ داری سیداره‌ که‌ی بنیت! دیاره‌ ئه‌و کاته‌ش موسیبه‌تی "ئه‌جه‌ل" به‌ سه‌دان جار دووباره‌ ده‌بووه‌!

ہر لہبر ہم نہینی یہ وردیہ کہ ٹو موسیبتانہی ہر دم لہ ژیاندا دینہ
رئی مرؤف، لہ ژیر پردہی غییدا داپوشراون. تہنانت ٹہجہلی دیناش
- کہ قیامتہ - خوای گہورہ بہ میہرہ بانئی خزی و لہبر ہمان ہؤ، لہ
پشت پردہی غیبہوہ شار دوویہ تیہوہ.

ہرچی "رؤزی" شہ ٹہوالہبر ٹہوہی کہ لہ دوای نیعمہتی "ژیان" بہ
مہز نترین گہنجینہی ٹہو تو دادہ نریت کہ پرہ لہ نیعمہتہ کانی تر و، بہ پست ترین
سہر چاوہیہ کہ حمد و شوکری لئی ہلڈہ قولیت و، گشتی ترین کانی
بہ ندایہتی و پارانہوہ و، جؤرہ کانی ہیوا و ٹومیدہ. ٹہوا بہ پروالتہ و پیش
چاو خراوہ کہ نادیار بیٹ و، بہ "رینکھوت" ہوہ بہ سترایت، ٹہمہش بؤ ٹہوہی
کہ ہیچ کات دہر گای پارانہوہ لہ رؤزیدہری بہ خشنندہ و، دہر گای تکا و
لالانہوہی ٹاویتہی حمد و شوکری خوای گہورہ، لہ پرووی مرؤفدا
دانہ خریت..

چونکہ ٹہگر بہ وینہی کاتی ہلہاتن و ٹاوا پرونی خؤر "رؤزی" ش
دہستیشان کراوہ بواہ، ٹہوا حقیقت و ماہیہتہ کہی بہ ٹہواوی دہ گؤرا و،
ہموو دہر گاکانی ہیوا و ٹومید و، گشت پہنجہرہ کانی لالانہوہ و،
پلیکانہ کانی دوعا و نزای ٹاویتہی شوکرانہ و پڑامہندی، لہ بہر دم مرؤفدا
دادہ خران. تہنانت سہر جہمی دہر گاکانی بہ ندایہتی پڑلہ خشوع و
لالانہوہی بہ کول، بہ ٹہواوی، لہ پرویدا دہ بہ ستران!

له پاشکۆزی دووهمی نهمیر داغوه:

ئهو شارستانیتهیهی که مرو فایه تیی هه ژار خست

(مامۆستا نوورسی له نامهیه کیدا نهم بۆ قوتاییانی نهم راستییهی
پوون کردووه تهوه که تایه ته به دهسته پوه گرتن و قه ناعهت و
هه له خهرجی)

پرسیار:

پیش ئیستا که تو به ناو تیره و هۆزه گوندنشین و خیله کی به کانی
خۆره هه لات (کورستان) دا ده گه رایت و، گه شتت ده کرد و، سه رت
لیده دان، داوای ژبانی شارستانیانهت لئی ده کردن و، به شوق و
تاسه مهندی و چه زیککی زۆروه به ره و ژبار و پیشکوه تن له بواره کانی
گوزه ران و ژباندا هانت ده دان..

ئهدی بۆچی و نزیکی چل ساله خۆت له ژبانی شارستانیتهی سه رده م
به دوور گرتووه و، نهم شارستانیتهییهی رۆژگارت به (ده نییهت) نه ک
(مه ده نییهت) - واته بن میم - له قه لم داوه و، له ژبانی کۆمه لایه تی دوور
که و تو ویتته وه و، خۆت ترنجاندووه ته گوزه رانی دووره په ریزی و
گۆشه گیری؟

وه لام:

نهم شارستانیتهییهی خۆر ئاو اییهی ئیستا، له بهر ئه وهی پێچه وانیهی
یاسا و ده ستووره ئاسمانییهی کانی گرتووه ته بهر و، به په فتاره کانی له دزی ئه

ياسايانە رادە ۋە سەتت، ئەو تاي تەرازوۋى خراپە كانى بەسەر چا كە كانى ۋە، زىيانە كانى بەر امبەر سوۋدە كانىدا قورس ۋە زال بوۋە! ئەو تە بەھۆى ئەو شارستانىيەتى يەۋە، ئاسايش ۋە ئارامىي خەلكى شەئراۋە ۋە، ھەۋانە ۋە ھەيان شىۋاۋە ۋە، بەختە ۋە رىي راستە قىنە شىيان ھىندە گە نىۋە كە بۇ گە نى بە ھەموو لايە كدا بىلا ۋە بوۋە تە ۋە ۋە، بەم پىيە ئامانجى راستە قىنەنى "ژيانى شارستانىيەتى" تىكچوۋە ۋە لە شوپنى خۆى ترازوۋە..

دە بىنىت كە ھاندەرە كانى "ھەلە خەرجى" ۋە "ھەرزەبى" جىي دەستىپوۋە گرتن ۋە قەناعە تىيان گرتوۋە تە ۋە ۋە، مەيل ۋە ئارەزوۋى تە مەلى ۋە پالئدانە ۋە ھەش لە مرۇقدا، كار ۋە كۆششى لە پىش چاۋ خەستوۋە..

ئەم شارستانىيەتى، پۇشاكى ھەزارى بە كى سەخت ۋە بەر گىكى ترسناكى تە مەلى ۋە پال لىدانە ۋە بە بەرى مرۇق پۇشيوۋە.

جال بەر ئەۋەى "پەيامە كانى نور" ئەو دەستورەى قورئانى پىرۇزىيان پروون كىرۋە تە ۋە كە پرو لە گرۆى مرۇقايەتى دە كات ۋە، لە بانگە ۋە اوزىكى بەرز ۋە بىنددا پىيان دەلىت:

﴿وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا﴾ (الأعراف: ۳۱).

ھەر ۋە ھا:

﴿وَأَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾ (النجم: ۳۹).

ئەو ئەۋ پەيامانە، لە بەر تىشكى پرووناكى ۋە پىنمايى ئەۋ دوۋ ئايە تە پىرۇزە دا، ئامازەيان داۋە بەۋەى كە "بەختە ۋە رىي ژيانى مرۇقايەتى" بەندە بە: ◆ دەستىپوۋە گرتن ۋە ئىسراف نە كىردن..

◆ ھاندان ۋە وروژاندنى ھىممە تە كان بۇ ھەۋل ۋە كار ۋە تىكۆشان.

ھەر ۋە ھا پروونيان كىرۋە تە ۋە كە تەنھا بەم دوۋ مەر جە دە تۋانرئىت "ھاۋ كارى" ۋە "لە گەل يەك گونجان" بخرىتە نىۋان ھەردوۋ چىنى "خەۋاص ۋە ھام" ى مرۇقايەتى يەۋە.

له بهر ئهوهی "په یامه کان" ئه مه یان پروون کردوو تهوه، ئهوا لیژهدا تهنها دوو مهسهله و سه رنجی ورد و ناسک ده خه مه پروو:
 په که میان:

مرۆف له قو ناعی ده شته کیتی و خیلایه تیدا "سێ" یان "چوار" دانه شتی پیویست بوو بۆ گوزهران و ژیان. ئنجا له ده که سدا تهنها دوو کهس هه بوون نه یانده توانی هه ر سێ، یان هه ر چوار شته کان به ده ست به یێن..
 به لām له م سه رده مه دا و له ژیر پاله په ستۆی خۆ سه پینه ری شار ستانیتی خۆر ئاوا دا، که شه قل و نیشانه جو دا که ره وه کانی بریتین له چه ند سیفه تیکی وه ک:

وروو ژان دنی لایه نی به کاره یێانی هه لئه و خرابی ده سک ه و ته کانی ژیان و..
 هاندانی خه لکی بۆ هه لئه خه رچی و..
 هه ژان دنی هه وا و ئاره زوو ه کانی ده روون و..
 له قه له مدانی شتانی ناپیویست، به چه ند شتیکی په کجار پیویست و ناچاره کی..

ئال له م سه رده مه دا، به پاله په ستۆی ئه و شار ستانیتی په ی که ئه م خالانه هه ندیکن له تایبه تکاری په کانی، مرۆف له پرووی "چاولیکه ری" و "خوویوه گرتن" هوه، له بریی چوار دانه پیویستی، بۆ بیست دانه ناچار کراوه!

خۆ مه گه ر له ناو بیست که سدا ته نها دو انیان بتوانن له سه رچا وه کی چه لال و به شیوه یه کی موباح ئه و بیست دانه پێداویستی یانه بۆ خۆیان به ده ست به یێن، به لām هه ژده که سه که ی تریان هه ر به هه ژاری و ده ستکورتی ده میننه وه!

که واته ئه م شار ستانیتی په ی ئیستا، به ته واوی مرۆف گه یژده ی هه ژاری و ده ستکورتی به رده وام ده کات. ئه وه تا له ریی هاندانی خه لکی په وه بۆ

به دهه ستهینانی نمو پێداویستی به داسه پاوانه، نمو شارستانیتهی، گرۆی مرۆفی به ره و حهرام خۆری زیاتر و، جزره ها پیشیل کردنی حق و، چه ندین نارپه وایی دایه بهر و، چینی "ههزاری عهوام" ی بۆ ململانی و دهسته ویه خه بوونی بهردهوام هان دا له گهڵ چینی "خه واص" دا، بههۆی پشتگۆی خستنی نمو یاسا بنه په تهی بهی که قورئانی پیرۆز دایر شتوو و بریتی به له واجب کردنی "زه کات" و حهرام کردنی "سوود". که ته گه ره نمو یاسایه له ژياندا جیهه جی بکرایه، ته واپزنی "عامه" ی خه لکی بۆ "خه واص" و سۆز و میهره بانی خه و اصیش بۆ عامه ی خه لکی دایین ده بوو..

به لام به پشتگۆی خستنی نمو یاسا بنه په تهی به، شارستانیتهی نوێ بۆرژوازی به کانی هان دا ستم له ههزاران بکه ن و، به نارپه و مافیان بخۆن و زهوتی بکه ن، ههروه ها ههزارانی ناچار کرد که له بورژوازی به کان هه لگه پرینه وه و له دژیان راپه و سه ن.. ئیتر نمو شارستانیتهی به - له م پرینه وه - خه وانه وه و به خته وه رهی له بهری مرۆف دامالی و، ئارامی و ئاسایشی لێ تیکدا و، گرفتاری نمو باره ی ئیستای کرد که پنه وه ی ده تلپته وه.

سه رنجی دووه میان:

نمو کاره ده راسایانه (خوارق) ی که شارستانیتهی نوێ له بواری زانستدا به ده ستهی هیناون، له راستیدا چه ند نیعمه تیککی گه ره وه ی په ره وردگاری به خشنده ن و، داخوازی نمو که مرۆف له به رامبه رپانه وه شو کرانه بژی ریی خاوین و بنگه رد پیشکesh بکات و، به چه شنیککی شایسته و گونجاو له پیناوی سوود و به رزه وه ندیی مرۆفدا به کاریان به یینیت..

به لام نمو که ئیمه له م رۆژگاره دا ده یینین پێچه وانه ی نمو داخوازی به ناوبرا وه یه. ده یینین نمو کاره ده راسایانه که سانیکی بایه خدار و گرنگیان له ژياندا به ره ته مه لتی و هه رزه یی دا وه ته بهر، چونکه هه رده م ئاگری هه وای ده روون داده گیر سین و، ئاره زوو ه کانی ده ورووژینن، به مهش پتر مرۆف له

ههول و کۆشش دوور ده خه نه وه و، له شهوقی کار و تیکۆشانیش سارد و سستی ده که نه وه و، له پێی بێ قه ناعه تی و ده ست پێوه نه گرتیشه وه به ره و هه رزه یی و، هه له خه رجی و، ستم و، حه رام خۆری ده یه ن.

والیره دا ئه و نه یه ک بۆ ئه مه ده هینمه وه (وه ک له په یامی "کلیلی جیهانی نوور" دا باسکراوه):

"رادپۆ" نیعمه تیککی مه زنی خوای گه وره یه که به گرۆی مرۆفی به خشیوه. جا له کاتیکدا که ده بوو شوکرانه ی مه عنه و یمان له سه ر ئه و نیعمه ته پیشکەش به خوا بکردایه، به وه ی که له به رژه وه ندیی سه رجه می مرۆفایه تیدا به کارمان به ینایه، که چی ده یینین چوار له سه ر پینجی به کاره یانی ئه و نیعمه ته له و روژاندنی هه و ا و ئاره زوو ده روونی په کان و، چه ندین شتی بێ نه رخدا - که هه یج سوو دیکیان بۆ مرۆف تیدا نی یه - به کار ده هینرین!

ئه نجا ده یینین ئه م به کاره یانه هه له و خه رابه ی رادپۆ، شه وق و حه زی مرۆف بۆ کار و کۆشش له بنج و په گدا ده ره ده ییت و، گه رفتاری ته مه لێ و پالده نه وه ی ده کات به مه به سستی حه وان ه وه و له زه ت به ردن له وه ی گوێی لێ رابگریت، به راده یه ک مرۆف به خۆیه وه سه رقال ده کات که به چیت له و پیناوه دا و از له کار مه ندی و ئه رکی راسته قینه ی سه رشانی ژیا نیشی به ییت، ته نها له به ر ئه وه ی که ئه و له زه ته ی له کيس نه چیت!

واته له کاتیکدا که پێویست بوو به شیککی زۆری ئه و هۆ کار و به ده سه تهاته ده راسایانه له پیناوی به رژه وه ندیی راسته قینه ی مرۆف و، له پێی هه ول و کار و کۆششدا بۆ خه یڕ و قازانجی مرۆفایه تی به کار به ینرایه و، پیناویستی په کانی بێ نه هیلرانا به و، گه رو گه رفته کانی شی له و پێه وه چاره سه ر بکرانا به .. که چی هه ر به چاوی خۆم بیه ییم که له نیوان ده دانده تا ته نها په ک دوانیکیان بۆ هینانه دی و دا یه نکر دنی خوا ست و پیناویستی په کانی مرۆف

بە کار دەهێنرێن و، هه‌شت بە شەکی تریان لە کاری گالته‌و گەپ و، پێی
 ڕاکیشان لە ورووژاندنی هه‌وا و ئاره‌زووی دەر وون و، تەمبەلی و، پال
 لێدانه‌وه و، کات کوشتندا بە سەر دەبرێن!

هه‌زاران نمونە ی تری وەك ئەم دوو نمونە بچوو که هه‌ن.

پوخته‌ی ئەم قسانە:

شارستانییتی ئیستای خۆرئاوا، بە ته‌واوی گوی لە ئایینه‌ ئاسمانی یەکان
 ڕاناگریت. لەبەر ئەوه، مرۆفایەتی بە هه‌زاری یەکی گەلی سەخته‌وه
 تلاندوو و ته‌وه و، داخوازی و پێداویستی یەکانیشی بە چەندین قات لە سەر
 زیاد کردوو.

ئەجا پتر لە ورووژاندنی ئاگری هه‌له‌خه‌رجی و، هه‌له‌په‌ کاری و،
 ته‌ماعیشدا پێی ڕاده‌ کیشیت، پاش ئەوه‌ی که بناغە‌ی ده‌ستپێوه‌ گرتن و
 قەناعە‌تی هه‌لته‌ کاندو، ڕینگا کانی سته‌م و حه‌رامکاری و حه‌رام خۆری یەکی
 بەر ده‌مدا و الا کرد.. زیاد لە مانەش - به‌و هۆکارانە‌ی که ڕا بورد - ئەم مرۆقه
 هه‌زار و ده‌ستکورتە‌ی هاویشه‌ ناو باوه‌شی تەمبەلی و ده‌ست بە تالی یەکی
 ڕوو خینه‌ر و بێ به‌ر هه‌مه‌وه، دوا ی ئەوه‌ی که به‌ره‌و هۆکارە‌ کانی "هه‌رزە‌یی"
 هانی دا و پالی پێوه‌ نا.

بەم چەشنە، شه‌وق و حەزی کار کردنی لە مرۆفدا ڕه‌وانده‌وه.

مرۆفیش لەم ڕێبه‌وه‌ تەمەنه‌ به‌نرخه‌ کە‌ی خۆی لە ده‌ست دا و، بە مفته‌ لە
 شوپنکه‌وتنی هه‌رزە‌یی و، گالته‌و گەپ و، هه‌وا و ئاره‌زووی شارستانییتی
 سه‌رده‌مدا، لە ناوی برد.

جگه‌ لە مانەش، شارستانییتی ئەم ڕۆژ گاره‌، مرۆفی هه‌زار و ده‌ست بە تالی
 دوو چاری چەندین نه‌خۆشی و بيماری کرد و، لە ڕێی ئیسراف و
 به‌کاره‌ینانی هه‌له‌ و خرابی ده‌سکه‌وته‌ کانیه‌وه، چەنده‌ها دەر د و پەتای لە ناو
 گرۆی مرۆفی سه‌رانسه‌ری گۆی زه‌ویدا بلاو کرده‌وه!

په‌یامی شوکر

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ﴾ (الإسراء: ٤٤)

قورئانی پیروز، به پروونکردنه‌وه‌ی ئیعجاز‌به‌خشی خو‌ی، له‌گه‌لسی
ئایه‌تیدا باسی شوکرانه‌بژیری کردوه و خه‌لکی بۆ هان داوه، که ئه‌مانه‌ی
خواره‌وه هه‌ندیکن له‌و ئایه‌تانه:

﴿أَفَلَا يَشْكُرُونَ﴾ (یس: ٣٥) ..

﴿أَفَلَا يَشْكُرُونَ﴾ (یس: ٧٣) ..

﴿وَسَجَّزِيَ الشَّاكِرِينَ﴾ (آل عمران: ١٤٥) ..

﴿بَلِ اللّٰهُ فَاَعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾ (الزمر: ٦٦) ..

قورئانی پیروز له‌م ئایه‌تانه‌دا ده‌ری ده‌پریت که مه‌زترین کرداریک
به‌دیهینه‌ری میهره‌بان له‌ به‌نده‌کانی داوای ده‌کات بریتی‌یه له‌ "شوکر".
چونکه به‌ راشکاوی و ئاشکرا خه‌لکی بۆ شوکرانه و سوپاسگوزاری بانگ
ده‌کات و، بایه‌خیکی تایه‌تی ده‌داتی، به‌وه‌ی که ده‌ری ده‌خات پشت
هه‌لکردن له‌ شوکرانه‌بژیری - له‌ راستیدا - به‌درۆخسته‌وه و دان نه‌نانه به
نیعه‌ته‌کانی خوای گه‌وره‌دا!

هروهه له سووره تی "الرحمن" دا له پنی ټایه تی: ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَان﴾ هوه، به شیوازیکی ترسناک سی و یهک جار هه په شهی توندوتیژی ناراسته ی گرو ی ټاده می و جینی کردوه و، ده ری خستوه که پشتگویی خستنی شوکرانه ی خوای گه و ره ی نیعمه تبه خش له راستی و ناوهرؤ کدا به درؤ خستنه وه و ټینکاری و ملنه دانه بؤ ټو نیعمه تانه ی خواوه ند.

ټنجا ههروهک قورټانی پیرو ز روونی ده کاته وه که "شوکر" ټاکام و ټامانجی به دیه ټنانی بوونه وهرانه.. به هه مان جو ز "گهردوون" یش، که وهک قورټانیکی مه زنی بهرجهسته وایه، ده ری ده خات که گرنگترین ټه ټجامی به دیه ټنانی بوونه وهران بریتی په له "شوکرانه بژی ری". چونکه ټه گه ر به وردی سه رنجی بوونه وهران بدرټت، ده رده که وټت که:

روخساری گهردوون و شتانی ناوی به شیوه یهک نه خشه یان کیشراوه و، به چه شنیکی ټه و تو دار پیژراون که "شوکر" بهرهم به ټن و، ټه ټجامی شته کانیش به ره و شوکرانه بژی ری بهن. ټه وه تا هه موو شتیک - له روویه که وه - رووی له شوکرانه یه، ټه نانه ت گرنگترین به ری دره ختی به دیهاتوان شوکرانه بژی ری یه، بگره سوپاسگوزاری و شوکرانه کردن نایابترین و به نرخترین ټو کالایانه یه که کارگه ی گهردوون بهرهمیان ده هیټت، چونکه ټیمه ده بینین که:

بوونه وهرانی ناو ټم جیهانه به شیوه و تهرزیک نه خشه یان کیشراوه و ری و شوټیان بؤ دیاری کراوه که وهک باز نه یه کی مه زن و اېن.. ټنجا "زیان" یش به چه شنیک به دی هیټراوه که چه قه خالی ټه و باز نه یه بنوټت. ده بینیت سه رجه می بوونه وهران له خزمه تی "زیان" دان و پرویان لیټه تی و سه رپرشتی و چاودیری ده که ن و، گه شه پیدانی که ره سه و په ره پیدان و دابین کردنی پیداوېستی په کانی "زیان" ده خه نه ټه ستوی خوټیانه وه. که واته به دیه ټنهری گهردوون له نیوان به دیه ټنراوانی خوټدا "زیان" هه ټده بژی ریټ..

پاشان که تماشای جیهانی زینده وهران (واته خاوهن ژبانه کان) ده کهین، ده بینین له شیوهی باز نهیه کی فراواندا به دی هیئراون و، "مرؤف" یش له چهقی ئه و باز نهیه دا پلهی بو دیاری کراوه و، سه رجه می ئامانج و مه به سه کانی زینده وهران له ودا جه م بوون و، به دهیپنه هری به خشنده هه موو شتانی له دهوری مرؤفدا کۆ کردو و تهوه و، له بهر مرؤف و له پیناوی خزمه تگوزاری ئه ودا ژیربار و گوپرایه لی کردوون و، مرؤفی به سهردار و فه رمانه روه ای ئه وان داناوه. که واته به دهیپنه هری گهردوون له نیوان خاوهن ژبانه کاندا "مرؤف" هه لده بژیریت و دهیکات به جیی و یست و ئیختیاری خۆی..

پاشان جیهانی مرؤف و ته نانه ت جیهانی زینده وهرانی تریش - به هه مان جۆر- له شیوهی باز نهیه کی تر دا ده بینین که له چهقی ئه و باز نهیه دا "رۆزی" دانراوه. ئنجا تاسه و شهوقی "به ده سه تهینانی رۆزی" ش له ناخی مرؤف و سه رجه م زینده وهرانی تر دا جیگیر کراوه، ئه و ته ده بینین که هه ر هه موویان - به م شهوق و تاسه مه ندی به یان - بوون به خزمه تگوزار و ملکه چ و گوپرایه ل و ژیرباری "رۆزی". چونکه "رۆزی" فه رمانه روه ایانه و به سه ریاندا زال و ده سه لاته داره..

ئنجا ده بینین خودی "رۆزی" یش کراوه به گه نجینه به کی مه زن و فراوانی ئه و ته و که ئه گه ر گشت جۆر و نیعه مه ته کانی تیڤا جه م ببن و په چاو بکرین ئه و هینده زۆر ده رده چن که له ژماره نه یه ن. (ته نانه ت ده بینین هه ر ته نها "هیژی چه شن" له ناو زماندا، به ئه ندازه ی ژماره ی خوار ده مه نی به کان، وردیله کۆ ئه ندام و ته رازووی هه ستیاری مه عنه و یی تیڤا دانراوه که تامی هه موو چیژه کانی رۆزی به جۆر او جۆر و زۆر و زه به نده کانیان پێ بزانیته).

که واته "پاستیی رۆزی" سه رسوور هینه رترین و به پیترتین و سه یر و نامۆترین و شیرینترین و گشتی ترین پاستی به کانی ناو گهردوونه..

پاشان ههروهك هه موو شتان له دهوړی "رؤزی" كؤبوونه تهوه و چاویان تیپړپوه، دهیینین خودی "رؤزی" ش (به ماده و، ناوهرؤك و، له حال و مه قامدا و، به گشت جؤره كانیهوه) پابهندی شوكره و، به شوكرانهوه په پوهسته و، له رڼی شوكرانه بؤړی په وه دهست ده كهوښت و، شوكرانهش بهرهم دههینیت و، دهیخاته پروو. چونكه حمز و تاسه و شهوقی زیندهوه ر بؤ "رؤزی" جؤړنکی سروشتی شوكرانه په، ته نانهت له زهت چه شتیشی لهو رؤزی په هه ر به شوكرانه بؤړی داده نریت، به لام به شیوه په کی ناههستی (غیر شعوری). دهیینیت سه رجهمی زیندهوه ران لهم شوكرانه په دا به شدان، جگه له مرؤف كه به تنها خؤی له ناو ئهواندا رپیه کی جیاواز ده گرپته بهر و، به شوینكه وتنی كوفر و گومرایی ماهیه تی ئه و شوكره سروشتی په ده گؤرپت و، له پلهی بلندی "شوكرانه بؤړی" په وه به ره و قوولایی بنکی "شیرك" خؤی ده هاوښته خواره وه.

پاشان دهیینین هه موو نیعمه ته كان - كه رؤزی زیندهوه رانن - به چه ندین وینه په رنگین و ناوازه و قه شهنگ رازاونه تهوه و.. بؤن و بهرامه ی عهترین و خوش به دهوړی خؤیاندا په خش ده كهن و.. دارای گهلی تام و چیژ و له زهتی زؤر و زه به ندهن..

هه موو ئم دیاردانه ی كه به نیعمه ت و رؤزی په كانه وهن - له راستیدا - چه ند ده لال و پڼی پیشانده رپكن كه زیندهوه ران به ره و "شوكرانه بؤړی" رپنمایي ده كهن! چونكه تاسه و شهوق له زیندهوه راندا دهوړو وژین و، به ره و جؤړنکی رپژلینان و قه درزانی و نرخ شناسی رؤزی په كان هانیان ده دن و، شوكرنکی مه عنه وی بیان تیدا جیگیر ده كهن و، سه رنجی خاوه ن هه ستانیش بؤ تیپرامان و بیر كرده وه لهو نیعمه تانه راده كیشن و، دهیاخنه باریکی ئه وتوه كه ئه و نیعمه تانه یان به لاوه گهلی جوان و قه شهنگ یت و، سه رسوورمانی

خوځيان له ئاستياندا ډه‌ر بېړن و، به‌ره و رېژناني شاهسته و گوښاو له و نيعمه‌تانه، هه‌ليانده‌نېن و هانيان ډه‌ده‌ن.

که‌واته ئمو نيعمه‌تانه، سه‌رجه‌می خاوه‌ن هه‌ستان به‌ره و شوکرانه‌بژی‌ری (به‌کردار و گوډتار) شاره‌زا و رېنمایی ډه‌که‌ن و، ډه‌يانځه‌نه رېزی شوکرانه‌بژی‌رانه‌وه و، له‌ناوه‌ندی ئهم شوکر و سوپاسگوزاری‌به‌شدا به‌نرخ‌ترین و خاوين‌ترین و به‌تام و چيژ‌ترین له‌زه‌تيان ډه‌ر خوار ډه‌ده‌ن! چونکه بؤ خاوه‌ن هه‌ستاني ډه‌ر ډه‌خه‌ن که ئمو نيعمه‌ت و رېوزی‌به‌خؤش و به‌تامانه له‌زه‌ت و به‌هره‌يه کی رواله‌تی و کاتين و، هسی ماوه‌يه کی کورت و که‌م خايه‌نن، به‌لام ئه‌گه‌ر شوکرانه‌يان له‌سه‌ر بکريت، ئه‌وا به‌و شوکرانه‌يه، بيري مرؤف بؤ "ئاورپليدانه‌وه‌ی ميه‌ره‌بانيی خواوه‌ند" بي‌دار ډه‌که‌نه‌وه که له‌راستيدا تام و چيژ‌ی‌کی بي‌گه‌ردی راسه‌قينه و هه‌ميشه‌یی و نه‌پراوه‌يه..

واته له‌به‌ر ئه‌وه‌ی "رېوزی" به‌م شوکرانه‌بژی‌ری‌به، ئاورپليدانه‌وه‌ی خواوه‌ندی به‌خشنده و خاوه‌نی گه‌نجينه‌کانی ميه‌ره‌بانيی فراوان يادی مرؤف ډه‌خاته‌وه (ئمو رېژلينان و ئاورپدانه‌وه‌يه‌ی که تام و چيژ‌ی‌کی نه‌پراوه‌ی بي‌سنووری تيدايه) ئه‌وا به‌م هه‌ست و بيرکرډنه‌ويه و، هه‌ر له‌م دنيايه‌دا چيژ و تاميکی معنه‌ويی به‌هه‌شتی هه‌ميشه‌یی به‌مرؤفی شوکرانه‌بژی‌ر ډه‌به‌خشن.

جا هه‌روه‌ک به‌هؤی شوکرانه‌بژی‌ری‌به‌وه "رېوزی" ډه‌بيټ به‌گه‌نجينه‌يه کی گشتی و فراوانی گه‌لئ به‌بيټ و به‌ره‌که‌ت و به‌تام و له‌زه‌ت، به‌وازه‌ينانيس له‌و شوکرانه‌بژی‌ری‌به و گوئ پېن نه‌دانی، له‌و پله بلنده‌ی خوځی ډه‌ترازيټ و به‌ته‌واوه‌تی ډه‌که‌ويټه خواره‌وه.

له "وته‌ی شه‌شم" ډا‌رپوونمان کرډوه‌ته‌وه که:

ئه‌گه‌ر کار و ئه‌ر کی هه‌سته‌وه‌ی "تام چه‌شتن" ی ناو زمانی مرؤف پرووی له‌خوای گه‌وره بيټ و، له‌پيناوی په‌زنامه‌ندیی ئه‌ودا خرايټه کار، واته له‌به‌ر ئه‌نجامدانی ئه‌ر کی "شوکرانه‌بژی‌ری معنه‌وی" پرووی له "رېوزی" کرډبيټ،

ټوا هه ست و هیزى تام چه شتنى ناو زمان له حوكمى سه پرهر شتيكارى كى شوكرانه بژيرى و بهرپوه بهرنيكى سوپاسگوزارى خاوه ن پړز و يقار و پايه داردا دهيت به سه خوار دنگه كاني ميه ره بانبي بى سنورى خواى گه ورده!

به لام هر كات كار و ټركى سه رشاني دهر وون بؤ مه به ستي تير كرنى ټاره زووه كاني بيت، واته بى هيچ بير كرنه و يه كه له "نيمه تبه خش" پروى له وړوزى و نيمه تانه كرد، ټوا "هيزى چه شتنى" ناو زمان له و پله و پايه بهرز و بلندهى خپزه وه - كه پلهى سه پرهر شتيكارى ده سټاك و ټمينه - بهره و پلهى دهر گوانى "كار گهى سك" و پاسه وانى "پشتيرى گه ده" داده به زينه خوار!

جا هه روه كه ټم خزمه تگوزارهى وړوزى (واته هيزى تام چه شتنى ناو زمان) بهم پشت هه لكر دنهى له شوكرانه بژيرى، بهره و پلهيه كى ټاوا نرم شوړر ده بيته وه.. به هه مان جوړ، ماهيه تى خودى "وړوزى" و سه رجه م خزمه تگوزاره كاني تريشى، به هه مان وړزه، له بلندينى پايه و پله يانه وه بهره و بنكى نرم ترين پلهى "نرمى" ده كه ونه خواره وه، ته نانه ت گرفتارى بارى كى هينده نرم ده بن كه به ته واوتهى جياواز و دووره له "دانست"ى به ديه پنه رى مز نه وه.

پوه و نيشانهى شوكر: قه ناعه ت و، ده سټپوه گرتن و پازى بوون و، منه ت زانينى نيمه تبه خشه.. به لام نيشانه و پيوه رى ناشكورى و گوئى نه دان به سوپاسگوزارى: هه لپه و، ټيسراف و، قه در نه زانى و، هه لئووشينى هه رمه كيبى هه موو شتيكه بين پرسينه وه له جه لال و جه رام!

به لټى، هه لپه كارى هه روه كه له لايه كه وه برتې په له گوئى نه دان به شوكرانه بژيرى و پشت هه لكر دنهى له سوپاسگوزارى.. له لايه كى تره وه هوى بى به شى و سووكى و پرسوايشه! ته نانه ت "ميرووله" كه گياندار و ميروويه كى موباره كه و خاوه نى ژيانى كى كؤمه لايه تى په، له پيناوى هه لپه ي

تونډوتیژی بؤ پړوزی و، له نه بڼامی لاوازیی قناعه ته که به وه، "ژېر پی" ی رېښواران ده که ویت و ده پلېشیته وه! چونکه له کاتیکدا که چنه دهنکه گه غمیک سهروزیادی پوښتیبی سالتیکي ته وای ته وه، که چي قناعه تی نی یه و، هر به دواي پړوزیدا ده گه پیت و، گه ر بتوانیت هزران دهنکه گه نم بؤ ته و سالتی کزده کاتوه، تاله و پیناوه دا تیاده چیت!!

به لام "هنگ" که میروویه کی قناعه تکاری ته واره، به وینهی ته و نی یه، چونکه قناعه ته که ی هینه بلندی ده داتی که له و به رزایه وه بال بگریته وه و له سهرووی ناستی "سه ر" ی خه لکی یه وه بفریت و، به دواي پړوزیدا بگریته! تیر قناعه ت به پړوزی یه که ی خوی ده کات و، به فرمانی خوی گه ورهش چا که مان له گه لدا ده نوینیت و، هه نگرینکی پوخت و ینگه رد ده کاته دیاری و پشکه شی گرؤی مرؤفی ده کات!

به لتی، ناوی "الرحمن" ی خوی گه وره، که یه کیکه له ناوه هره مه زنه کانی و، راسته و خو له دواي ناوی "الله" وه دیت، که تسمی ته عزم و ناوی "عالم" ی زاتی خاوین و ینگه ردی خوی به.. تم ناوی "الرحمن" ه، "پړوزی" ده خاته ژیر چاودیری خوی به..

له بهر ته وه، مرؤف ده توانیت به و شوکرانه بژیړی یه که له دوو تویی پړوزیدا هیه، بگات به نووره کانی تم ناوه مه زنه ی خوی گه وره. ده بی ته وهش بزاین که ناشکر اترینی و انا کانی "الرحمن" بریتی یه له "الرزاق".

پاشان "شوکرانه بژیړی" چه ندین جور ی جیا جیای هیه. به لام گشتی ترین و همه کی ترینی ته و جورانه و پیرسته گشتی یه که یان بریتی یه له "نوږ" ا هروه ها شوکرانه بژیړی "یمان" یکی ساف و خاوین و، "توحید" یکی ینگه ردی له دوو توږدایه، چونکه ته و که سه ی "به ناوی خوا" وه سیوږک ده خوات و له کو تاییشدا "الحمد لله" ی له سه ر پشکه ش ده کات، به م شوکرانه بژیړی یه، رایده گه یه نیت که ته و سیوه یاد گار یکی گه وره ی

راسته‌وخۆی ده‌ستی توانستی خوای گه‌وره‌یه و، دیاری‌یه که به کسه‌ری له گه‌نجینه‌ی خواوه‌نده‌وه ده‌رچوووه..

که‌واته ئه‌و که‌سه - به‌م و ته و باوه‌په‌ی - سه‌رجه‌می شتانی هه‌نده‌کی و هه‌مه‌کی، راسته‌وخۆ به ده‌ستی توانستی خواوه‌نده‌سه‌پیرت و، په‌ی به ده‌روشانه‌وه‌ی میه‌ره‌بانیه‌ی خوای گه‌وره له هه‌موو شتی‌کدا ده‌بات و، له‌م رپیه‌وه "ئیمان" یکی راسته‌قینه و "ته‌وحید" یکی بی‌گه‌رد ده‌رده‌خات. و الی‌زه‌دا ته‌نها له یه‌ک رووی ئه‌و زیانه‌ زۆرانه ده‌دوین که به ناشکوری و بێ نه‌زانی نیعمه‌ته‌کان مروّفی بێ ئاگا دوو چاریان ده‌ییت:

ئه‌گه‌ر که‌سێک نیعمه‌تیکی به‌له‌زه‌تی نۆشی و شوکرانه‌ی په‌روه‌ردگاری له‌سه‌ر پێشکه‌ش کرد، ئه‌وا به‌و شوکرانه‌بۆی‌یه نیعمه‌ته‌که‌ی بۆ ده‌ییت به نووریکی رووناکی به‌خش و به‌ریکی به‌هه‌شت له‌و دنیای هه‌میشه‌ییدا..

ئنجا وێرای ئه‌و تام و له‌زه‌ته‌ش که لێی به‌رخوردار ده‌ییت، هه‌ر له‌م دنیا‌یه‌شدا، کاتی بێر ده‌کاته‌وه له‌وه‌ی که ئه‌و نیعمه‌ته‌ ئاسه‌واریکی ئاور لیدانه‌وه و ریزلینانی میه‌ره‌بانیه‌ی خوای گه‌وره‌یه، هه‌ر ته‌نها ئه‌م بێر کردنه‌وه‌یه، له‌زه‌تیکی مه‌زنی به‌رز و بێ سنووری بێ ده‌به‌خشیت..

به‌م بێ‌یه، مروّفی شوکرانه‌بۆی‌یه ئه‌م چه‌شنه‌ کاکله‌ خاوی‌ن و، پوخته‌ ساف و بێ‌گه‌ردانه و، ئه‌م ماده‌ و که‌ره‌سه‌ معنه‌وه‌ی‌بانه به‌ره‌و ئاستیکی بلندی وه‌ک ئه‌و پله و پایانه‌ ده‌نیرت و، ئنجا تو‌نک‌ل و ماده‌ بێ سووده‌ کانیشیان، که ئه‌رکی ئه‌ستۆیان ته‌واو کرد و کاری خۆیان ئه‌نجام دا و مروّف پێوستی پێیان نه‌ما، ده‌بن به‌ چه‌ند زب‌ل و پاشه‌پۆیه‌ک که بۆ تو‌خمه‌ به‌ره‌تی‌یه‌کانیان ده‌گه‌رینه‌وه.

به‌لام گه‌ر ئه‌و که‌سه شوکری نیعمه‌تی پێشکه‌شی په‌روه‌ردگار نه‌کرد، بگه‌ر به‌لایه‌وه نه‌نگی بوو که سوپاسگوزاری له رووی خوا‌دا بنوینیت، ئه‌وا

هەر ئەو لەزەتە کاتییە، لە دوای خۆی، بە نەمانە کەمی ئازاری مرۆف دەدات و، خەم و پەژاری نەمانی بۆ جێدەهێڵیت و، بۆ خۆشی دەبیت بە پاشەپۆیەکی چەپەل..

بەم چەشنە، ئەو نێعمەتە ئەلماس ئاسا و گرانەهایە دەگۆریت و هێندە بێ نرخ و بەها دەر دەچیت کە وەک خەلووزی بێ باپەخی لێ دیت!
 کەواتە پۆزییە فانی و لەناو چوووە کان، بە بۆنەی "شوکرانه بژیری"یەو، چەندەها تام و لەزەتی بەردەوام و بەروبوومی هەمیشەیی بەرھەم دەهینن..

بەلام ئەو نێعمەتەنە کە شوکرانهیان لەسەر نە کراوە، لە شیوێ و دەمەنە بەرز و جوانە کەیان لادەدەن و، وێنەبەکی نزمی بیزلینکراوی چەپەل دەگرە خۆیان. چونکە مرۆفی بێ ئاگای ناشوکر بێ وایە کە ئەو پۆزییە - دوای لەزەت لێردنی - جگە لە پاشەپۆ هیچ ئەنجامینکی دیکە نییە!

بەلێ، ئەو "پۆزی"یە شوکرانه بژیری لەسەر کراویت، وێنەبەکی هێندە روونە کە شایانی عیشت و خۆشویستەن، دەنا عیشت و هەلپەیی بێ ئاگا و گومرایان بۆ "پۆزی" جگە لە ئازەلتیتی هیچی تر نییە!

بۆ خۆت بێر لەمە بکەرەو بە مەودای زەرەری گومرا و بێ ئاگیان بزائیت و، پادەیی زیانیان هەلبەسەنگینیت.

لەناو سەر جەمی زیندەوەر اندا تەنھا "مرۆف"ە کە پتر لە هەموویان پێوستی بە پۆزییە، چونکە خواوەندی مەزن مرۆفی لەسەر شیوێ ئاوێنەبەک دروست کردوووە کە سەر جەمی ناوە جوانە کانی خۆی تێدا دەر خستوووە و، وەک موعجیزەبەکی ئەوتۆش بەدی هێناوە کە بەلگەی توانستی پەهای ئەو بێت، ئەو تا چەندەها کۆئەندامی وەهای پێ داوە کە بەھۆیانەو دەتوانیت هەموو نێعمەتە پاشە کەوت کراوە کانی ناو گەنجینە کانی میھرەبانیی فراوانی خۆی گەورەیان بێ هەلبەسەنگینیت و بیاناسیت..

هه‌روه‌ها له شیوه‌ی ئه‌و جینشینه‌ی زه‌ویدا دروستی کردوو‌ه که خاوه‌نی هینده‌ ئامیری هه‌ستیار و کۆنه‌ندامی وه‌هایه‌ بتوانیت له‌ پریانه‌وه‌ وردترینی ورده‌ کاری‌یه‌ کانی دره‌وشانه‌وه‌ی ناوه‌ جوانه‌ کانی خویان بێ لیکی‌دا‌ته‌وه‌..

جاله‌ به‌ر هه‌موو ئه‌مانه‌، خوای گه‌وره‌ له‌م مرۆقه‌دا "هه‌ژاری" یه‌کی بێ سنووری داناوه‌ و موحتاجی گشت جۆره‌ له‌ سنووربه‌ده‌ره‌ کانی "پۆزی"ی ماددی و معنه‌وه‌یی کردوو‌ه، ئنجا ئه‌و تا که هۆکار و ته‌نیا پێگایه‌ش که ده‌ترانیت له‌ ناوه‌ندی ئه‌و "هه‌مه‌لایه‌نی" یه‌ی ماهیه‌تی مرۆفدا بۆ مه‌زنترین پله‌، که پایه‌ و مه‌قامی ﴿اَحْسَنُ تَقْوِيمٍ﴾، ئاده‌میزاد سه‌ربخات، بریتی یه‌ له‌: "شوکرانه‌ بۆیری"!

خۆ ئه‌گه‌ر "شوکر" له‌ گۆرپیدا نه‌ما، مرۆفیش به‌ره‌و نزمترینی پله‌ نزمه‌کان پێی ده‌ترانیت و له‌و پایه‌ و مه‌قامه‌وه‌ ده‌که‌ویته‌ خوار و، له‌م پێیه‌وه‌ سته‌میکێ گه‌لی مه‌زن له‌ خۆی ده‌کات!
پوخته‌ی قسه‌:

"شوکر" مه‌زنترینی ئه‌و چوار بناغانه‌یه‌ که پێسواری مه‌زنترین پێگا ده‌یگرته‌ به‌ر، که پێی "به‌ندایه‌تی و.. خۆشوێسن له‌ به‌ر خوا و.. مه‌حبووبیه‌ت" ه‌.

ئه‌و چوار بناغانه‌ش به‌م شیوه‌یه‌ی خواره‌وه‌ ته‌عبیر کراون:
"در طریق عجز مندی لازم آمد چار چیز:
عجز مطلق.. فقر مطلق.. شوق مطلق.. شکر مطلق..
ای عزیز! (۱)"

(۱) واته‌: ئه‌ی برای تازیزی ده‌سته‌وسان! له‌ پێی "کۆله‌واری و ده‌سته‌وسانی" دا ده‌بێ چوار شت ته‌نجام به‌دیت: کۆله‌واری و ده‌سته‌وسانی په‌ها.. هه‌ژاری په‌ها.. شوق و تاسه‌مه‌ندی په‌ها.. شوکرانه‌ بۆیری په‌ها.. (وه‌ر گێب)

بابی دووهمی بریسکه‌ی بیست و نۆه‌م:

سوپاسگوزاری نیعمه‌تی ئیمان

ئەم باسە تایبەتە بە (الحمد لله) هوه. نۆ سوودی نیعمەتە
لەژمارە بە دەره‌ کاتی ئیمانی تێدا روون دە‌ کهینه‌وه، لەوانه‌ی که
دە‌مانخەنه شوکرانه‌ بژێری به‌ کی به‌رده‌وامه‌وه.

● خالی یه‌ که‌م:

پێویسته سه‌رنجی خوێنه‌ر بۆ دوو تێبینی گ‌رنگ را‌ب‌کێشین:
یه‌ که‌م: فه‌لسه‌فه‌ی ماددی (پان بیر کردنه‌وه‌ی ماددی) جگه‌ له
چاویلکه‌ به‌ کی په‌ش هه‌چی تر نی‌یه؛ که‌ مرۆف ده‌یکاته‌ چاوی هه‌موو شتی
ناشیرین و سامناک ده‌بینیت..

به‌لام "پراستی ئیمان" چاویلکه‌ به‌ کی ورشه‌دار و روون و نوورانی‌یه؛
مرۆف به‌ هۆیه‌وه‌ هه‌موو شتی‌ک و هه‌موو کاری‌ک جوان ده‌بینیت و به‌ هاوده‌می
خۆی ده‌زانیت.

مرۆفیش به‌ پێی به‌ کاره‌ینانی هه‌ر کام له‌و دوو چاویلکه‌ به‌، بارودۆخ و
به‌دییه‌نراوانی ده‌ور و به‌ری خۆی ده‌بینیت و هه‌ستیان پێ ده‌کات!

دوو هه‌م: مرۆف به‌ سروشت به‌ دیهاتوویه‌ کی کۆمه‌لایه‌تی‌یه‌ و، گه‌لێ
په‌یوه‌ندیی پراسته‌ و خۆ و نا‌پراسته‌ و خۆی چه‌شنی وهر گ‌رتن و، به‌خشین و،
گوفتار و، په‌یوه‌ندی کردن و، هاوسه‌ی‌یه‌تی له‌ گه‌ل گشت بوونه‌وه‌رانی

دهور و بهريدا ههيه. له بهر ئهمهيه كه مرؤف بووه به خاوهنى (شهش لايهن) كه ههميشه پهيوه ندى به كاني پييانه وه به سزاون، كه ئهمانهن: لاي راست و چهپ (واته رابوردوو و داهاتوو) پشت و پيش (واته سه ره تا و ئه بنجام) سه ر و خوار (واته ئاسمان و زهوى).

□ لاي راست كه "رابوردوو" ه:

چاويلكه ماددى به كه و امان پيشان دهدات كه ههموو نشينگه كاني پيشين پروو خاون و، باب و باپيرانيش له "بوون" دا نه ماون و تيكرا به فه نادا چوون. بهم چاويلكه به جگه له تاريكيي چروپر و سامناك هيچى تر لهم لايه نه بهدى ناكه يت و، وهك ديمه نى گوزرستانى كى گه و ره و بهرين و داروخوا ده پختاه پيش چاوت.

بئ گومان مرؤف بهم جوژه روانينه، دوو چارى نائوميدى و گرفتارى تر سى كى ههميشه بى ده يتت.

به لام كاتى نوورى ئيمان ديت و ده يتت به هاوده مى مرؤف، ئهو تاريكاييه سامناكه ده ره و نيتته وه و ده لتى:

به لتى راسته نشينگه ئاوه دانه كاني پيشوو، پروو خاون و له "بوون" دا نه ماون، به لام بئ هيچ زيانى كى گيانى! چونكه له راستيدا دانىشتوو ان و كار مه ندايان بؤ جيهانى كى رووناك و ههميشه بى به كجار جوان و په ننگين گويزراونه ته وه.

ئهم گوزرانهش كه لهم لاو له ولا ده يانبينن و به ههموو جئ به كى جيهاندا بلا بوونه ته وه، له راستيدا، چه ند تونيل و ريگايه كن له ناو زه ويدا، پياياندا گوزه ره ده كه ين تاكو بهو جيهانه فراوانه شاد و به ره مه مند بين.

ئا لهم ئيمانه وه، خو شى و شادى و حه وانه وه و دلتيا بى - كه هه ر به كه يان نيعمه تى كى گه و ره ن - به ره و ده روونى مرؤف ده كشى ن و، ئاسو ده بى پئ

دەبەخشەن و، هانی دەدەن کە لەبەر خۆیەوه هەزاران جار (الحمد لله.. الحمد لله) دووپات بکاتەوه.

□ لای چەپ، واتە "داهاتوو":

بە گوێرەى بینینی ماددى، ئەم لایە بە "مردن" و چالێ تارىك و سامناكى "گۆر" كۆتایی پى دىت، كە چالێكە دەمى كردوو تەوه بۆ ئەوهى قورئمان بەدات. ئنجا چەندىن دوو پشك و ماریش لەوى ئامادە و چاوەروانن، تاكو تەرمى جەستەمان بخۆن و دامان بپرزینن.

ئەمە پروانینی ئەو كەسە كە لە نىعمەتى ئیمان بى بەشە. چەندە پروانینیكى ناشیرین و بیزلیكراوە ۱۹

بەلام ئەو داهاتووێ كە لای ئیماندار بە نوورى ئیمان پرووناك بوو تەوه، بریتى بە لە چەندىن باخچەى رازاوەى ئامادە كراو و میواندارى مېهرەبانى درێزخایەن، كە بە تامزىنى خۆراكە جۆراو جۆرە كان و خۆشترىنى هەموو چەشنە خواردەنەوه خاوین و بە نرخە كانى تىداپە، و، خواى گەورەى بەدیھینەرى مېهرەبان بە چاكە و بەخشىنى خۆى بۆ مرووفى ئامادە كردوو.

ئەم پروانینە، هانمان دەدات كە بە هەزاران جار "الحمد لله" لەسەر "نىعمەتى ئیمان" دووپات بکەینەوه.

□ لای سەرەوه "ئاسمان":

وا دابنێ یە كێك بە چاویلکە رەشبینە كەى ماددىیان بۆى دە پروانیت. دەبینیت:

ئاسمانێكە ملیۆنەها ئەستێرە و هەسارەى تىداپە؛ لە بۆشایى كى بەرىندا مەلە دەكەن و، بە خێراپى كى یە كجار زۆر، دین و دەروۆن و، دارای چەندەها بزووتن و جموجوولى جۆراو جۆرن، بەلام بى هیچ ئامانج و مەبەستێك! بى هیچ رېنكخەر و كار سازێك! وەك گومان دەبەن.

ئەمەش بیر کردنەو و پروانینیکە ترس و بیم دەهاوێتە ناو دلتی مروڤەو و، کارئ دە کات بە بینینی سامی لئی بنیشیت و، هیچ هاودەمی و خۆشوێستنیکی تێدا بەدی ناکات. بەلام ئەو چرا گەش و هەلواسراوانی کە بە ئاسمانەو و، بە زەر دەخەنەو بەمان دەروان و، بە خیراییەکی جوان و پیکوینک لە خولگە کانیاندا دین و دەرۆن، پروانینی ئیمانیانە هەموویان دەخاتە ژێر چاودێری و کارسازیی کەسیکی زانای دانا. ئەم پروانینەش هاودەمی و خۆشوێستی دەهاوێتە دلتی ئەو ئیماندارەو، لەبری ئەو سام و بیمی کە پروانینی پێشوو دەبێستە دلتی بابای ماددی بەو.

کەواتە، ئەگەر هەزاران جار بە وتنی: "الحمد لله" سوپاسمان پێشکەشی خوای گەورە بکەین، هێشتا سوپاسگوزاری کەمان نواندوو لە بەرامبەر نیمه‌تی ئیمانەو کە ئاسمانی لە سەر ئەم شیوێ شادی بەخشە پیشان داین.

□ لای خوارەو، واتە "زەوی":

ئەو کەسە بە چاویلکە و بۆچوونی ماددی بە کان سەیری زەوی دەکات، گۆی زەوی بە زادهی دەستی "رینکەوت" دەبینیت و، لای وایە بەری بۆ بەرە لا کراو و، هەلسووران و کاروباریشی نە لە دەستی خۆیدا و نە لە دەستی هیچ کەسێکدا..

هەر وەها لای وادەبیت کە بە هەر پەمەکی و بێ هیچ مەبەست و ئامانجیک بە دەوری خۆردا دەسووڕێتەو و، چەشنی کەشتی بەکی پئی لئی ونبووی بێ کەشتیوان وایە لە ناو پرستی دەریادا.. ئەو کەسە کە زەوی بەم جۆرە دەبینیت، دوو چاری سەرسامی و وپی و شلەژاوی دەبیت و، هیچ شتی تێناگات..

ئالەم کاتەدا نووری ئیمان بە چەشنی چرا دیت و، بە پروناکی بەکەی خۆی سەرسامی و شلەژاوی ئەو مروڤە ناهیلێت و، گۆی زەوی دەکات بە

که شتی به کی په روره دگاری یانہی گوپړایه ل و پر له چه ندین جوړی تام و له زت و خوړاکی خوښ، که خوای گه وره بؤ مروؤف و زینده وهرانی تر پام و گوپړایه لئی کردووه، بؤ نه وهی مروؤف برواته سهر پشستی و، خواوه نندی گه وره ش به ناو همموو شوین و لا و جیگا کانی ولاته که ی خویدا بیگی پیت و، گه شتو گوزاری پی بکات.

پاشان.. ثایا تم نبعمه ته ی که له ئیمان هوه پهیدا بووه و سهر چاوه ی گرتووه، ئیماندار هان نادات که همیشه "الحمد لله" دوویات بکاتوه؟!

□ لای پتشموه، واته "نه نجام و دواړوژ":

مروؤفی ماددی و ا دهیینت که همموو زینده وهران، چ مروؤف و چ نازهل، تیکړا به خیرایی و کاروان له دوا ی کاروان به ره و نه و نه نجام و پاشه پوژه ده پون، تا کو همموو، پی گه پانه وه، له پشت تاریکایی نه بوون و نه مانه وه ناوا ده بن. به دلنایی نه وه ش دوزانیت که پوژینک دیت خویشی به ره و نه و نه نجامه ده روات و، یه کی که له به شدارانئ نه و کوچه ناکامه. تم بیر کردنه و په شی له گه لدا ده مینت تا کو گرفتاری په زاره و شله ژاوی و ورینه ی ده کات.

به لام ئیماندارئ دلنیا، دهیینت که نه و گه شته به "نه بوون" و "نه مان" کو تایی پی نایهت و، مروؤفایه تیش وه ک ده شته کی په کوچهری یه کان و ان؛ له م سهوزایی بؤ نه و سهوزایی و، له م خانه ی فها و نه مانه وه بؤ نه و خانه ی مانه وه و نه مری و، له م شوینی کار و خزمهت گوزاری یه وه بؤ شوینی پاداشت وهر گرتن و، له مهیدانی ټرک و نازاره وه بؤ پله ی میهر و پاداشتدانه وه، ده گوپړینه وه..

تیر ئیماندار به وپه ری دلنایی و نومیده وه بؤ نه نجام و پاشه پوژئ خو ی ده روانیت و، هرچی ټرک و نازار و ماندووبوونی وه ک: "مردن و گوپړ و هاوچه شنیان" له م ریبه دا هن لای ئیماندار ده بن به به خته وهری و له زت و

ناسایش و دښایي. چونکه گومانی له وه دانی په که نهو پړیښی مروځ به جیهانی پروناکی ده گیه نیټ، به گوردا تپهر ده بیټ و له ویوه گوزهر ده کات ..

هروه ها ده شزانیټ که به خته وه ری په مه زنه کان نه نجمی گرو گرفته مه زن و نازار به خشه کانن. هر له بهر نه وه ش بوو که حه زره تی یووسف - دروودی خوای له سهر بیټ - هه تا براکانی هه لیان نه دایه ناو بیر ه وه و، پاشتریش به بوختان و پیلانی هاوسه ری عه زیزی میسر به ند نه کرا، پله ی "عه زیزی میسر" ی بؤ نه په خسا. هروه ها مروځ هه تا تنگانه و ژانی له دایکبوون نه بیټ، به خته وه ری ژیانی ده ست ناکه ویټ.

که واته به هه میشه و به رده و امی "الحمد لله" ده لیټین و دوو پاتی ده که ینه وه له سهر نه وه ی که "نووری ئیمان" هه موو ده رگاکانی به خته وه ری بؤ خستووینه ته سهر پشت.

□ لای پشته وه "سهره تا":

بابای ماددی ده پرستی:

تایا هم نه وه و وه چه زور و هه میشه زیاد بووانه و، هم زنده وه رانه چین؟ له کوپوه هاتوون؟ بؤ کوئ ده رون؟ بؤ چی؟

جاله بهر نه وه ی "بیټی ناگایی" به ته و او ی هر شه شده ری له و گرتوه، نه و ناتوانیټ وه لآمی پر سیاره کانی بداته وه. له بهر نه وه، له سهر سامی و دوو دلیدا ده مینټه وه، پاشان هم سهر سامی و دوو دلټی په شی ده بن به تاریکی په کی وه ها که دل و گیانی هم مروځه داده پوښن، نجا به توندی هه ست به شله ژان و ترس و بیمیکي به رده و ام ده کات ..

که چی ئیماندار به هزی نووری نېعمه تی ئیمان ه وه ده بیټیټ که نه و لایه سهره تای دروستبوونی مروځه و، خواوه ند له ویوه نار دوو په تی و، له مخانه ی

تاقیکردنمہویہی دنیا دا کار و نمر کیکی پی سپاردووہ. بؤ ئوہوش پھوانہی کردووہ تا کو لایہنہ سہرسورہینہر و ناوازه کانی موعجیزاتی توانستی پھروہردگار بینیت کہ لہ پیشانگای گہردووندا پیش چاوی خستون. ئنجا پاش تہواو بوونی ئم جیہانہ ہر ئم خواہندہ مرؤف بؤ جیہانی خہلات و پاداشتدانہوی خوی دہنیریت، کہ لہویدا ہموو مرؤفیک بہ ئندازہی فام و تیگہیشتنی لہ خویندہنہوہ و موتالا کردنی کتیبی گہردوون، لہ ماوہی ژیانی سہرزہویدا و، پادہی ئہنجامدانی کار و نمر کہ دیاریکراوہ کانی سہرشانی، پاداشت دہدریتہوہ.

چہندہ ئیمان بہ نرخہ! کہ چہندین نیعمہتی لہ ژمارہ بہدہری ئاوامان پی دہبہخشیت. ئہمش ہانی مرؤف دہدات کہ لہسہر نیعمہتی ئیمان، بگرہ ہموو نیعمہتہ کانی تریش، بہ ہمیشہ و بہردہوامی "الحمد لله" دووپات بکاتہوہ.

* * *

لہ پروانگہی ئم راستی پھوہ و، بہم جؤرہ بیر کردنہوہ ئیمانی یانہ، "الحمد لله" کردن لہسہر نیعمہتی ئیمان، کہ تاریکی ہر شہش لاکانی بؤ پھواندینہوہ، خویشی نیعمہتیکی مہزنی دیکہیہ و داخوازی "الحمد لله" ی ترہ! چونکہ تہنہا بہ "الحمد لله" کردن مرؤف لہ پلہ و مہقامی ئم نیعمہتہ تیدہ گات..

کہواتہ:

"الحمد لله" لہسہر "الحمد لله" بہ زنجیرہیہ کی بی کؤتایی پیکہاتوو لہ:

"الحمد لله رب العالمین!"

● خالی دووهم:

ئیمه‌ی ئیماندار پیوسته سوپاسگوزاری بۇ خوای گه‌وره پېشکەش بکه‌ین له‌ سەر نېعمه‌تی ئه‌و ئیمانیه‌ی که‌ هەر شەش لاکانی بۇ رووناک کردینه‌وه. جا‌ه‌روه‌ک به‌ لابرندی تاریکاییه‌ کانی ئه‌و لایانه‌ و، له‌ پرووی "دوور خسته‌وه‌ی به‌ لاکانه‌وه" ئیمان به‌ نېعمه‌تیکی مه‌زن داده‌نریت..

به‌ هه‌مان جۆر، له‌ پرووی "گه‌یاندن و به‌خشی نی سووده‌ کانی شه‌وه" نېعمه‌تیکی مه‌زنی تره‌، چونکه‌ ئه‌و لایانه‌ی رووناک کرده‌وه.

هه‌روه‌ها مرؤف سوو‌دیکی تر له‌ نېعمه‌تی ئیمان وه‌رده‌ گریت، چونکه‌ مرؤف په‌یوه‌ندی به‌ هه‌موو به‌دیه‌نراوانی گشت جیگایه‌ کی گه‌ردوونه‌وه هیه‌ و، له‌م رووه‌وه ئه‌م ئایه‌ته‌ پیروژه‌ی که‌ هه‌موو شوینیکی گه‌ردوونی به‌ زایه‌له‌ی زولالی خۆی پر کردووه: ﴿فَإِنَّمَا تُولُوا فَتَمَّ وَجْهَ اللَّهِ﴾ (البقرة: ۱۱۵) دیت و هه‌موو شوین و لایه‌ک بۇ ئیماندار ی ریز لینگیرا و رووناک ده‌ کاته‌وه. چونکه‌ ئیماندار روو له‌ هەر لایه‌ک بکات رووناکی ئه‌م ئایه‌ته‌ پیروژه‌ روو به‌ پرووی ده‌ بیته‌وه، به‌ راده‌یه‌ کی واکه‌ ده‌ ئی ئیماندار خاوه‌نی ته‌مه‌نیکی مه‌عنه‌ویی ئه‌و توپه‌ هەر له‌ سه‌ره‌تای دروستکردنی به‌دیه‌نراوانه‌وه تا کۆتایی جیهان، به‌رده‌وامه‌. چونکه‌ سه‌ره‌تای ئه‌و ته‌مه‌نه‌ به‌فه‌ر و به‌پیت و پیروژه‌، له‌ رووناکیی ژیان و په‌یوه‌ندی بوونه‌وه‌یه‌ به‌ کاروانی ئیماندارانه‌وه، که‌ ئه‌ویش له‌ یه‌که‌م موسلمان ی سه‌ر پرووی زه‌وی په‌وه‌ ده‌ستی پیکردووه.

به‌م چه‌شنه‌، ئه‌م نووره‌ی ئیمان، جیهانه‌ ته‌سکه‌ قه‌تیس بووه‌ که‌ی نیوان سنووری "کات" و "شوین" ده‌ گۆریت به‌ جیهانیکی چه‌وینته‌ری به‌رفراوان و، گشت کاته‌ کانی، به‌ رابوردوو و ئاینده‌یانه‌وه، له‌ دل و گیانی ئیماندار دا ده‌ کات به‌ کاتی ئیستای، چونکه‌ دووری به‌ کانی نیوان ئه‌و کاتانه‌ لاده‌بات. به‌م پێیه‌، ئه‌و جیهانه‌ فراوانه‌ ده‌ بیته‌ به‌ خانه‌ و لانه‌ و نشینگه‌ی ئیماندار.

● خالی سئەم:

"الحمد لله" کردن له سەر نىعمەتى ئيمان پيوسته. چونكه ئيمان دوو خالى گرنكى تىدايه كه بریتین له خالى (پشت پى بهستن) و خالى (يارمەتى لى وەر گرتن).

بەلنى، له بەرئەوهى مروف.. يەكەم: تابلىنى دوژمنى زۆره و، دووهەميش: تابلىنى كۆلەوار و دەستەپاچەيه، ئەوا ئەوپەرى پيوستى به (خالىكى پشت پى بهستن) هەيه، تاكو بۆ دوورخستنهوهى شەر و ئازاوهى دوژمنه زۆره كانى هەميشه هاناي بۆ بيات.

ئىجا له بەر ئەوهش كه پىداويستى و ئاواته كانى يەكجار زۆرن و، هەتا پيشلىنى هەزار و دەستكورتە، ئەوا دەبى (خالىكى يارمەتى وەر گرتن) يە بىت، تاكو ئەو پىداويستى يانەى بۆ مسۆگەر و هينانه دىي ئاواته كانىشى بۆ داين بكات.

دەسا كاكى مروف!

بزانه كه "خالى پشت پى بهستن" ت له كار و كۆششتدا، تەنها "باوهر بووتە به خواى تاك و تەنيا" .. "خالى يارمەتيدانى" گيان و دەروونىشت "باوهر بووتە به پوژى دوايى".

هەر كەسنى لەم دوو خالە بى بەش بىت، بى هيج گومانىك، له دل و گيانى خۆيدا هەست به بىزارى دەكات و تروسكاييان تىدا شك نابات، دەروونىشى هەميشه ئەشكەنجەى دەدات و به سۆى ئازارى سەختەوه دەپتلىنئەوه..

بەلام ئەو كەسەى كه پال به "ئيمان به خوا" بداتەوه و، له دووهەميش "ئيمان به دواپوژ" يارمەتى وەر بگريت، بى هيج گومانىك، له قولايى و ناخى دل و گيانيدا هەست به چەندىن چيژ و لەزەتى مەعنىهوى دەكات و،

هاوده مي (انس) به كي دلتيايي به خش - به ته واري - تهو دل و گيانه ده حه و پنيته وه، به چه شني كه دهروني پني دلتيا ده بيت و دلثشي به شادمانی و به خته وه ري به كي تهو تو ده گه شيته وه كه جگه له خوئی كهس پني نازانيت، ته نانهت به خه ياليشدا نايهت.

● خالي چواره م:

به ريك به دره خته كه ي نه زانريت، تامه كه ي ته نها له و به ره دايه، چونكه هه ته نها به خوار دني، له زه ته كه شي ته و او ده بيت و تامي نامينيت و، خه م و په ژاره دواي خزي به جي ده هيليت. به لام ته گه دره خته كه ي بز انريت، ته و ا نازار و په ژاره ي پاش خوار دن و نه مان پروونادات، چونكه ته سل و بناغه به كي پيز انراوي هه به كه له پاش ته و به ري تر به ره م ده هينيت!

"نووري ئيمان" يش هه موو ته و نازارانه ناهيليت كه هي نه ماني تام و له زه ته حه لاله كانن، چونكه ئيمان هاو و پنه ي ته و له زه تانه ي پيشان ده دات و، دلتياي ده كات كه له گه بنجينه ي ميهره بانيي خوا وه نده وه هي تری بز ره وانه ده كريت ..

"ئيمان" به رده و امي نيعمهت و كه م نه بوونه وي، بز ئيماندار مسؤ گه ر ده كات، به وي كه سه رچاوه ي گه بنجينه په روه ر دگاري به كاني گشت نيعمه ته كاني پيشان ده دات ..

"ئيمان" به پيشانداني له زه تي تازه بوونه وي هاو چه شني تام و له زه ته كاني پيشوو، نازاري جودايي و ليكد ا بران له دهروني ئيمانداردا لا ده بات. چونكه ته نها بير كرده وه له نه ماني تام و له زهت، چه ندين نازاري زور ده ر خواردي دهروني مرؤف ده دات، ته نها به "نووري ئيمان" ته و نازارانه ده تو پنه وه و، ته و او بوونيشيان ده بيت به مايه ي ده سته كه وتني چه ندين به رو بوومي نوئي بين كو تايي.

تهنگانه ترین و خه مناکترینی حالته ته کانی گیانی مرؤف ئه وانه ن که له نازاری جودایی و حه سرهت و په ژاره ی لیكداپرانه وه دوو چاری ده بن..
خوای گه ورهش کاریگه ری به کی وه های هاویشته و ته ناو "نووری ئیمان" وه که ئه و نازارانه نه هیئت و، به رده و امیی تازه بوونه وه ی هاو وینه و، به په ک گه یشتنه وه ی، پیشان ده دات..

گومانیش له وه دانی به که تام وله زه تی نوئی له نوئی بوونه وه ی له زه تدا هه به و، نوئی بوونه وه - له خۇیدا - له زه تیکه بو خۆی و، هه موو شتیکی نویش له زه تیکی نوئی هه به.

● خالی پینجه م:

ئه و شتانه ی که مرؤف له ده وره برده ده یانینیت و به وه همی خۆی وه کو "دوژمن" و "مردوو" ی بی گیانیان داده نیت، ئیمان به خۆشه و یست و، برا و، زیندوو و، هاو ده م و، به نده ی ته سبیحات گوزار و زیکر خوینی خوا وه ند پیشانیان ده دات!

چونکه مرؤفی بی ئاگا که سهیری بوونه وهرانی جیهان ده کات به دوژمنیان ده بینیت و، هه میشه له مشتومر دایه له گه لیاندا و، له هه موو شتیکی بیزاره و، هه ر که ئاو پر ده داته وه خۆی له نیوان چه ندین شتی نامۆی وادا ده بینیته وه که ده روونیان له دوژمنایه تی ئه م پر بووه و نیازی خراپیان له دلدایه به رامه ری..

چونکه له پرانگه ی گو مپرایانه وه په یوه ندیی برایه تی له نیوان کاته کانی "رابطه دوو" و "ئاینده" دا پچراوه و، ئه و برایه تی به - به لای ئه وانه وه - ته نها له کاتیکی که م و سنوورداری ئیستادایه، خۆ ئه گه ر برایه تییان زۆر بخایه نیت هه ر ته نها وه کو چه ند خوله کیکی دیاریکراوه.

به لام برايې تېی ئیمانداران شه وهنده دريژ خايه نه که هر له سه ره تاي رابوردووه ده گرېته وه، تاده گاته کوتايي داهاتوو.

له کاتيکدا گومرایی و شويکه وتواني، "بوونه وهران" به مردووی سامناک ده بينن، ئیمان و ئیمانداران به چند به ديهاتوويه کی خاوه ن گیان و ژيانيان ده بينن و، چه شنی هاوهل و هاودهم دليان پييان ده کرېته وه و، به زماني خوزه ويستی و ئیمان و فيزهت مامه له له گه له يه کتردا ده کهن. چونکه "هه ريهک لهو بوونه وهرانه - وهک ثايه تی پيروژ تامازه ی بو ده کات - نويز و ته سبيحاتی خوئی ده زانيت" ^(۱) و، "هيچ شتيک نی يه که ته سبيحات و سوپاسگوزاری خوانه کات" ^(۲). هه موو شتيک به پيی خوئی و به گویره ی توانای، دارای ژيانیکی تايه تی يه.

که واته سام و ترس و بيم ناتوان جيی خوئيان له به ردهم پروانینی ئیماندا بکه نه وه.

کاتي "گومرایی" سه رجه می "زينده وهران" و "به ديهينراواني بوونه وهر" به لاواز و کوله وار ده بينيت و، واداده نييت که به ئاواته کانيان ناگه ن و، که سيک نی يه بيانريزيت و، خوئی له لايان خوزه ويست بکات و، خاوه نيکی دلسوزيان نی يه سه رپه رشتيکاريان نييت، به لکو هه موويان له تاو کوله واری و په ژاره و ناتوميدي، چه شنی هه تيو فرميسک هه لده پريژن..

ئاله م کاتهدا "نووری ئیمان" دييت و، هه موو بوونه وهره بي گیانه کانیش وهک گیاندار و هاوپراز و هاودهم پيشانی مرؤف ديدات.. شه و شتانه ی که خوای گه وره به هره ی "بوون" و "ژيان" ی پيی به خشيون، به هه تيو ی دل

(۱) ﴿كُلُّ قَدْ عَلِمَ صَلَاةً وَتَسْبِيحًا﴾ (النور ۴۸).

(۲) ﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ﴾ (الاسراء ۴۴).

شکاوی چاو به فرمیسیکیان نابینیت، به لکو به چند به نده به کی کار پی سپر راوی فەرمانبری دم به زیکر و ته سبباحتگوزاری خوابان ده زانیت.

● خالی شه شه م:

نووری ئیمان "دنیا و قیامت" وهك دوو سفره ی راخراوی پر له جوړه کانی نيعمهت پيشان دهدات، که ئیماندار به دهستی ئیمان و ههسته ئاشکرا و په نهان و لایه نه ناسکه مه عنه وی و گیانی به کانی سوودیان لسی و هره گریت و لییان به هره مه مند ده پیت..

به لام له روانگه ی گو مپراښه وه، سوود و هر گرتنی زینده وهران له دوو سفره به نه وه نده بچوک ده پیته وه که تنها له باز نه ی تام و چیر ه مادیه کانداه مینته وه. که دیاره نه مانه ش کۆتاییان پی دیت و نامینن. هم نه مانه شیان تامی نه و له زه تانه تال و لیل ده کات.

که چی نووری ئیمان باز نه ی نه و سوود و هر گرته نه وه نده فراوان ده کات که دور ه ی ئاسمان و زه وی، بگره دنیا و قیامت دهدات. به راده به كه که ئیماندار "خۆر" وهك چرایه كه ده بینیت و "مانگ" یش به پروناکیی خانووه که ی داده نیت و، هم دوانه سه باره ت به و ده بن به نيعمهت و، به دوو هاوړپی کار و هاوده می سه فهران داده نیت.

بی گومان باز نه ی نه و نيعمه تانه ی که به مرؤف به خشر اون گه لسی فراوانتره له بیر کردنه وه و بۆچوونی ئیمه. چونکه قورئانی پیروزی خاوه ن ئيعجاز ده فهر موی:

﴿وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾ (ابراهیم: ۳۳)..

ههروه ها ده فهر موی:

﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ وَالْفَلَكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ

بأمره﴾ (الحج: ۶۵).

قورئانی پېرۆز له م چه شنه ئايه تابه دا به په وانبېژي په په ننگينه که ی خوئی
ناماژهی بۆ ئه م جوړه چا که کاری په ده راسایانه کردووه، که له ئیمانوه
په یدا ده بن.

● خالی حوتهم:

ئیماندار به نووری ئیمان که ی ده زانیت که گه وره ترین نېعمه ت له بووندا
"ناسینی خواپه". چونکه هیچ نېعمه تیکی تر له سه روویه وه نی په و،
سه رچاوه ی هه موو جوړه کانی تری نېعمه ته بئ کو تاییه کان و چا که کاری په
به رده وامه کان و چه شنه کانی به خششه بئ سنووره کانی خواوه نده..

که واته به ئه ندازه ی گه ر دیله کانی جیهان پئویست ده کات "الحمد لله" له
سه ر ئه م نېعمه تانه ی ئیمان بکه ی ن. چونکه "أل" ی "ئیسیتیراق" ی "الحمد"
هه موو ئه و نېعمه تانه ده گریته وه که داخوازی سو پاس له سه ر کردن.

په کئ له و نېعمه تانه ئه وه په که خوا "رهحمان" ه. ئه مهش ئه وه نده نېعمه تی
تېداپه به ئه ندازه ی ژماره ی هه موو ئه و شتانه ی که په یوه ندی یان به سۆز و
به زه یی هاتنه وه هه یه به زینده وهراندا. چونکه مروق ف په یوه ندی به هه موو
زینده وهرانه وه هه یه و، به سه روشتیش و ا به دیه ئنراوه که به به خته وه ری ئه وان
ئه م به خته وه ده بی ت و، به ئازاریشیا ن ئازار ده چۆ ئیت. که واته نېعمه تیك بۆ
یه ك كه س، له راستیدا نېعمه ته بۆ هه موو خه لکی به گشتی..

په کئکی تر له وانه ئه و نېعمه ته په که خوا "رهحیم" ه. ئه مهش نېعمه تیکی
هئنده فراوانه که به ئه ندازه ی ژماره ی ئه و منالانه ی وان له ژئیر سایه ی
نېعمه تی سۆزی دایکانیا نندا، نېعمه تی گرتووه ته خو و هه ر هه موویان
داخوازی سو پاس و ستایشن.

به ئئ، هه ر که سیك دارای سه روشتیکی ساغ بی ت، گریانی منالی هه تیو
کاری تئده کات و ئازاری ده دات، هه ر ئه و که سه تامی ئه و میسه ره بانئ و

سۆزهش ده چیۆیت که دایکان له پرووی جگر گۆشه کانیاندا دهینوینن. ئەم تام و چیۆانهش نیعمه تیکی مهزن و داخوازی شوکر و ستایشن..

یه کینکی تر له وانه ئەو نیعمه تهیه که خواوهند "حکیم" و اتا دانایه. ئەمەش نیعمه تیکی ئەوتۆیه که به ئەندازهی ژماره‌ی تاک تاک و جۆره کانی بوونی "دانایی" له ناو هه‌موو بوونه‌وه‌ران و تیکرپای گه‌ردووندا، داخوازی سوپاس و شوکرانه بڙیری یه. چونکه هه‌روهک "ده‌روونی مرۆف" نیعمه‌تی نووره "په‌حمانی یه‌کان" و "دل" یشی هی دره‌وشانه‌وه "په‌حیمی یه‌کان" ده‌چیۆن، "ژیری" یش به‌هه‌مان جۆر تامی لایه‌نه ناسکه کانی "دانایی" خواوهند ده‌چیۆیت.

که‌واته پر به‌دهم و دل و ده‌روون و ژیری، سوپاس بۆ خوای گه‌وره‌ی میهره‌بانی دانا.

هه‌روه‌ها سوپاسینکی ئەوه‌نده زۆر پیشکه‌شی خوای گه‌وره ده‌که‌ین که زایه‌له‌که‌ی بۆشایی ئاسمان پر بکات، له‌سه‌ر نیعمه‌تی ئەوه‌ی که ئەو خوایه "حفیظ" و اتا: پارێزه‌ره. چونکه "به‌رده‌وامی نیعمه‌ت" گه‌لنی له‌خودی نیعمه‌ته‌که مه‌زنزه و "مانه‌وه‌ی له‌زه‌ت" گه‌لنی له‌تام و له‌زه‌ت به‌له‌زه‌تزه و "مانه‌وه‌ی هه‌میشه‌یی ناو به‌هه‌شت" یش نیعمه‌تی‌که زۆر له‌به‌هه‌شت - خۆی - به‌رزتره.

جا نیعمه‌تی ئەوه‌ی که بزاین خواوه‌ند "پارێزه‌ره"، چه‌ندین نیعمه‌تی زۆر و زیاتری له‌هه‌موو جۆره کانی نیعمه‌تی ناو بوونه‌وه‌ری له‌دوو تویدا یه.

هه‌ر به‌م چه‌شنه، بۆ خۆت ناوه‌ جوانه کانی تری خوای گه‌وره له‌گه‌ل ئەم ناوانه‌ی "الرحمن و الرحیم و الحکیم و الحفیظ" دا قیاس بکه، چونکه هه‌ریه‌ک له‌ناوه کانی خوای گه‌وره چه‌ندین نیعمه‌تی له‌ژماره‌به‌ده‌ریان تیدا یه، داخوازی سوپاسگوزاری به‌رده‌وامی بێ کۆتاین.

به کینکی تر لهو نیعمه‌تانه، نیعمه‌تی "ئیسلام" و "قورئانی پیرۆز" ه که سه‌رچاوه‌ی هه‌موو نیعمه‌ته‌ ماددی و مه‌عنه‌وی به‌کانیان بۆ ته‌قاندینه‌وه. خۆ دیاره‌ ته‌مه‌ش داخوازی سوپاسگوزاری به‌کی نه‌براهه‌ و هه‌میشه‌یه.

یه کینکی تر لهو نیعمه‌تانه "حه‌زهرتی محمه‌ده" ﷺ که ده‌بئ شوکرانه‌ و سوپاسگوزاری به‌کی بئ کۆتایی پێشکه‌ش به‌ خوای گه‌وره‌ بکه‌مین له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که ئه‌م پێغه‌مبه‌ره‌ ئازیزه‌ی ﷺ بۆ ناردین. چونکه‌ ته‌نها ئه‌و بوو به‌ هۆی ده‌ستکه‌وتنی نیعمه‌تی ئیمان و، کردنه‌وه‌ی ده‌رگای گه‌نجینه‌کانی هه‌موو نیعمه‌ته‌کانی تر..

که‌واته‌ ئه‌م پێغه‌مبه‌ره‌ ﷺ نیعمه‌تیکه‌ گشت مرۆفایه‌تی قه‌رزاری سوپاس و ستایشی هه‌تاهه‌تایی ئه‌ون.

● خالی هه‌شتم:

سوپاس و ستایش بۆ ئه‌و خواوه‌نده‌ی که:

ئه‌م کتێبه‌ گه‌وره‌یه‌ی "گه‌ردوون" و "قورئانی پیرۆز" ی - که‌ پروونکه‌ره‌وه‌ی کتیبی گه‌ردوونه‌ - به‌ چه‌شنی خستوه‌ته‌ پێش چاو که‌ به‌ ده‌رخستن و پێشاندانی وه‌سفه‌کانی جوانی و که‌ماتی ئه‌و، سوپاس و ستایشی خۆیانی پێشکه‌ش ده‌که‌ن.

ئه‌م کتیبی "گه‌ردوون" به‌ هه‌موو باب و فه‌سله‌کانی و، به‌ گشت لاپه‌ره‌کانی و، ئه‌و و اتایانه‌ی له‌ توونی دێر و وشه‌ و پتته‌کانیدان، هه‌ریه‌ که‌یان به‌ گوێره‌ی خۆیان و، هه‌ر له‌ به‌جوو کترین تا گه‌وره‌ترین نه‌خشونیگار که‌ له‌ ناریاندایه‌ - تیکرا - سوپاسی خوای گه‌وره‌ ده‌که‌ن و، به‌ ده‌رخستن و پێشاندانی وه‌سفه‌کانی شکۆمه‌ندیی خواوه‌نده‌ گۆیا و تاك و ته‌نیا و سه‌مه‌ده‌ که‌یان، ته‌سبیحاتی خۆیانی پێشکه‌ش ده‌که‌ن..

ہممو پیتیکیشی، بہ پیشاندانی نووری وہ سفہ کانی جوانی نووسہرہ
"رہمان و رحیمہ کہیان" ستایشی دہ کہن..

ہرچی نوختہ و نہخشی ناو گہردوونیش ہن، چہند ئاویئہیہ کن تیشکی
ناوہ کانی ئہو کہسہ دہدہنہوہ و دہری دہخہن کہ خواوہنی ناوہ جوانہ کانہ،
کہ خواوہندی شکۆمہندی بین ہاوتا و بین ہاوبہشہ.

● خالی توہم:

الحمد - من الله بالله على الله - لله، بعدد ضرب الكائنات من أول الدنيا
إلى آخر الخلق، في عاشر دقائق الأزمنة، من الأزل إلى الأبد.

الحمد لله على نعمة القرآن والإيمان عليّ وعلى إخواني بعدد ضرب
ذرات وجودي في عاشر دقائق عمري في الدنيا وبقائي في الآخرة.

﴿سبحانك لا علم لنا إلا ما علمتنا إنك أنت العليم الحكيم﴾.

﴿الحمد لله الذي هدانا لهذا وما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله لقد جاءت

رسل ربنا بالحق﴾.

اللهم صل على سيدنا محمد بعدد حسنات أمته، وعلى آله وصحبه
وسلم. آمين. والحمد لله رب العالمين.

***

مەسنەۋى نوورى

پاشكۆى پەيامى "حَبَّة":

تۆى مرؤف ملوانكەى ھەموو نىعمەتە كانىت!

بزانه كە:

تۆ لە "نەبوون" ھو ھىنراۋىتە "بوون" .. پاشان بەدېھىنەرە كەت لە نزمترین پلە كانى "بوون" ھو بەرزى كردوۋىتە ھو تا بە چاكە و نىعمەتى خۆى گەباندوۋىتە ۋىنە و شىۋەى "مرؤفى موسلمان" ..

جا ھەموو يە كىك لەو مەنزىگە زۆر و زەبەندانەى كە دە كەونە نىۋان سەرەتەى ھەنگاۋناتتە ھەتا ئىستات، ھەموۋيان نىعمەتى خواۋەندن بەسەر تە ھو، لە ھەموو يە كىكى ئەو نىعمەتانەدا "بەر" و "رەنگ" يكت گرتوۋە، ئىز ھەك ملوانكە و ھىشۋىبەكت لى ھاتوۋە كە بە دەنك و دانەى نىعمەتە كان ھۆنراپنە ھو، ھەر لە تەوقى سەر تە ھو ھەتا پەنجە كانى پىت ۋىنەى گوئە گەنمىكى رىكخراۋ دەنۋىنەت، دەلىنى پىرستىكىت بۆ گشت چىنە كانى نىعمەتە كانى خواى گەورە.

جا لە بەر ئەۋەى لە لای ھەموو ژىرى يە كان ئەو پىرپارە چەسپاۋە كە:

"بوون" داخۋازى بوۋنى ھۆكارىك دەپىت بېھىنەتە بوون، بە پىچەۋانەى "نەبوون" ھو .. ئەۋالە ھەموو يە كىكى مەنزىلە كانى پەيدا بوونت – ھەر لە گەردىلە ھو ھەتا عەدەم – بەرپىر سىارىت و، پىر سىارىشت لە بارە ھو دە كرپت كە:

ئایا چۆن بەم نېعمەتە گەشتیت و، بەچی شایستەیی ئەوت بە دەست هینا؟
 ھەر وھا لیت دەپرسیت کە:

"ئایا شوکرانەت لەسەر پێشکەش کرد؟"

خۆ دیارە کە سێک کە خاوەنی تۆز قالیك ژیری ییت، ھەرگیز سەبارەت
 بە بەردیك ناپرسیت: بۆچی نەبوو بە درەختیك و، لە بارە ی درەختیکیشەو
 ناپرسیت کە: بۆچی نەبوو بە مروڤیك؟!

دەسا ئەی سەعیدی ھەژاری لەخۆبایی!

تۆ "خالیک" ییت لە ناوەندی زنجیرە ی بوونەو ھەر اندا. کەواتە بە ئەندازە ی
 ژمارە ی پلە کانت، ھەر لە پلە کانی خوار خۆتەو تا دەگاتە "نەبوون" ی
 تەواوەتی، نېعمەتت پێ دراو و، لە شوکرانە ی ھەموویان بەرپرست..

بەلام پلە کانی سەر ووی خۆت، نە تۆ و نە هیچ کە سێک مافی ئەو ی نی یە
 کە بەر سپیت: (بۆچی نە گەشتوویتە پلە یە کی بەرزتر لەو ی تیایدا ییت)؟ بە
 چەشنی "گەردیلە" کە مافی ئەو ی نی یە بلیت: (ئای.. بۆچی نەبووم بە
 خۆر!) بە وینە ی "ھەنگ" یش کە بۆی نی یە بە بەدھینەری خۆ ی بلیت:
 (بۆچی لە شیو ی دار خورما یە کی بەرداردا بەدیت نەھینام)؟!

چونکە پلە کانی خوارەو ی خۆت بریتین لە: "وقوعات". واتە چەند
 پلە یە کی واقعین و دارای "بوون" ن..

بەلام ھەر چی ئەو پلانە ی سەرەو ی خۆتن "عەدە مات" ن، واتە: چەند
 شتیکی "نەبوو" ی و ھەمان کە ھەر چەندەش گریمان ی بەدەستھینانی "بوون" یان
 بۆ دا بریت، بەلام لە راستیدا لە چەشنی شتانی "مومتەنع" ن، کە "بوون" یان
 پێ نابەخشریت!

هيمای يه كهه له مهقامی يه كهمی

مه كووبی بیست و چوارهه:

به دیهینهری مهزن هه موو به دیهینهراویکی کردوو به غوونه له سهر توانستی خوئی

له باسه کانی کوژی و تهی بیست و شه شه مدها و تمان:

وه ستایه کی پیشه سازی کارامه، بو ئه وهی لیهاتن و کارامهیی خوئی له
"پیشه" کهیدا بخته پروو، مرؤفیکی کریکاری هه ژار به کریه کی گونجاو
ده گریت، تا کو وهك غوونه (مؤدیله) یك بیخاته کار و ههلی بسورینیت و،
به رگیکی قه شهنگی نایابی له جوانترین ئارایشته و رازاوهیی پی له بهر
بکات..

بو ئه مه مه بهسته، تاویك بهر گه کهی به درژی به بهر ده پریته و، تاویکی تر
مه سستی تیذه بات؛ کورتهی ده کاته وه و، هه ندی جاریش بهو بهر گه وه
دایده نیشینیت و هه ندی جاری تر ههلی ده ستینیته سه رین.. بهم جوژه له
چه ندین شیوه و بارو دوخی جیا جیادا بهو بهر گانه وه ههلی ده سوورینیت..

جا ئایا ئه مه که سه هه ژاره ی که بهر امبه ر کریه که ئه مه کارانه ی پی ئه بجم
ده دریت، مافی ئه وه ی هه به به وه ستا پیشه سازه که بلیت:

بوچی تاویك دامده نیشینیت و، تاویکی تر هه لمده سینیت و، حه وانه وه مه
لنی تیکده دهیت؟ دیاره نه خیر.

خواوه ندى دروستكهر و به ديهينه رى مه زنىش - والله المثل الأعلى - به هه مان جزره . چونكه ماهيه تى هه موو به كيك له جزره كانى بوونه وهرانى وهك پئوره و نموونه يهك به دى هيناوه و، ئنجا بهر گيكي به به رى هه موو يه كيكيان برپوه كه به ههسته وهره كان ئه و بهر گه رازاندوو ته وه و، به قه له مى قه زاو قه ده رى خۆى چه ندين نه خشونى گارى تيدا كيشاوه و، دره و شانوه وى ناوه جوانه كانى خۆيشى تيدا دره خستوه ..

هه موو ئه وان هه به مه به ستى پيشانندان و خستنه پرووى "كه مالى سنعته تى خۆى" له رپى نه خشونى گارى ناوه جوانه كانيه وه . جگه له وهى كه ئه و خواوه ننده، كه مال و له زهت و بههره يهك، به هه موو يه كيكي ئه و بوونه وهرانه ده به خشيت و، ئه مانه شيان بۆ ده كات به كرئ و پادا ستى شياو به رامبه ر ئه بنجامدانى ئه و ئه ر كانه ئى ته ستۆيان .

جا تايا هه چ كاميكى ئه و بوونه وهرانه مافى ئه وهى هه يه به و به ديهينه رى خۆى (كه خواوه نى هه موو مولكيكه و بۆى هه يه هه ر چۆنيكى ده وىت له مولكى خۆيدا ره فتار بكات) بليت:

"تۆ ماندووم ده كه يت و هه وان وه م ده شيونيت ؟"
نه خير .. نه خير!

بوونه وهران - به هه چ جۆريك - بۆيان نى به له به رامبه ر خواوه ندى "واجب الوجود" وه داواى هه چ مافيك بكه ن . بهلكو ده بى ئه وان به رامبه ر به مافى "به خشينى پله كانى بوون" كه ئه و خواوه نده پى به خشيون، هه ميشه له شوكرانه و سوپاسگوزارى به رده و امدا بن ..

چونكه هه موو پله كانى "بوون" كه به بوونه وهر به خشراون، برتتين له "وقوعات" و پيوستيان به هۆكارىك ده بيت كه بوونيان پى به خشيت . به لام ئه و پلانه ئى "بوون" كه به بوونه وهران نه به خشراون "ئيمكانات" ن . خۆ

ئىمكاناتىش برىتىن لە "نەبوون" و، ھىندە زۇرن كۆتايان پى نايەت. ئىنجا
 ەدەمىش پىويستى بە ھۆكارىك نى بە ھەتا بىكات بە ەدەم، شتى بى
 كۆتايىش بە ھەمان جۆرە.

بۇ ئومومەنە:

"كانزاكان" مافى ئەو ەيان نى بە سكالالا دەرىپىن و بلىن: بۇچى نە كراين بە
 رپووەك؟ بەلكو مافى ئەو تەنھا لەو ەدايە سوپاسى بەدیھینەرى مەزنى بكات
 لەسەر ئەو ەى كىر دووپەتى بە كانزاو، نىعمەتى "بوون" ى پى بەخشیوہ..

ھەر و ھا "رپووەك" مافى سكالالى نى بە و، ناتوانىت بلىت: بۇچى نە بووم
 بە زىندە و ەرىكى ەك ئازەل؟ بەلكو مافى ئەو برىتى بە لەو ەى كە شوكرانەى
 ئەو خواو ەندە بكات كە "بوون" و "زىان" ى پىكەو ە پى بەخشیوہ..

ھەر و ھا "ئازەل" مافى سكالالى نى بە و، نابى بلىت: بۇچى نە كرام بە
 مرؤف؟ بەلكو مافى ئەو لەو ەدايە كە شوكرانە پىشكەشى خواى گەورە
 بكات لەسەر پىبەخشىنى نىعمەتى "بوون" و "زىان" و "گيان"، ئەو گيانەى
 كە گەو ەرىكى ھەمىشەيە.

ھەر بەم پىو ەرە بۇ خۆت ھەموو شتىكى تر پىو ە لىكى بدەرەو ە.
 ئىنجا تۆيش ئەى مرؤفى سكالالا كەرا بىر بکەرەو ە.. تۆ لە "ەدەم" دا
 نەماو یت، بەلكو نىعمەتى "بوون" ت لەبەر كراو ە تامى "زىان" ىشت پى
 چىژراو ە. تەننەت نە كراو یت بە بوونەو ەرىكى پى گيان، ياخود زىندەو ەرىكى
 ەك ئازەل! بەلكو بە "مرؤف" دروست كراو یت و بە نىعمەتى "ئايىنى
 ئىسلام" بەختەو ەر بوو یت و، لە تەنگ و تارىكىى گومرايىدا نەماو یتەو ە،
 سەربارى ھەموو ئەمانەش بە ھەرەمەندى نىعمەتە كانى: لەشساغى و.. بى
 و ەبى و.. ەتد... كراو یت.

ئەى ئەو كەسەى نوقمى ناشكورى بوو ە!

تایا دواى ئەم هەموو نىعمەتە، هێشتا پێت واىە کە مافت بە سەر خواى
گەر وەرە هەبە؟

خۆ تۆ شوکرانى نىعمەتە خاویڤ و بىگەرە کانى "پلە کانى بوون" ت تا
ئێستا پێشکەش نە کردوو کە خواوەند پێى بە خشیویت..

ئەو تا دەچیت سکاڵای لە دەست دە کەیت، لە سەر ئەو ی چەند
نىعمەتێکی پێ نە داویت لەوانەى کە لە جۆرە کانى "ئیمکانات" ن، لە
راستیدا هەموویان "عەدەم" ن و، توانات بە سەریاندا ناشکیت و، شایانیشیان
نییت.. بەم چەشنە، تا دەتوانیت لە هەناسە پر کنى و هەلپەى نارەوادايت بە
دواياندا و، ناشکوری نىعمەتە کانیش دە کەیت!

تایا گەر پیاویک تا سەر لوتکەى منارەبە کى بەرز پلە پلە سەر بخریت و، لە
هەموو پلەبە کیشدا دیارى بە کى بە نرخی پێشکەش بکړیت هەتا دە گاتە
بەرزترین شوپنى لوتکەى منارە کە.. تایا مافى ئەو ی هەبە سوپاسى خواوەنى
ئەو دیارى و نىعمەتە نە کات و، هێشتا بە دەم خەم و پەژارەو بە لێت:

بۆچی توانای سەر کەوتنم پێ نە درا تا کۆ لەمەش بەرزتر سەر بکەوم؟!
تایا گەر پەفتارى ئاوا بنوینیت چەندە کارە کەى نارەوا دەبیت و، خۆى
دەهاوێتە کەندەلانى "ناشکوری نىعمەت" و، چەندەش خۆى گرتارى
گومراییە کى پێزلیکراو دە کات!

ئەمە دەر نجامیکە تەنانەت کە سانی گیلش پەبى پێ دەبەن.

ئەى هەلپە کارى بێ قەناعەت!

ئەى هەلە خەر جى دەست پێو نە گرا!

ئەى مرۆڤى بێ ئاگای بە ناحەق سکاڵاکرا!

بەو پەرى دنیایبەو بەزانه کە:

"قەناعەت" شوكرانىيە كى سۈۈدبەخىش و بەپىتە و، بە پىچەوانەشەۋە
 "ھەلپە كارى" كافرى و ناشكورىيە كى زىانبەخىشە..

ھەرۋەھا بزائە كە "دەستپىنۋە گرتن" رېزئانە لە نىعمەت و، كارىكى
 بەسۈۈد و جوانە. بەلام "ئىسراف و ھەلەخەر جى" بى رېزىيە و، پى نەزائىنى
 نىعمەتە و، زىاندەر و بى كەلك و ناشىرىنە.

جا ئەگەر تۆ مرۇفئىكى ژىرىت، ئەۋا ھەرموۋ خۆت لە سەر قەناعەت
 رابھىنە و، ھەۋل بەدە بگەيتە پلەي "رەزامەندى".

خۆ ئەگەر ئەۋەشت لە تۈانادا نەبوۋ، ئەۋا بلىن: "يا صبور!"
 ئىجا كالای ئارامگرتن بە بەرت بېرە و، بەۋ مافەي خۋاي گەرە پى
 داۋىت رازى بە و، ھەرگىز توخنى سكالامە كەۋە و، باش بىر بگەرەۋە و،
 بزائە كە تۆ "لە دەست كى" و "لە لای كى" سكالادە كەيت!
 كەۋاتە ھەتادە تۈانائىت لايەنى بېدەنگى بگرە.

خۆ ئەگەر لە گەل ئەمەشدا ھەر ناچارى سكالابوۋىت، ئەۋا تەنھا
 سكالای "دەرۋون"ى خۆت بۆ لای خۋاي گەرە بېە! دىنبا بە ھەموۋ
 كەمو كۈۋرىيەك ھەر لەۋ "دەرۋون" ھەۋەيە!

* * *

یاسای دادگەری خواوەند داخوازی "دەستیپۆھ گرتن" ھ

دەسا ئە ی مرۆفی ھەلە خەرجی ستمکار و چەپەل! باش بزانه کە "دەستیپۆھ گرتن" و "خاوینی" و "دادگەری" چەند یاسایە کە خوایی ئەوتۆن کە لە سەرانسەری گەردووندا دەست بە کارن و، چەند دەستوورینکی و ھاشن کە سەرجمی بوونە وەرەن لە دەوری کۆبوونەتەو و، جگە لە تۆی بەدبەخت ھیچ شتیک نی یە ملکە چ نەبیت بۆ ئەو یاسا و دەستوورانە. خۆ تۆیش بەم جیا بوونەو ھیەت لە بوونە وەرەن لەو ھەدا کە بەپێی ئەو یاسا ھەمەلایەنگرانە دەپۆن، خۆت گرفتاری بیز و نەفرەت و رقی ئەو بوونە وەرەنە دە کەیت و شایانی ئەو دەرەنجامە شیت..

ئایا پشت بە چی دەبەستیت و ا رقی سەرجمی بوونە وەرەن لە دزی خۆت دەور و ژینیت کاتێ کە تاوانی ستم و ھەلە خەرجی ئەنجام دەدەیت و، گوێ بە ھاوسەنگی و پا کو خاوینی نادەیت؟

بەلێ، ئەو دانستە گشتی یە ی کە بەسەر گەردووندا زالە و، لە دەرەوشانەو ی ناوی (العدل) ی خوای گەورەو ھە سەرچاوە ی گرتووە، لە راستیدا ھاوسەنگی ھەموو شتان بەرپۆھ دەبات و، داوای ھینانەدیی (دادپەرەری) لە مرۆف دە کات.

بەلێ، ھەر وە ک "ئیسراف" لە ھیچ شتیکدا نی یە، بە ھەمان جۆر "ستەمی راستەقینە" ش لە ھیچ شتیکدا و "تەرازووبازی" ش ھەر گیز لە تەرازووی گەردووندا نی یە. لەمەو ھە بزانه کە حەقیقەت و دەستوورە کانی قورئان وە ک: (دادگەری و، دەستیپۆھ گرتن و، خاوینی) چەندە بە ناخی ژبانی کۆمەلایەتیدا پۆچوون و، دارای دامەزرایی و پەسەنایەتین.

خالی چواره می مه کتروبی شازده هم:

به "دهست پیوه گرتن" و "بهره کت" ده ژیم

پرسیار:

ته هلی دنیا ده پرسن و پیم ده لئین:

به چی ده ژیت؟ چۆن به بنی کار و که سابهت گوزهرانت بۆ
هه لده سوورپیت؟ ئیمه له ولاته که ماندا جیی ئهو ته مبه لانه ناکه پنه وه که پالیان
لئى داوه ته وه و له سهر حسابی رهنج و کۆششی که سانی تر ده ژین؟!
وه لام:

من به "دهست پیوه گرتن" و "بهره کت" ده ژیم و، جگه له خوای
پۆزیده رم منتهی هیچ که سینک هه لئا گرم و، بریاریشم داوه له درێژایی ژیاغدا
منتهی کس هه لئه گرم.

به لئى، ئهو که سهی که به سه د "پاره" به لکو به چل پاره^(۱) بژی، هه رگیز
نایه ویت خۆی بخاته ژیر منتهی که سانی تره وه!

هیچ کاتیک هه زم له ده ر خستنی ئهم مه سه له یه نه کردووه و
ئاره زوو مه ندى لیدوانی نه بووم، نه بادا و ا هه ست بکریت که له خۆم بایی
بوویتم و دارای خۆپه رستی م. چونکه زۆرم پین ناخۆشه بیدر کینم و له سه ر
"دل" م گه لئى قورسه باسی بکه م. به لام له بهر ئه وه ی ته هلی دنیا گو مان و
دوودلی له ده روو نیا ندا دروست ده بیست کاتنی ئهم په رسیاره م ئاراسته ده که ن،
ئهو ناچارم که بلینم:

---

(۱) چل "پاره" ده کاته به ک "قورش" ده قورشیش ده کاته به ک له ره ی تورکی! (وه رگیز)

- دستوری سهرانسهری ژیانم بریتی به له: وهرنه گرتنی هیچ شتیك له کهسانی تر، ههر له منالیمه وه هیچ شتیكم له خه لکی - تهنانهت زه کاتی مالیشیان - وهرنه گرتوه.

پاشان مووچه وهرنه گرتن و دهست نام به پرووی مانگانهی حکومه ته وه، جگه له وهی که دهولت بۆ ماوهی دوو سال بۆی پریبومه وه و هاوړئ یانم گه لئ پروویان لئ نام بۆ وهر گرتنی، کاتی ئەندامی "دار الحکمة الاسلامیة" بووم.. ههروهها ملنه دایم بۆ هه لگرتنی منتهی خه لکی له هیچ پیداو یستی به کی ژیان و گوزهر انمدا..

هه موو ئەمانه، ئەو دهستورهی ژیانم پروون ده که نه وه. خه لکی شاره کم و ئەوانهش که له شاره کانی تر دا له نزیکه وه ده مناسن، به باشی ئاگاداری ئەم لایهنه ی ژیانم.

له ماوهی ئەم پینج ساله ی ره هه نده بیمدا زۆر کهس له هاوړئ یان به چه ندین هه وتی جوړاو جوړ ویستیان دیاری به کانیان لئ وهر بگرم، به لام دهستم به پرووی گشت هه وتله کانیانه وه نا.

جا ئە گهر لیره دا پرسیار بکریت و بوتری: که واته به چی ده ژییته؟ ده لیم: به "به ره کهت" و "پزلینانی خوا بی" ده ژیم! چونکه ههر چه نده دهروونی به دخوازم شایانی هه موو سوو کایه تی و نزما یه تی به که، که چی له مه سه له ی "پنی به خشین پزوی" دا هه میسه به ره که تم ده ستگیر ده ییت، که پزلینانی کی خوا بیسه و، وه که کهرامه تی کی خزمه تگوزاری قورئانی پیروز به خزمه تگوزاره که ده به خشریته.

جا بۆ ئەوهی شوکرانه بژیری معهنه وی به رامهر بهو نیعمه تانه ی خوا وه ند ده ربیرم که به هۆ یانه وه پزوی لئ ناوم و.. بۆ مه بهستی جئ به جئ کردنی فرمانی ئایه تی: ﴿وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ﴾ (الضحی: ۱۱) وا چه ند غوونه یه که

لهو بهره کت و رېزلیتانه خوایانه باس ده کهم، هر چه ندهش دترسم ئەم شوکرانه معنوی به شتیکی له "رپا" و "غرور" تیکه ل بیټ و ئەو بهره کته خاوین و پهروه دگاریانه پووجه ل بکاتهوه و بیانسپرتهوه. چونکه دهرخستنی بهره کته تی شاروه به شیوه که شانازی پتوه کردن بگهیه نیت، ده بیټ به هزی برین و نه مانی! به لام چی بکه م؟ ناچارم باسی بکه م:

یه کهم: ئەم شەش مانگه ی رابوردوو، سی و شەش کولیره سه روزیادم بوون که له یه ک "کیلە Kile"^(۱) گه نم دروست کرابوون. تائیتاش لهو نانه ماوه و، نازاتم که ی تهواو ده بیټ؟^(۲)

دووهمه میان: له مانگه پیروژه ی رهمه زاندا، تهنه له دوو ماله وه خواردم بۆ هات. که چی ههردوو کیان نهخوشیان خستم! له مه وه تیگه ی شتم که خوارده مهنی کهسانی تر له من قهده غه یه! ئنجا یه ک "هۆقه"^(۳) برنج و سنی دانه کولیره سه روزیادی رۆزه کانی تری رهمه زاتم بوو. هاورپنی راستگۆ "عبداللأ چاوش"ی^(۴) خاوه نی ئەو ماله موباره که ی که خواردم تیندا بۆ ئاماده ده کهن، شایه ته له سه ره ئەمه. تهنانه ت برنج که تا پازده رۆژی دوا ی رهمه زانیش به شی کردم!

(۱) کیله Kile: یه که یه کی پتوانه ی گه نه و یه کسانه به (چل لیتر گه م). (وه رگیپ)

(۲) یه ک سالی ره بقی خایاند. (دانه ر)

(۳) یه ک هۆقه ی ئەموی ده کاته (۱۲۸۲ گرام). پروانه فره هنگی تورکیسی: (Yeni

Lugat). (وه رگیپ)

(۴) "عبداللأ چاوش" یه که م پۆسته چیی په یامه کانی نوره، ره شنووسی په یامه کانی نووری له مامۆستا نوورسی وه رده گرت و دوور له چاودیرنی کار به دهستان به درێژی شی له ناو دۆل و چیاکاندا له م گونده وه بۆ ئەو گوند ده رۆپشت تا کو به دهستی شه هید "حافظ عه لی"ی ده گه یاندن. پاشان پاکتووسه کانی لی وه رده گرتن و به هه مان شیوه و له هه مان رینگاوه ده یگه یاندنمه وه دهستی مامۆستا نوورسی! سالی ۱۹۶۰ ز له ته مهنی شهست و پینج سالیدا کۆچی دوا یی کرد، خوا لی خۆش بیټ. (وه رگیپ)

سێهه میان: خۆم و میوانه به پڕیزه کانم ماوهی سێ مانگی ربههق له سههر چیا که یهک ئۆقیه "که ره" به شی کردین، هه رچه ندهش رۆژانه به نانه وه لیمان ده خواردا! تا جارێکیان میوانیکی موباره کم له لا بوو که ناوی "سولهیمان" ه، لهو دهمه شدا نانه که مان له وه دا بوو ته واو بییت و رۆژیش چوار شه مه بوو..

پێم وت: برۆ بۆ ئاوا بی نانه بهینه، چونکه ماوهی دوو سهعات رێ له م لا و لهو لاماندا که سی لێ نی یه نانی لێ بکری ن.

وتی: ده مهو ئێم شهوی جومهعه پیرۆزه ی داها توو له سههر ئهم چیا به له گه ل تۆ دا، بئینه مه وه، تا کو له پارانه وه و نزا کانتدا هاو بهش و هاو رازت م. وتم: که واته باشه، پشت به خوا، بئینه ره وه.

پاشان پێکه وه بۆ سههر لوو تکه ی چیا که سههر که وتین، هه رچه ندهش هه یج داخوازی و پێویستی بهک نه بوو بۆ سههر که وتیمان. له گه ل خۆ شماندا هه ندیک ئاومان له گه ل که مێک شه کر و چادا برد. پێم وت: برام! چیا به کمان بۆ لێینی.

ئه ویش دهستی به لێنانی چا کرد و، منیش له ژیر دره ختیکی قه تراندا دانیشتم و به تێرمانه وه سهیری شیویکی قوولم ده کرد و به خه مه وه بیرم ده کرده وه، له بهر خۆمه وه به خۆم ده وت: له ته نانیکی که پرواویی کۆن نه بی هه یچی ترمان له لانی یه و، له وانه شه هه ر ته نها به شی ئهم ئیواره یه ی هه ر دوو کمان بکات. ئه ی ئایا بۆ دوو رۆژه که ی تر چی بکه م؟ چی به م پسا وه دلپاک و ده روون خاوی نه بلێم؟!

له م کاتدا که من نوقمی ئهم ئه ندیشه یه بوو بووم، وه ک بلێی سههرم بۆ لای دره خته که وه ر بهر خه یتریت ئاوا هه ستم ده کرد. منیش که ئاو پرم بۆ لای دره خته که دا یه وه، کولێر یه کی گه وره م له ناو لقی و په له کانی دره خته قه ترانه که دا بی نی که بۆ ئیمه ی ده روانی! یه کسه ر وتم:

سوله‌یمان! مژده بین، و اخوای گه‌وره رۆزی‌یه کی پین به‌خشیین!
 پاشان نانه که‌مان له‌سه‌ر دره‌خته که داگرت و به جوانی پشک‌نیمان تا‌کو
 بزاینن ئایا شوینه‌واری ئازهل و بالتنده‌ی له‌سه‌ر هه‌یه؟ که سه‌رنج‌مان دا هه‌ج
 شوینه‌واریکی ئازهل‌مان پیوه نه‌بینی. سه‌ره‌پای شه‌وش که ماوه‌ی سی رۆژ
 ده‌بوو هه‌ج که‌سیک به‌و چیا‌به‌دا سه‌رنه‌که‌وتبوو. ئیتر شه‌و کولیره‌یه به‌شی دوو
 رۆژی کردین. ئنجا هه‌ر که نانه که‌مان له‌وه‌دا بوو ته‌واو بیست، شه‌و مرۆفه
 راست‌گۆیه که ناوی "سوله‌یمان"ه^(۱) هاو‌رپی‌یه‌کی راستی ماوه‌ی چوار سالم
 بوو، سه‌ر که‌وته سه‌ر چیا که بۆ لامان و، نانی له‌گه‌ل خۆیدا بۆ هیناین.
 چواره‌میان: شه‌م چا‌که‌ته‌ی به‌رم شه‌وت سال له‌مه‌و پینش به‌ کۆنی ک‌رپومه‌!
 ئنجا چوار لیره و نیویش به‌شی خه‌رجی و مه‌سه‌ره‌فی پۆشاک و پینلاو و
 گۆره‌ویی پینچ سالی رابوردوی کردم!
 به‌م جۆره، به‌ره‌کت و.. ده‌ست پیوه‌گرتن و.. میه‌ره‌بان‌یی خواوه‌ند..
 سه‌روز یادم بوو.

گه‌لی نمونه‌ی تری وه‌ک شه‌مانه‌ هه‌ن، چونکه به‌ره‌کتی خوایی لایه‌نی
 زۆری هه‌یه. خه‌لکی شه‌م گونده له‌گه‌لی نمونه‌ی به‌ره‌کت ئاگادارن.
 به‌لام وریا بن! وا گومان نه‌به‌ن که من شه‌م نمونانه بۆ شانازی کردن
 ده‌هینم. نه‌خیر.. من ناچار کرام باسیان بکه‌م. هه‌روه‌ها شه‌وه‌شتان به‌ دلدا
 نه‌یه‌ت که شه‌مانه‌ چه‌ند نمونه‌یه‌ک بن به‌لگه‌ی سه‌لاحه‌ت و پیاو‌چاکیی من بن.
 نه‌خیر، شه‌و به‌ره‌که‌تانه چا‌که‌کاریی خوای گه‌وره‌ن به‌رامبه‌ر میوانه
 دل‌سۆزه‌کانم.. یاخود ریزلینانیکی خوایی بۆ خزمه‌ت‌گوزارانی قورئان.. یان

(۱) شه‌یمان سوله‌یمان‌یکی تره و به "سوله‌یمان کاروانچی" به‌ناو‌بانگه و، له‌پیشه‌نگی
 کاروانی خزمه‌ت‌گوزارانی ئیمان و نمونه‌ی به‌رجه‌سته‌ی راستی و وه‌فا و ئیخلاص بووه.
 سالی ۱۹۶۵ز کۆچی دوابی کردوه. خوالی خۆش بیست. (وه‌رگێڕ)

چەند سوود و دەستکەوتییکی پیرۆزی دەست پێوە گرتن.. یان رۆزی ئەو چوار پشیلەین کە لێرەدا لە گەلمدان و لیم جیا نابنەو و هەمیشە لە مەرەپە کانیاندا "یارحیم.. یارحیم.. یارحیم" دەکەن. کەواتە رۆزی ئەوانە لە شیوەی بەرە کەتدا بۆیان دیت و، منیش لە لایەنی خۆمەوە سوودی لێ وەرەگرم.

بەلێ، ئەگەر گوێ لە مەرەپە خەمناکی پشیلەکان رابگریت بە جوانی هەست دەکەیت کە زیکری: "یارحیم.. یارحیم.. یارحیم" دەکەن!
بە بۆنەی باسی پشیلەو، مریشکیشم هاتەو یاد..

مریشکینکم هەبوو، جار جار نەبێ، دەنالەم زستانەدا هەرچی رۆژە هیلکەیه کی لە گەنجینهی میهرەبانی خوای گەرەووە بۆ دەهینام! تەنانەت رۆژنیکیان دوو هیلکە ی دانا! منیش گەلێ سەرم سوورما و لە هاورپی خۆشەویستە کاتم پرسى: ئایا لە زستاندا شتی وا پروو دەدات؟ وتیان: ئەوانەیه ئەمە چاکەیه کی خوایی بێت.

هەر ئەم مریشکە، هاوین جووجەلەیه کی هەبوو، ئەم جووجەلەیه سەرەتای مانگی رەمەزان دەستی بە هیلکە دانان کرد و تا چل رۆزیش لەسەری بەر دەوام بوو. ئیتر چ من و چ ئەو برایانەم خزمەتیان دەکردم، گومانمان لەو هەدا نەما کە هیلکە دانانی ئەم جووجەلە بچوو کە لەم زستان و مانگی رەمەزانەدا جگە لە رێزلینانیکی خوایی هیچی تر نییە. پاشان هەر ئەو نەدی دایکە کە لە هیلکە چوووە، ئەم جووجەلەیه دەستی بە هیلکە دانان کردەو و، سوپاس بۆ خوا، هیلکە ی لێ نەبریم!

سه عیادی نوورسی کئییه؟

• گهورهترین کهسایهتی کوردی نهم سهردهمه و، مهزترین زانایه که له دواى (مهولانا خالیدى نهقشبهندی) لهناو نهتهوهی کورددا هاتووته دنیاوه.

• له گوندی (نوورس)ی سهر به پاریزگای (بهدلیس)ی کوردستانی ژیر دهستهلاتی عوسمانی له دایک بووه و، له نیوان ساله کانی (۱۸۷۶- ۱۹۶۰ز)دا ژیاوه.

• تنها کهسایهتی نهو رۆزگاره بووه که هموو زهبر و زهنگیکی رژی می مستهفا کهمال و، دام و دهزگا چهوسینهره کانی و، سی و پینج سالی بهندی و زیندانی تاکه کهسی و نهفی و دهست بهسهری و، دهیان دادگای تو قینه نهیانوانیوه چۆکی پی دابدهن و له خهباتی رهواى خوی کۆلی پی بدهن. تهنانهت نهو توانیویهتی سهر کهوتیشیان به سهردا به دهست بهینیت.

• زیاتر له سهه و سی کتیب و پهیامی پینشکهشی هموو گهلان و نهتهوه کانی سهر رووی زهوی کردووه و، به زۆربهی زمانه زیندووه کانی جیهان - که یه کیکیان زمانی کوردی یه - بلاو بوونه تهوه.

• تا ئیستا زیاتر له پازده کۆنگرهی جیهانی و، دهیان سیمینار و کۆری زانستی و پیشبر کئی رۆشنبریی له ناستی جیهاندا بۆ گهراوه و، دهیان کتیب و سهدان لیکۆلینهوهی لهسهه نووسراوه و، چه نندین بهلگه نامه ی زانکۆریشی له خویندنی بالادا لهسهه وهه گهراوه.

پیرستی بابہ تہ کان

بابہ ت

لا پەرہ

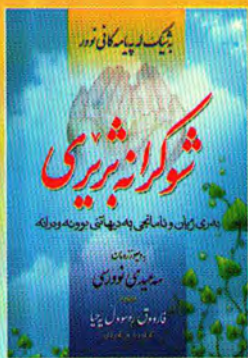
- ۴ ..... تیئینی بەک
- ۵ ..... پەيامی رەمەزان
- (لە نۆ دانە سەرنجدا حیکمەتەکانی رۆژوو روون دەکاتەوہ):
- ۶-۵ ..... سەرنجی یەکم: پەرورەدگار ئیتی خوا لە رۆژوودا دەردە کەوئت
- ۸-۶ ..... سەرنجی دووہەم: رۆژوو کلیلی شو کرانە یە
- ۹-۸ ..... سەرنجی سێہەم: حیکمەتیکى کۆمەلایەتی رۆژوو
- ۱۰-۹ ..... سەرنجی چوارەم: رۆژوو نەفس پەرورەدە دەکات
- ۱۲-۱۰ ..... سەرنجی پێنجەم: رۆژوو نەفسی یاخی پوختە دەکات
- ۱۳-۱۲ ..... سەرنجی شەشەم: رەمەزان مانگی قورئانە
- سەرنجی حەوتەم: کشتو کال و بازرگانى یەکی ھەمیشەیی
- ۱۷-۱۳ ..... بۆ دوا رۆژ
- ۱۹-۱۷ ..... سەرنجی ھەشتەم: رۆژوو چارەسەرنجى کارىگەرە
- ۲۱-۲۰ ..... سەرنجی نۆھەم: برسیتی پشتی فیرعەو ئیتی نەفس دەشکینیت
- ۲۲ ..... پەيامی (دەستپۆەگرتن - ئیقتیصاد)
- (حەوت سەرنجی لەخۆ گرتوہ):

- سهرنجی یه کهم: "دهستپوه گرتن" شو کرینکی معنه وی به،
 "ئیسراف" یش ناشکوری و گالته کردنه
 ۲۳-۲۲ ..... به نیعمه ته کان
- سهرنجی دووهم: "دهستپوه گرتن" و "قناعهت" له گه ل
 دانستی خوای گوره دا ته بان، به لام
 ۲۶-۲۳ ..... "ئیسراف" پیچه وانهی ئه و دانسته یه
- سهرنجی سنی هم: به دهسته یانی تام و چیژه کان به مه بهستی
 نرخ شناسیی نیعمه ته کان و ئه بنجامدانی
 ۲۸-۲۶ ..... "شو کرانه بژی ری"
- سهرنجی چوارهم: "دهستپوه گرتن" هوی عزیزهت و مایه ی
 که مالی مرزفه .....
 ۳۳-۲۹
- سهرنجی پینجه م: دهستپوه گرتن هؤ کارینکی بیگومانی به ره که ته و
 بناغیه کی پته ویشه بؤ ژبان و گوزه رانی باشتر،
 هر که سیک دهست پیوه نه گرتن نزیکه له وه ی
 به ره و هه لدی ری زه لیلی به ربیته وه و، به ره و سوالی
 ۳۵-۳۳ ..... معنه وی پی بخلیسکی ت! ا
- سهرنجی شه شه م: دهستپوه گرتن هیچ په یوه ندی یه کی به "دهروون
 نزمی" یه وه نی یه .....
 ۳۷-۳۵
- سهرنجی حه و ته م: "ئیسراف" هه لپه کاری به ره هم ده هیئت، هه لپه ش
 سنی ئه بنجانی لنی ده بیته وه: .....
 ۴۴-۳۷
- یه که میان: قناعهت نه کردنه .....
 ۳۸
- دووهم میان: نا ئومیدی و زهره رهنندی یه! .....
 ۴۰-۳۸
- سنی هم میان: ئه وه یه که هه لپه کردن "ئینخلاس" ده فوه تی نی ت و
 کاری دواروژ ده شیو تی نی ت .....
 ۴۴-۴۱
- تی بی نی: .....
 ۴۵-۴۴

- مرۆفی هه‌له‌په‌کار ناو می‌د وزه‌ره‌مه‌نده ۵۳-۴۶
 نه‌و دوو وشه‌یه‌ی که سه‌رچاره‌ی هه‌موو نزمی و
- دواکه‌وتینیکی گروزی مرۆفن ۵۶-۵۴
- "ئه‌جه‌ل" و "رۆزی"ی زینده‌وه‌ره‌ ده‌ستیشان گراون ۵۹-۵۷
- نه‌و شارستانی‌یه‌ی که مرۆفایه‌تی هه‌زار خست ۶۵-۶۰
- په‌یامی شوکر ۷۵-۶۶
 "شوکرانه‌بژیری" مه‌ز نترین خواسته‌کانی خوای
- گه‌وره‌یه‌ له‌ بنده‌کانی ۶۷-۶۶
- رۆزی په‌یوه‌ستی شوکرانه‌یه ۶۸
- شوکرانه‌کردن پست به‌رۆزی ده‌به‌خشیت ۷۰-۶۹
- ئه‌رکی سه‌رشانی "تام چه‌شتن" چی‌یه؟ ۷۱-۷۰
- په‌وه‌ری "شوکر" و، نیشانه‌ی "ناشکوری" چی‌یه؟ ۷۲-۷۱
- سوودی "شوکرانه‌و، زیانی "ناشکوری" ۷۵-۷۲
- سوپاسگوزاری نیه‌مه‌تی ئیمان ۹۲-۷۶
- تۆی مرۆف ملوانکه‌ی هه‌موو نیه‌مه‌ته‌کانیت ۹۴-۹۳
- گه‌وه‌ری هه‌موو به‌دیپه‌تر اوێک غوونه‌ی توانستی به‌دیپه‌ته‌ره ۹۹-۹۵
- یاسای "دادگه‌ری"ی خواوه‌ند داخوازی "ده‌ستپه‌وه‌گرتن" ه ۱۰۰
- به‌ "ده‌ستپه‌وه‌گرتن" و "به‌ره‌که‌ت" ده‌زیم! ۱۰۶-۱۰۱
- سه‌عیدی نوورسی کی‌یه؟ ۱۰۸-۱۰۷

نہ گھر دتہ ویت بزائیت:

- ❁ پیوہری "شوکرانہ" و، نیشانہی "ناشکوری" جیہہ؟
- ❁ "دہستپیوہ کرتن" چہندہ پیت و بہرہ کتہی لہ خو گرتوہ، بہ پیچہ وانہی "ہلہ خہرجی" کہ ہر تہنہا زبانی لیدہ ک ویتہ وہ؟
- ❁ "قہناعہت" گہنجینہ یہ کی چہندہ نہ پراوہ یہ و، "ہلہ پہ" ش چوں دہ بیٹہ ہوی بی بہ شی؟
- ❁ "شارستانیتی سہردہم" چوں مروقاہ تیی گرفتاری ہہ زاری کردوہ؟
- ❁ "فہلسہ فہی ماددی" جگہ لہ چاویلکہ یہ کی رہش چیی تر نیہ.
- ❁ بہ پیچہ وانہی "نیمان" کہ چاویکی تیژی پووناکہ و ہموو شتیک بہ "جوان" دہ بینیت!

نہ گھر پیت خوشہ وہ لآمی نهم پرسیارانہ و ہاوشیوہیان بزائیت،

فہرموو بہ شینہی نهم کتیبہ بخوینہرہ وہ.

